

รายงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นฉบับสมบูรณ์

พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อการฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทยบ้านโพธิ์ทอง
ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์

โดย นางสาวสุรัญญา ทะวงศ์ดี และคณะ

สนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

บอกเล่าที่ความเข้าใจร่วมกัน

งานวิจัยเพื่อท้องถิ่นเป็นกระบวนการที่คนในชุมชนได้มาร่วมคิดทบทวนสถานการณ์ ตั้งคำถาม วางแผน หาข้อมูล ทดลองทำ วิเคราะห์ สรุปผลการทำงานและหาคำตอบเพื่อปรับปรุงงานต่อไป กล่าวคือ งานวิจัยเพื่อท้องถิ่นเป็นเครื่องมือหนึ่งที่เน้นการให้ “คน” ในชุมชนเข้ามาร่วมในกระบวนการวิจัย ตั้งแต่การเริ่มคิด การตั้งคำถาม การวางแผน และค้นหาคำตอบอย่างเป็นระบบเป็นรูปธรรม โดยเรียนรู้จากการปฏิบัติการจริง (Action Research) อันทำให้ชุมชนได้เรียนรู้ สร้างผลงาน มีความเข้มแข็งในการแก้ปัญหาของตนเอง และสามารถใช้กระบวนการนี้ในการแก้ไขปัญหาอื่น ๆ ในท้องถิ่น โดยมีกระบวนการศึกษาเรียนรู้อย่างเป็นเหตุเป็นผล ดังนั้นจุดเน้นของงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจึงอยู่ที่ “กระบวนการ” มากกว่า “ผลลัพธ์” เพื่อให้ชาวบ้านได้ประโยชน์จากงานวิจัยโดยตรง และให้งานวิจัยมีส่วนในการแก้ปัญหาของชาวบ้าน รวมทั้งเกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นจริงในชุมชน ซึ่งจะต้องอาศัย “เวที” (การประชุม เสวนา พุดคุยถกเถียง) เป็นวิธีการเพื่อให้คนในชุมชน ทั้งชาวบ้าน ครู นักพัฒนา สมาชิก อบต. กรรมการสหกรณ์ ข้าราชการ หรือกลุ่มอื่น ๆ เข้ามาร่วมหา ร่วมใช้ “ปัญญา” ในกระบวนการวิจัย

“กระบวนการวิจัยเพื่อท้องถิ่น” หมายถึง การทำงานอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อตอบ “คำถาม” หรือ “ความสงสัย” บางอย่าง ดังนั้นสิ่งสำคัญคือประเด็น “คำถาม” ต้องคมชัด โดยมีการแยกแยะประเด็นว่า ข้อสงสัยอยู่ตรงไหน มีการหา “ข้อมูล” ก่อนทำ มีการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของข้อมูล มีการ “วางแผน” การทำงานบนฐานข้อมูลที่มีอยู่ และในระหว่างลงมือทำมีการ “บันทึก” มีการ “ทบทวน” ความก้าวหน้า “วิเคราะห์” ความสำเร็จและอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอ เพื่อ “ถอด” กระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นออกมาให้ชัดเจน ในที่สุดก็จะสามารถ “สรุปบทเรียน” ตอบคำถามที่ตั้งไว้แล้วอาจจะทำใหม่ได้ดีขึ้น ตลอดจนสามารถนำไปใช้เป็นบทเรียนสำหรับเรื่องอื่น ๆ หรือพื้นที่อื่น ๆ ต่อไป ซึ่งทั้งหมดนี้กระทำโดย “ผู้ที่สงสัย” ซึ่งเป็นคนในท้องถิ่นนั่นเอง ดังนั้นกระบวนการงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจึงเป็นงานวิจัยอีกแบบหนึ่งที่ไม่ยึดติดกับระเบียบแบบแผนทางวิชาการมากนัก แต่เป็นการสร้างความรู้ในตัวตนท้องถิ่น โดยคนท้องถิ่น เพื่อคนท้องถิ่น โดยมุ่งแก้ไขปัญหาด้วยการทดลองทำจริง และมีการบันทึกและวิเคราะห์อย่างเป็นระเบียบ การวิจัยแบบนี้จึงไม่ใช่เครื่องมือทางวิชาการ ไม่ใช่ของศักดิ์สิทธิ์ที่ผูกขาดอยู่กับครูบาอาจารย์ แต่เป็นเครื่องมือธรรมดาที่ชาวบ้านก็ใช้เป็น เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

สกว. สำนักงานภาค ได้ใช้วิธีการสนับสนุนงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นตามแนวคิดและหลักการดังกล่าวมาแล้วในระยะเวลาหนึ่ง พบว่า ชาวบ้านหรือทีมวิจัยส่วนใหญ่สามารถสะท้อนการดำเนินงานด้วยการบอกเล่าได้เป็นอย่างดี ในขณะเดียวกันก็พบว่า การเขียนรายงาน เป็นปัญหาที่สร้างความหนักใจให้นักวิจัยเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นด้วยความตระหนักถึงสถานการณ์ปัญหาดังกล่าว สกว. สำนักงานภาค จึงได้ปรับรูปแบบการเขียนรายงานวิจัย ให้มีความยืดหยุ่น และมีความง่ายต่อการนำเสนองานออกมาในรูปแบบที่นักวิจัยถนัด โดยไม่ยึดติดในเรื่องของภาษาและรูปแบบที่เป็นวิชาการมากเกินไป ซึ่งเป้าหมายสำคัญของรายงานวิจัยยัง มุ่งเน้นการนำเสนอให้เห็นภาพของกระบวนการวิจัยมากกว่าผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัย โดยกลไกที่สำคัญที่จะช่วยให้นักวิจัยมีความสามารถเขียนรายงานที่น่าเสนอ

กระบวนการวิจัยได้ชัดเจนยิ่งขึ้น คือ ศูนย์ประสานงานวิจัย (Node) ในพื้นที่ ซึ่งทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงโครงการวิจัยมาตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งจบการทำงานวิจัย ดังนั้น Node จะรับรู้พัฒนาการของโครงการวิจัยมาโดยตลอด บทบาทการวิเคราะห์เนื้อหาหรือกิจกรรมของโครงการจึงเป็นการทำงานร่วมกันระหว่าง Node และนักวิจัย ซึ่งความร่วมมือดังกล่าวได้นำมาซึ่งการถอดบทเรียนโครงการวิจัยสู่การเขียนมาเป็นรายงานวิจัยที่มีคุณค่าในที่สุด

อย่างไรก็ตาม รายงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นอาจไม่สมบูรณ์แบบดังเช่นรายงานวิจัยเชิงวิชาการโดยทั่วไป หากแต่ได้คำตอบและเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการวิจัย ซึ่งท่านสามารถเข้าไปค้นหา ศึกษาและเรียนรู้เพิ่มเติมได้จากพื้นที่

สกว.ฝ่ายวิจัยเพื่อท้องถิ่น

เรื่อง : โครงการวิจัย “พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อการฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทยบ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอบราสาท จังหวัดสุรินทร์”

ผู้วิจัย : นางสาวรัญญา ทะวงศ์ดี และคณะ

บทคัดย่อ

โครงการวิจัย “พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อการฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทยบ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอบราสาท จังหวัดสุรินทร์” เป็นการวิจัยที่ศึกษาเรื่องแนวทางการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยที่เหมาะสมกับเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทย มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษาแนวทางการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยที่เหมาะสมกับเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทย เพื่อศึกษาปัจจัยเงื่อนไขที่มีผลต่อการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยที่เหมาะสมกับเด็กเล็ก เพื่อศึกษาผลกระทบต่อการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยของเด็กเล็กและเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่การเรียนการสอนแบบทวิภาษาโดยใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยร่วมจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโพธิ์ทองอย่างเป็นระบบ

กระบวนการวิจัยเป็นกระบวนการวิจัยเพื่อท้องถิ่นโดยเน้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโดยชุมชนมีส่วนร่วม กิจกรรมวิจัยเริ่มจากการจัดเวทีชี้แจงการทำงานสู่ชุมชน การเติมความรู้เรื่องการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาท้องถิ่นกับเด็กเล็กในรูปแบบรังภาษา (Language nest) การสำรวจสถานการณ์ทางภาษาเขมรถิ่นไทยในครอบครัวเด็กเล็ก และการเตรียมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยโดยเริ่มจากการออกแบบแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การฝึกกลวิธีการสอนภาษาแม่ในชั้นเรียน การผลิตสื่อเพื่อจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทย จากนั้นจึงทดลองจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยจำนวน 1 ภาคการศึกษา ต่อด้วยการประเมินผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และการคืนความรู้ที่ได้รับจากการวิจัยสู่ชุมชน

ผลจากการวิจัยพบว่าแนวทางที่เหมาะสมกับการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยในกลุ่มเด็กเล็กคือการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติในแนวทางของรังภาษา (Language nest) เน้นการฟังและพูดภาษาท้องถิ่นในชีวิตประจำวันในชุมชน นอกจากนี้ทีมวิจัยยังได้สื่อและกลวิธีการสอนภาษาท้องถิ่นเพื่อกระตุ้นให้เกิดพัฒนาการทางภาษาได้แก่ จากภาพวัฒนธรรม หนังสือนิทานเล่มยักษ์ นิทานภาพ เรื่องเล่าท้องถิ่น บัตรคำ แผ่นภาพปริศนาคำทาย กลวิธีการเรียนภาษาแบบ TPR (total physical response) และการเรียนภาษาในชุมชน ในส่วนของปัจจัยและเงื่อนไขในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ประกอบไปด้วยปัจจัยภายในเกี่ยวกับการสนับสนุนการพูดภาษาท้องถิ่น ได้แก่ครูผู้รู้ภาษา ปราชญ์ชุมชน และผู้ปกครองในบ้านที่จะต้องร่วมช่วยสร้างบรรยากาศการพูดภาษาให้เกิดขึ้น นอกจากนี้ยังมีปัจจัยภายนอกได้แก่การมีส่วนร่วมจากชุมชนที่จะช่วยสนับสนุนการฟื้นฟูภาษาให้เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของชุมชนได้ตลอดจนถึงยังต้องมียุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้ภาษาท้องถิ่นคอยสนับสนุนด้วย จึงจะทำให้การสร้างการเรียนรู้ท้องถิ่นประสบความสำเร็จ ในส่วนของผลพัฒนาการเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยของเด็กเล็กกลุ่มวิจัยพบว่ามีความสามารถในการสื่อสารภาษาเขมรถิ่นไทยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 69 และเด็กเล็กในกลุ่มวิจัยก็สามารถเชื่อมโยงสู่การจัดการเรียนรู้ทวิภาษาในระดับชั้นอนุบาลได้เป็นอย่างดี

บทสรุปโครงการ

บทนำ

“เขมรถิ่นไทย” เป็นกลุ่มคนที่ใช้ภาษาเขมรที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ซึ่งเป็นกลุ่มคนขนาดใหญ่มีจำนวนกว่าหนึ่งล้านสี่แสนคน กระจายตัวอยู่ในแถบภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนใต้ และบางส่วนในเขตภาคตะวันออก ปัจจุบันสถานะทางภาษาเขมรถิ่นไทยในประเทศไทย เป็นภาษาท้องถิ่นที่ใช้เฉพาะถิ่น โดยในอดีตที่ผ่านมา ภาษาเขมรถิ่นไทยถูกห้ามไม่ให้พูดในโรงเรียนตลอดจนสถานที่ราชการ ประกอบกับค่านิยมของสังคมไทยและการติดต่อสัมพันธ์กับคนกลุ่มอื่น ทำให้ในชีวิตประจำวัน ชาวเขมรถิ่นไทยใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยควบคู่ไปกับภาษาไทยและสอนลูกหลานให้พูดทั้งภาษาเขมรถิ่นไทยและภาษาไทยพร้อมกัน จึงส่งผลให้ในชุมชนมีการใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยน้อยลง และเริ่มมีสภาวะการณ์การใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยปนกับภาษาไทย ด้วยสถานการณ์ดังกล่าว จึงได้มีการทำงานโครงการวิจัยเพื่อท้องถิ่นขึ้นในปีพ.ศ. 2550 ภายใต้ชื่อโครงการว่า “โครงการการพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทย เพื่อการอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่นและเสริมสร้างการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์” ทำให้เกิดผลการวิจัยเป็นระบบตัวเขียนภาษาเขมรถิ่นไทยที่สามารถใช้บันทึกเรื่องราวของท้องถิ่นด้วยภาษาเขมรถิ่นไทย จากนั้น ทีมวิจัยก็ได้นำเอาระบบตัวเขียนภาษาเขมรถิ่นไทยไปพัฒนาเป็นหลักสูตรท้องถิ่นพร้อมสื่อการเรียนการสอนภาษาเขมรถิ่นไทยเพื่อการฟื้นฟูภาษาในช่วงชั้นที่ 2 มีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนโรงเรียนบ้านโพธิ์ทองดีขึ้นจนเห็นได้ชัด

หลังจากประสบความสำเร็จจากการวิจัยในโครงการแรกแล้ว ทีมวิจัยก็พบว่าสถานการณ์การใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนยังมีการใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยอย่างเข้มแข็ง ทีมวิจัยจึงเกิดแนวคิดในการใช้พื้นฐานความรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยสำหรับนำไปใช้พัฒนาการเรียนรู้อาษาไทยให้อย่างถูกต้องตามแนวทางของการจัดการเรียนการสอนแบบทวิภาษาในระดับปฐมวัย จึงทำให้เกิดการทำโครงการวิจัยเพื่อท้องถิ่นขึ้นเป็นโครงการที่ 2 ในปี พ.ศ. 2553 มีชื่อโครงการว่า “โครงการการจัดการศึกษาปฐมวัยแบบทวิภาษา โดยใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยร่วมจัดการเรียนรู้ โรงเรียนบ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์” ซึ่งในการดำเนินการวิจัยในโครงการที่ 2 ทีมวิจัยได้พัฒนาให้หลักสูตรการเรียนการสอนปฐมวัยแบบทวิภาษาที่ส่งเสริมด้านของพัฒนาการทางร่างกาย IQ และ EQ รวมทั้งยังการปลูกฝังภาษาและวัฒนธรรมชาวเขมรถิ่นไทยให้นักเรียนระดับปฐมวัยได้เกิดสำนึกรักภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเอง

อย่างไรก็ตามในช่วงปี พ.ศ. 2553 - 2555 กลับพบปัญหาว่า สถานการณ์ทางภาษาเขมรถิ่นไทยของนักเรียนที่เข้ามาเรียนในชั้นอนุบาลหนึ่งถดถอยลงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากการย้ายถิ่นฐานของชาวเขมรถิ่นไทยไม่ได้สอนลูกให้พูด, การนำเอาภาษาเขมรถิ่นไทยไปล้อเลียนเป็นมุขตลกในสื่อ นำความวิตกให้แก่คณะครูในโรงเรียน และชุมชนเป็นอย่างมาก ทางชุมชนจึงเกิดแนวคิดที่จะปูทางการเริ่มต้นฟื้นฟูภาษาจากเด็กเล็กโดยผ่านศูนย์พัฒนาเด็กเล็กซึ่งตั้งอยู่ในชุมชน จึงได้พัฒนาโครงการ “การพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อการฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทย บ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท

จังหวัดสุรินทร์" ขึ้น โดยมีเป้าหมายสำคัญเพื่อการฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทยในกลุ่มเด็กเล็ก ตามความเหมาะสมของวัย ตลอดจนบริบทของชุมชน

โจทย์วิจัย

โจทย์วิจัยหลัก

แนวทางการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยที่เหมาะสมกับเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยในพื้นที่บ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ควรเป็นอย่างไร?

โจทย์วิจัยรอง

การเชื่อมโยงกระบวนการเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเข้าสู่การเรียนการสอนทวิภาษาเขมรถิ่นไทยโดยใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยร่วมจัดการเรียนรู้ควรมีการดำเนินการอย่างไรให้เหมาะสม?

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาแนวทางการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยที่เหมาะสมกับเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยในพื้นที่บ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยเงื่อนไขที่มีผลต่อการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยที่เหมาะสมกับเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทย
3. เพื่อศึกษาผลกระทบต่อการพัฒนาการเรียนรู้อาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยของเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยบ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง
4. เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่การเรียนการสอนแบบทวิภาษาโดยใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยร่วมจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโพธิ์ทองอย่างเป็นระบบ

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาของการวิจัยนี้เป็นการศึกษาแนวทางการนำเอาภาษาเขมรถิ่นไทยร่วมจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยมุ่งเน้นหาแนวทางการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยที่เหมาะสมกับเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยในพื้นที่บ้านโพธิ์ทอง และมีประเด็นการศึกษาในเรื่องแนวทางในการสร้างกระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทย (แนวคิด วิธีการ กลวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ สื่อและกิจกรรมที่เหมาะสม) ตลอดจนปัจจัย / เงื่อนไขในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทย นำไปสู่การทดลองการจัดประสบการณ์การเรียนรู้จริงในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและศึกษาถึงพัฒนาการเรียนรู้อาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยของเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทองเพื่อจะให้เห็นทิศทางที่เหมาะสมในการเชื่อมโยงสู่การเรียนการสอนทวิภาษาในระดับชั้นปฐมวัย

ขอบเขตพื้นที่

การทำงานวิจัยนี้ มีการดำเนินการวิจัยเฉพาะพื้นที่ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ รวมถึงชุมชนที่นำเด็กเล็กมาไว้ที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

ขอบเขตกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายหลักของการวิจัยนี้คือเด็กเล็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง ซึ่งมีอายุระหว่าง 1 ขวบ 6 เดือน จนถึง 4 ขวบ รวมไปถึงการสร้างความรู้ความเข้าใจต่อผู้ปกครอง ครูประจำศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีความสนใจ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยนี้ครอบคลุมกิจกรรมตั้งแต่เดือนมกราคม 2557 จนถึง สิงหาคม 2558

วิธีการดำเนินงาน

กระบวนการวิจัยเริ่มจากเอกสารการวิจัยได้รับการอนุมัติ ทีมวิจัยจึงได้เสนอขออนุญาตและเปิดบัญชีโครงการวิจัยที่ธนาคารกรุงไทย หลังจากเปิดบัญชีแล้วจึงได้เริ่มกิจกรรมแรกคือเวทีชี้แจงการวิจัยสู่ชุมชนเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนได้ทราบว่าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจะมีการวิจัยเพื่อการฟื้นฟูภาษาเกิดขึ้น และขอการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ชุมชนตลอดจนถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กิจกรรมวิจัยต่อมาเป็นการเติมความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาท้องถิ่นในกลุ่มเด็กเล็กตามแนวทางรังภาษา (Language nest) โดยพี่เลี้ยงนำเอาวีดิทัศน์ประสบการณ์การจัดการเรียนรู้ภาษาท้องถิ่นให้กับเด็กเล็กตามแนวทางดังกล่าวจากกลุ่มต่าง ๆ ทั่วโลกมาให้กับทีมวิจัยและชุมชนได้ดูและร่วมแลกเปลี่ยน จากนั้นก็ให้ข้อมูลเพิ่มเติมกับทีมวิจัยในด้านแนวคิดและแนวทางการจัดการรังภาษาซึ่งจะต้องอาศัยความร่วมมือจากชุมชนอย่างยิ่ง ต่อจากนั้นเป็นการออกแบบการสำรวจสถานการณ์ทางภาษาของเด็กเล็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กร่วมกันโดยมุ่งเน้นการสำรวจการใช้ภาษาที่สมาชิกในครอบครัวใช้กับเด็กและภาษาที่เด็กใช้กับสมาชิกในครอบครัวเพื่อที่จะได้นำข้อมูลที่ได้ออกแบบแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยที่เหมาะสม เมื่อได้แบบสำรวจสถานการณ์ทางภาษาแล้วจึงนำมาใช้สำรวจข้อมูลจากผู้ปกครองเด็กเล็กในการประชุมผู้ปกครองศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจากนั้นจึงร่วมกันสรุปผลการสำรวจสถานการณ์ทางภาษา

นอกจากนี้ทีมวิจัยที่เป็นครูผู้ดูแลเด็กจึงได้เข้าร่วมการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการฝึกกลวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาแม่ในห้องเรียน โดยได้รับความรู้เรื่องแนวคิดการสอนภาษาแม่ในชั้นเรียนและฝึกปฏิบัติการในกลวิธีต่าง ๆ ได้แก่ กลวิธีการสอนหนังสือเล่มยักษ์ กลวิธีการสอนจากภาพยนตร์และกลวิธีการสอนเรื่องเล่าท้องถิ่น กลวิธีการสอนแบบเล่าเรื่องผลิตและเกมการศึกษาภาษา และกลวิธีการสอนภาษาแบบ TPR (total physical response) เมื่อมีความรู้เรื่องแนวคิดและกลวิธีการสอนภาษาท้องถิ่นแล้วทีมวิจัยจึงได้จัดทำแผนการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ผลิตสื่อเพื่อการเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และทดลองการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยตามแผนที่จัดทำในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในช่วงภาคเรียนที่ 2 ปี 2557

หลังจากทดลองจัดประสบการณ์การเรียนรู้แล้วทีมวิจัยจึงได้ร่วมกันออกแบบเครื่องมือการวัดผล ประเมินผลพัฒนาการเรียนรู้อาษาเขมรถิ่นไทยโดยมีการประเมินไปพร้อมกับพัฒนาการพื้นฐานเดิม 4 ด้าน รวมเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม ด้านสติปัญญา และด้านทักษะ ภาษาเขมรถิ่นไทย โดยมีเครื่องมือคือแบบสังเกตพฤติกรรมเด็กเล็กของครูผู้ดูแลเด็ก และทำการสรุปผล พร้อมทั้งนำเสนอผลที่ได้จากการทำงานวิจัยต่อชุมชนในเวทีคืนความรู้สู่ชุมชนต่อไป

ผลการดำเนินงาน

ทีมวิจัยได้ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัยดังต่อไปนี้

1.แนวทางการสร้างกระบวนการเรียนรู้อาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทย ประกอบไปด้วย

1.1.วิธีการสร้างการเรียนรู้อาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยสำหรับเด็กเล็ก ทีมวิจัยพบว่า วิธีการสร้างการเรียนรู้อาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยสำหรับเด็กเล็กควรจัดให้มีการเรียนรู้โดยการ สร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการพูดภาษาเขมรถิ่นไทยผ่านแนวทางร้งภาษา โดยมีแนวทางที่สำคัญคือ

- จัดบรรยากาศให้เหมือนบ้าน ทำได้โดยการตกแต่งวัสดุเครื่องใช้ให้เหมือนบรรยากาศที่บ้าน เพื่อให้เด็กเล็กมีความรู้สึกเกิดความรู้สึกอบอุ่นและคุ้นเคยกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเหมือนกับการอยู่ บ้านและจะมีส่วนช่วยให้เด็กนำภาษาท้องถิ่นไปพูดที่บ้านได้อีกด้วยตลอดจนส่งเสริมการเรียนรู้ด้วย กิจกรรมเหมือนที่บ้าน เช่น การทำอาหาร ทำขนม ทำไร่ ทำนา ทำสวน ฯลฯ

- การเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยเน้นให้เด็กเล็กได้ฟัง - พูด ภาษาแม่ของตนเองจนเกิด ความมั่นใจในการสื่อสาร ครูผู้สอนควรพูดคุยภาษาแม่กับเด็กอย่างเป็นธรรมชาติ

ในส่วนของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ทีมวิจัยได้นำเอาแผนการจัดการเรียนรู้เดิม ตามหลักสูตรของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลมาบูรณาการเพิ่มเติมภาษาเขมรถิ่น ไทยลงไปพร้อมทั้งวางแผนการจัดการเรียนรู้อาษาเขมรถิ่นไทยและภาษาไทยในแต่ละวันออกเป็นช่วง และเลือกใช้กลวิธีการสอนที่เหมาะสมกับแต่ละหน่วยการเรียนรู้

2.สื่อสำหรับใช้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยสำหรับเด็กเล็ก ทีมวิจัยได้ ร่วมกันผลิตสื่อเพื่อการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยเพิ่มเติมดังนี้

- ฉากภาพวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทย
- นิทานภาพเขมรถิ่นไทย
- หนังสือนิทานเล่มยักษ์ภาษาเขมรถิ่นไทย
- บัตรคำภาษาเขมรถิ่นไทย
- สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ เช่น แผ่นภาพปริศนาคำทายภาษาเขมรถิ่น ไทย โต๊ะเรียนภาษาเขมรถิ่นไทย โรงละครหุ่น เป็นต้น

3. กลวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยสำหรับเด็กเล็ก ประกอบด้วย กลวิธีตามแนวทางการจัดการเรียนรู้อาษาแม่ในชั้นเรียน ประกอบด้วยกลวิธีดังนี้

- กลวิธีการสอนฉากภาพวัฒนธรรม
- กลวิธีการสอนโดยเรื่องเล่าท้องถิ่น

- กลวิธีการสอนนิทานภาพ
- กลวิธีการสอนแบบ TPR (total physical response)
- กลวิธีการสอนการเรียนรู้ในชุมชน

4. แนวทางการสร้างความเข้าใจและทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่นให้แก่ผู้ปกครองและชุมชน

ทีมวิจัยใช้กิจกรรมการสำรวจสถานการณ์ทางภาษาในการประชุมผู้ปกครองเด็กเล็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อสร้างให้ผู้ปกครองเกิดความตระหนักในวิกฤตการณ์ทางภาษาพร้อมกับให้ข้อมูลอันช่วยเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อภาษาเขมรถิ่นไทยได้

จากผลการสำรวจทำให้ผู้ปกครองเห็นอย่างเป็นรูปธรรมว่าบุตรหลานชาวเขมรถิ่นไทยในชุมชนพูดภาษาไทยเป็นจำนวนเกินกว่าครึ่ง จึงก่อให้เกิดความตระหนักและเห็นด้วยกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ดังจะเห็นได้จากการสำรวจในเรื่องความต้องการในการอนุรักษ์ภาษาเขมรถิ่นไทยซึ่งผู้ปกครองเห็นได้ 100%

2. ปัจจัย / เงื่อนไขในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สามารถแบ่งผลการศึกษาออกได้เป็น

1. ปัจจัยภายใน ประกอบไปด้วย

- ครูผู้รู้ภาษา – วัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งมีความสำคัญในเรื่องของพัฒนาการทางภาษาและการสื่อสารของเด็กเล็ก ครูจึงควรจะต้องเป็นเจ้าของภาษาที่สามารถสื่อสารภาษาท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี
- ปรากฏชุมชน มีบทบาทในการร่วมจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาท้องถิ่นในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- ผู้ปกครองและคนในบ้านของเด็กเล็ก ผู้ปกครองและคนในบ้านของเด็กเล็กใช้ภาษาท้องถิ่นในบ้านเพื่อร่วมสร้างบรรยากาศการสื่อสารภาษาท้องถิ่นในครอบครัว

2. ปัจจัยภายนอก ประกอบไปด้วย

- การมีส่วนร่วมของชุมชน มีส่วนช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการใช้ภาษาท้องถิ่นในชุมชน
- นโยบายการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้วยภาษาท้องถิ่น การมีนโยบายส่งเสริมการใช้ภาษาท้องถิ่นของหน่วยงานต้นสังกัดจะช่วยอำนวยความสะดวกให้ครูผู้ดูแลเด็กเล็กและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถปฏิบัติงานได้ง่ายยิ่งขึ้น

3 พัฒนาการการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยของเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

จากกระบวนการวิจัยพบว่าเด็กเล็กกลุ่มวิจัยมีทักษะในการสื่อสารภาษาเขมรถิ่นไทย โดยวัดจากการสื่อสารการโต้ตอบภาษาเขมรถิ่นไทยกับครูในการทำกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 69 ส่วนเด็กเล็กที่ยังคงใช้ภาษาไทยในการสื่อสารภาษาเขมรถิ่นไทยกับครูอยู่บ้างคิดเป็นร้อยละ 31 ในขณะที่เด็กที่ไม่สามารถสื่อสารภาษาเขมรถิ่นไทยได้เลยไม่มีแม้แต่คนเดียว คิดเป็นร้อยละ 0

4 การเชื่อมโยงเข้าสู่การเรียนการสอนแบบทวิภาษาโดยใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยร่วมจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโพธิ์ทองอย่างเป็นระบบ

ผลจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง ทำให้เด็กเล็กที่จบจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตามแนวทางนี้มีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาเขมรถิ่นไทยมากขึ้น ทำให้เมื่อเด็กเล็กเข้าสู่ชั้นอนุบาล 1 ที่โรงเรียนบ้านโพธิ์ทองซึ่งมีการจัดการเรียนการสอนแบบทวิภาษาในระดับปฐมวัยโดยใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยร่วมจัดการเรียนรู้เป็นไปด้วยดีไม่มีความติดขัดเหมือนในรุ่นก่อน

บทเรียนจากการวิจัย

จากการทำกิจกรรมวิจัยทำให้เกิดบทเรียนจากการทำงานดังต่อไปนี้

1. ความตระหนักเรื่องวิกฤตการณ์ของภาษา

จากเดิมที่ทีมวิจัยไม่คิดว่าภาษาท้องถิ่นจะสูญหายไปได้ ต่อมาเมื่อได้ร่วมกิจกรรมวิจัยจึงได้เห็นปรากฏการณ์การถดถอยของภาษาอันนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมในชุมชนโดยเฉพาะในกลุ่มเด็กเล็ก จึงทำให้เกิดความตระหนักในการอนุรักษ์ภาษามากขึ้น นำไปสู่การทำงานเพื่อการฟื้นฟูภาษาที่ดำเนินไปพร้อมกับงานที่รับผิดชอบ

2. ชุมชนเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น

การทำงานวิจัยที่ผ่านมาของชุมชนล้วนแล้วมีส่วนช่วยให้ชุมชนมีความกระตือรือร้นและมุ่งมั่นให้เกิดการอนุรักษ์ภาษาและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ด้านภาษาท้องถิ่นให้กับบุตรหลานเพื่อการสืบทอดภาษา

แผนการทำงานวิจัยในอนาคต

หลังจากทำงานวิจัยแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิงได้ขยายผลการจัดการเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทองซึ่งเป็นพื้นที่วิจัยไปสู่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดของ อบต. อีก 2 แห่งได้แก่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเชื้อเพลิง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านราเบอะ โดยได้เริ่มมีการดำเนินงานตั้งแต่วันที่ 13 พ.ย 58

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
บทสรุปโครงการวิจัย	ข
สารบัญ	ค
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 โจทย์วิจัย	6
1.3 วัตถุประสงค์	7
1.4 ประเด็นการศึกษา	7
1.5 พื้นที่วิจัย	7
1.6 กลุ่มเป้าหมาย	7
1.7 ระยะเวลา	8
1.8 แนวทางการทำงาน	8
1.9 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	12
1.10 ทีมวิจัยและที่ปรึกษาทีมวิจัย	12
บทที่ 2 บริบททั่วไปของชุมชนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง	
2.1 ประวัติบ้านโพธิ์ทอง	14
2.2 ผู้นำบ้านโพธิ์ทอง	14
2.3 ภาษาที่ใช้สื่อสารในบ้านโพธิ์ทอง	14
2.4 อาณาเขตบ้านโพธิ์ทอง	15
2.5 ลักษณะภูมิประเทศ	15
2.6 การแต่งกาย	15
2.7 ประเพณีต่าง ๆ ที่บ้านโพธิ์ทอง	16
2.8 กโนบดิงต็อง : ศิลปะการแสดงบ้านโพธิ์ทอง	16
2.9 บุคคลสำคัญบ้านโพธิ์ทอง	18
2.10 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง	18
บทที่ 3 ขั้นตอนวิธีการดำเนินงานวิจัย	
3.1 ขอบเขตการวิจัย	21
3.2 กระบวนการวิจัยและกิจกรรมวิจัย	21
3.2.1 ประชุมวางแผนการจัดเวทีชี้แจงการวิจัยในชุมชน	21
3.2.2 ประชุมชี้แจงโครงการวิจัยสู่ชุมชน	23

สารบัญ

หน้า

3.2.3	นำเสนองานวันภาษาแม่สากล	26
3.2.4	การเติมความรู้เรื่องแนวคิดการฟื้นฟูภาษาและการออกแบบเครื่องมือ เพื่อการสำรวจข้อมูล	29
3.2.5	ประชุมเพิ่มเติมการออกแบบเครื่องมือเพื่อการสำรวจข้อมูลภาษา	32
3.2.6	ประชุมสำรวจข้อมูลสถานการณ์ทางภาษาเด็กเล็ก	34
3.2.7	อบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการฝึกกลวิธีการสอนภาษาแม่ในห้องเรียน	37
3.2.8	การสรุปสถานการณ์ทางภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	42
3.2.9	จัดทำแผนประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทย	43
3.2.10	ผลิตสื่อการเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทย	44
3.2.11	ทดลองจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทย	46
3.2.12	การออกแบบเครื่องมือการประเมินผลการจัดการเรียนรู้เขมรถิ่นไทย	48
3.2.13	การวัดผลประเมินผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	50
3.2.14	กิจกรรมคืนความรู้สู่ชุมชน	52
3.2.15	กิจกรรมถอดบทเรียนการวิจัย	55
บทที่ 4 ผลการดำเนินงาน		
4.1	แนวทางการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทย ที่เหมาะสมกับเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทย	58
4.1.1	วิธีการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษา-วัฒนธรรมเขมรถิ่นไทย สำหรับเด็กเล็ก	58
4.1.2	สื่อที่ใช้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทย	61
4.1.3	กลวิธีการสอนภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	80
4.1.4	แนวทางการสร้างความเข้าใจและทัศนคติเกี่ยวกับการสร้าง- กระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยให้ผู้ปกครอง และชุมชน	86
4.2	ปัจจัย/เงื่อนไขในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม เขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	87
4.3	พัฒนาการการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยของเด็กเล็ก	88
4.4	การเชื่อมโยงเข้าสู่การเรียนการสอนแบบทวิภาษา	91

สารบัญ

หน้า

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

5.1 สรุปผลการวิจัย	92
5.1.1 สรุปกระบวนการวิจัย	92
5.1.2 สรุปผลที่ได้จากการวิจัย	94
5.2 สรุปบทเรียนจากการวิจัย	96
5.3 แผนการทำงานวิจัยในอนาคต	97

หนังสืออ้างอิง	98
----------------	----

ภาคผนวก ก. การสำรวจสถานการณ์ทางภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	99
--	----

ภาคผนวก ข. แบบสำรวจพฤติกรรมการใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยของเด็กเล็ก	102
---	-----

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

"เขมรถิ่นไทย" เป็นกลุ่มคนที่ใช้ภาษาเขมรที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว ชาวเขมรถิ่นไทยจะเรียกตนเองว่า "คแมร" [Khme:r] แต่ถ้าบ่งบอกถึงถิ่นของภาษาและชาติพันธุ์ ชาวเขมรถิ่นไทยจะเรียกภาษาและชาติพันธุ์ของตนเองว่า "คแมร-ลือ" [Khme:r IY:] ซึ่งแปลว่า "เขมรสูง"

ภาษาเขมรถิ่นไทยเป็นภาษาที่มีผู้ใช้เป็นกลุ่มคนขนาดใหญ่มีจำนวนกว่าหนึ่งล้านสี่แสนคน (สุวิไล เปรมศรีรัตน์ และคณะ, 2547) กระจายตัวอยู่ในแถบภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนใต้ โดยอาศัยอยู่อย่างหนาแน่นในเขตพื้นที่ของจังหวัดศรีสะเกษ สุรินทร์ บุรีรัมย์ ในบางอำเภอของจังหวัดนครราชสีมา อุบลราชธานี มหาสารคาม ร้อยเอ็ด และมีบ้างในเขตภาคตะวันออก คือในบางอำเภอของจังหวัดปราจีนบุรี จันทบุรี ตราด สระแก้ว และฉะเชิงเทรา (ประกอบ ผลงาม, 2538)

สถานะทางภาษาเขมรถิ่นไทยในประเทศไทย เป็นภาษาท้องถิ่นที่ใช้เฉพาะถิ่น ไม่ได้เป็นภาษาราชการ เป็นเหตุให้ในอดีตที่ผ่านมา ภาษาเขมรถิ่นไทยถูกห้ามไม่ให้พูดในโรงเรียนตลอดจนสถานที่ราชการ ประกอบกับค่านิยมของสังคมไทยและการติดต่อสัมพันธ์กับคนกลุ่มอื่น ทำให้ในชีวิตประจำวัน ชาวเขมรถิ่นไทยใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยควบคู่ไปกับภาษาไทยและสอนลูกหลานให้พูดทั้งภาษาเขมรถิ่นไทยและภาษาไทยพร้อมกัน จึงส่งผลให้ภาษาเขมรถิ่นไทยเกิดความถดถอยทางภาษา กล่าวคือ ในชุมชนมีการใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยน้อยลง และเริ่มมีสภาวะการณ์การใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยปนกับภาษาไทย ทำให้เกิดปัญหาความคลาดเคลื่อนทางการสื่อสาร เป็นอย่างมาก เช่นการกล่าวว่า "ลัมรดคอ ขาดชมองแดก" ในประโยคนี้ มีการใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยปะปนในประโยคภาษาไทย คือคำว่า "คอ" แปลว่า "กางเกง" และคำว่า "ชมอง" แปลว่า "หน้าแข้ง" การใช้ภาษาปะปนเช่นนี้เองทำให้เกิดความไม่เข้าใจ จากความหมายที่ต้องการสื่อสารว่า "ลัมรด กางเกงขาด หน้าแข้งแดก" กลับกลายเป็น "ลัมรด คอขาดชมองแดก" ซึ่งเป็นคนละความหมายในภาษาไทยราชการ

ด้วยสถานการณ์การถดถอยของภาษาและปัญหาการใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยปนกับภาษาไทย ดังกล่าว จึงได้มีโครงการวิจัยเพื่อท้องถิ่นโครงการแรกของชาวเขมรถิ่นไทยในปี พ.ศ. 2550 ภายใต้ชื่อโครงการว่า "โครงการการพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทย เพื่อการอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่นและเสริมสร้างการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์"

การวิจัยเพื่อท้องถิ่นประเด็นการฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทยในครั้งนี้ใช้พื้นที่วิจัยที่บ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่เป็นถิ่นฐานดั้งเดิมของชาวเขมรถิ่นไทยมาเป็นระยะเวลานาน เห็นได้จากโบราณสถานที่สำคัญในชุมชนคือ "ปราสาทบ้านไพล" ซึ่งเป็นปราสาทหิน

ในอารยธรรมเขมรในรูปแบบศิลปะแบบบาปวน มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 17 ตรงกับช่วงรัชสมัยของพระเจ้าสุริยวรมันที่ 2 ถึง รัชสมัยของพระเจ้าธรณินทรวรมันที่ 1 แห่งราชวงศ์มหินทรปุระ ซึ่งเป็นราชวงศ์ที่มีการสร้างศาสนสถานในรูปแบบศิลปะบาปวนในดินแดนประเทศไทยเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ จากการบอกเล่าของชาวเขมรถิ่นไทยในพื้นที่พบว่า ในอดีตมีชาวบ้านได้เคยขุดพบพระพุทธรูปในบริเวณรอบ ๆ ปราสาทบ้านไพล สันนิษฐานว่าเป็นพระพุทธรูปในศิลปะเขมรแบบบาปวน? (พ.ศ. 1724 - 1786) ซึ่งเป็นช่วงที่มีการสร้างศาสนสถานและรูปเคารพในศาสนาพุทธเป็นอย่างมาก จึงเป็นไปได้ว่า ปราสาทบ้านไพลแห่งนี้เป็น "ปราสาทประจำชุมชน"¹ มาตั้งแต่ครั้งอดีตกาลและยังคงทำหน้าที่เป็นศาสนสถานในชุมชนสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งยืนยันได้ถึงการตั้งถิ่นฐานของชาวเขมรในพื้นที่แห่งนี้ได้เป็นอย่างดี โดยในปัจจุบันนี้ ในพื้นที่บ้านโพธิ์ก้องยังคงเป็นชุมชนของชาวเขมรถิ่นไทยที่พูดภาษาเขมรถิ่นไทยทั้งหมด และมีคนต่างกลุ่มจากพื้นที่อื่นเข้ามาอาศัยร่วมด้วยในฐานะของเชยและส่วยของครอบครัวชาวเขมรถิ่นไทยดั้งเดิม

ในโครงการวิจัยเพื่อท้องถิ่นประเด็นการฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทยโครงการแรกปี พ.ศ. 2550 ทำให้เกิดผลการวิจัยเป็นระบบตัวเขียนภาษาเขมรถิ่นไทยที่สามารถใช้บันทึกเรื่องราวของท้องถิ่นด้วยภาษาเขมรถิ่นไทย ซึ่งระบบตัวเขียนในโครงการวิจัยนี้เป็นการพัฒนาระบบตัวเขียนภาษาเขมรถิ่นไทยเดิมที่มีการทำไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539, 2530 และ 2531 จนกระทั่งเมื่อโครงการวิจัยได้ดำเนินการ จึงมีการปรับปรุงและพัฒนาระบบตัวเขียนภาษาเขมรถิ่นไทยต่อเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ จากนั้นทีมวิจัยก็ได้นำเอาระบบตัวเขียนภาษาเขมรถิ่นไทยไปพัฒนาเป็นหลักสูตรท้องถิ่นพร้อมสื่อการเรียนการสอนภาษาเขมรถิ่นไทยเพื่อการฟื้นฟูภาษาในช่วงชั้นที่ 2 (ระดับชั้น ป.4 - ป.6) และใช้ในการเรียนการสอนจริงในปี พ.ศ. 2552 ซึ่งผลจากการนำเอาภาษาเขมรถิ่นไทยเข้าไปสอนในรูปแบบของ "การเรียนภาษาเขมรถิ่นไทยเพื่อการฟื้นฟูภาษาในช่วงชั้นที่ 2" ของโรงเรียนบ้านโพธิ์ก้อง มีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนโรงเรียนบ้านโพธิ์ก้องดีขึ้นจนเห็นได้ชัด นักเรียนมีความสุขกับการเรียนภาษาถิ่นและสามารถใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยและภาษาไทยได้ถูกต้องมากขึ้นอันเนื่องมาจากหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาเขมรถิ่นไทยทำให้นักเรียนสามารถแยกแยะภาษาเขมรถิ่นไทยกับภาษาไทยได้ และการเรียนภาษาเขมรถิ่นไทยด้วยระบบตัวเขียนส่งผลต่อการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนได้แม่นยำมากขึ้น

หลังจากประสบความสำเร็จจากการวิจัยในโครงการแรกแล้ว ทีมวิจัยก็พบว่าสถานการณ์การใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยในเขตพื้นที่บริการโรงเรียนบ้านโพธิ์ก้องยังมีการใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยอย่างเข้มแข็ง ซึ่งจากการสำรวจข้อมูลด้านภาษาถิ่นของนักเรียนโรงเรียนบ้านโพธิ์ก้องตลอดจนชุมชนรอบข้าง พบว่าไม่มีนักเรียนที่ใช้ภาษาถิ่นเป็นภาษาลาวอีสาน มีแต่นักเรียนใช้ภาษาท้องถิ่นคือภาษาเขมรถิ่นไทยถึงร้อยละ 100 และส่วนใหญ่ผู้ปกครองนักเรียนเป็นผู้ที่พูดภาษาเขมรท้องถิ่นสุรินทร์ในชีวิตประจำวัน

¹ ปราสาทประจำชุมชน คือ ปราสาทที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางของชุมชน โดยผู้สร้างอาจเป็นกษัตริย์ หรืออาจจะเป็นพราหมณ์ปุโรหิต ผู้นำท้องถิ่นก็ได้ ปราสาทเขมรในดินแดนประเทศไทยส่วนใหญ่สร้างขึ้นด้วยวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ (รุ่งโรจน์ ธรรมรุ่งเรือง, 2551)

(ประชุมพร สังข์น้อย และคณะ, 2550) ที่มีวิจัยจึงเกิดแนวคิดในการใช้พื้นฐานความรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยสำหรับนำไปใช้พัฒนาการเรียนรู้อาษาไทยให้อย่างถูกต้องตามแนวทางของการจัดการเรียนการสอนแบบทวิภาษาในระดับปฐมวัย

การจัดการศึกษาแบบทวิภาษาหรือพหุภาษา (Mother tongue - base Multilingual Education) เป็นการจัดการศึกษาที่ใช้ภาษาท้องถิ่นที่เป็นภาษาแม่ของเด็กร่วมเป็นสื่อในการเรียนการสอน ร่วมกับภาษาราชการซึ่งเป็นภาษาของโรงเรียน การจัดการศึกษาในลักษณะนี้เป็นความพยายามของนักวิชาการด้านภาษาและนักจัดการศึกษาที่หาทางจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมแก่เด็กกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีภาษาพูดเป็นของตนเองต่างไปจากภาษาของโรงเรียน ซึ่งทำให้เกิดกำแพงภาษาและไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนเท่าที่ควร จากงานวิจัยทั่วโลกได้แสดงผลออกมาว่า การใช้ภาษาแม่ของเด็กในการจัดการศึกษาในชั้นพื้นฐานมีส่วนช่วยในการเรียนของเด็กกลุ่มชาติพันธุ์เป็นอย่างมาก องค์การสหประชาชาติจึงได้มีการรณรงค์ให้มีการใช้ภาษาแม่ในการศึกษาตั้งแต่ปี ค.ศ.1953 และปัจจุบันได้มีการส่งเสริมให้มีการจัดการศึกษาแบบทวิภาษา / พหุภาษา โดยมีการเชื่อมโยงจากภาษาแม่ของเด็กสู่ภาษาราชการและภาษาอื่น ๆ

จากแนวคิดดังกล่าวถึงทำให้เกิดการทำโครงการวิจัยเพื่อท้องถิ่นขึ้นเป็นโครงการที่ 2 ในปี พ.ศ. 2553 มีชื่อโครงการว่า “โครงการการจัดการศึกษาปฐมวัยแบบทวิภาษา โดยใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยร่วมจัดการเรียนรู้ โรงเรียนบ้านโพธิ์ทอง ตำบลเขื่อนเพ็ญ อำเภอบรบือ จังหวัดสุรินทร์” ซึ่งในการดำเนินการวิจัยในโครงการที่ 2 ทีมวิจัยได้บูรณาการความรู้เพิ่มเติมทั้งความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมองของเด็กปฐมวัย (BBL) และ ความรู้จากกรมสุขภาพจิตเรื่องการพัฒนา IQ และ EQ ในเด็กอายุ 0 – 5 ปี เพื่อพัฒนาให้หลักสูตรการเรียนการสอนปฐมวัยแบบทวิภาษาที่ใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยร่วมจัดการเรียนรู้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนทั้งในด้านของพัฒนาการทางร่างกาย IQ และ EQ รวมทั้งยังการปลูกฝังภาษาและวัฒนธรรมชาวเขมรถิ่นไทยให้นักเรียนระดับปฐมวัยได้เกิดสำนึกรักภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเองผ่านการศึกษาในระบบโรงเรียนผลงานที่สำคัญของโครงการวิจัยทวิภาษาเขมรถิ่นไทยคือหลักสูตรการเรียนการสอนแบบทวิภาษาสำหรับนักเรียนปฐมวัย โดยใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยร่วมจัดการเรียนรู้, กลวิธีการเรียนการสอนแบบทวิภาษา และสื่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรทวิภาษา

โครงการวิจัย	ผลงานจากการวิจัย	กลุ่มเป้าหมายหลัก	ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน เมื่อเทียบกับการสอนแบบเดิม
1. โครงการการพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทย เพื่อการอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่นและเสริมสร้างการเรียนรู้	1. ระบบตัวเขียนภาษาเขมรถิ่นไทย 2. หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาเขมรถิ่นไทย	1.นักเรียนเชื้อสายเขมรถิ่นไทยโรงเรียนบ้านโพธิ์ทองในระดับช่วงชั้น	1.ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนดีขึ้น 2. อัตราการใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยปนกับ

โครงการวิจัย	ผลงานจากการวิจัย	กลุ่มเป้าหมายหลัก	ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน เมื่อเทียบกับการสอนแบบเดิม
ภาษาไทย โรงเรียนบ้านโพธิ์ ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอ ปราสาท จังหวัดสุรินทร์	รูปแบบ "การฟื้นฟูภาษา" สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 - ป.6) 3. สื่อการเรียนการสอน ภาษาเขมรถิ่นไทย 4.ครูผู้สอนภาษาเขมรถิ่น ไทยในรูปแบบการ"การ ฟื้นฟูภาษา" สำหรับ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 - ป.6)	ที่ 2 (ป.4 -ป.6) 2. นักเรียนที่สนใจ ในระดับชั้นอื่น ๆ	ภาษาไทยลดลง 3. นักเรียนอ่านออกเขียน ได้ในภาษาไทยมากขึ้น 4. นักเรียนมีความสุขใน การเรียนภาษาท้องถิ่น
2. โครงการการจัดการศึกษา ปฐมวัยแบบทวิภาษา โดยใช้ ภาษาเขมรถิ่นไทยร่วมจัดการ เรียนรู้ โรงเรียนบ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอ ปราสาท จังหวัดสุรินทร์	1.ห ลั ก สู ต ร ก า ร จั ด ประสพการณ์การเรียนรู้ แบบทวิภาษาในระดับ ปฐมวัยโดยใช้ภาษาเขมร ถิ่นไทยร่วมจัดการเรียนรู้ 2. สื่อการเรียนการสอน ภาษาเขมรถิ่นไทยสำหรับ เด็กปฐมวัย 3. ครูผู้สอนระดับปฐมวัย โดยใช้กระบวนการทวิ ภาษาที่มีภาษาเขมรถิ่น ไทยร่วมจัดการเรียนรู้	1.นักเรียนเชื้อสาย เขมร ถิ่น ไ ท ย โรงเรียนบ้านโพธิ์ ทองในระดับปฐมวัย (อนุบาล 1 และ อนุบาล 2)	1.เกิดการเรียนการสอนที่ นำภาษาถิ่นมาบูรณาการ ให้ ส อ ด ค ลั อ ง กั บ พัฒนาการทางสมองของ เด็กปฐมวัย 2. นักเรียนเกิดระบบ ความคิด การพัฒนา ความคิดสร้างสรรค์ และ ความกล้าแสดงออกโดยมี ภาษาถิ่นเป็นพื้นฐาน 3. นักเรียนระดับปฐมวัย แบบทวิภาษามีความ พัฒนาด้านการอ่าน เขียนได้ดี

ตารางสรุปผลการวิจัยจากโครงการวิจัยเดิมในชุมชนทั้ง 2 โครงการที่ผ่านมา

ในช่วงปี พ.ศ. 2553 - 2555 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่โครงการทวิภาษาเขมรถิ่นไทยกำลังดำเนินการ
ไปได้ด้วยดีจนโรงเรียนบ้านโพธิ์ทองเป็นที่รู้จักในฐานะของโรงเรียนที่มีการสอนภาษาถิ่นอย่างเป็นระบบ
แต่ในที่สุดในช่วงปี พ.ศ. 2554 ทางโรงเรียนก็พบปัญหาว่า สถานการณ์ทางภาษาเขมรถิ่นไทยของ
นักเรียนที่เข้ามาเรียนในชั้นอนุบาลหนึ่งถดถอยลงอย่างรวดเร็ว เห็นได้จากนักเรียนไม่พูดภาษาเขมรถิ่น

ไทยแม้ว่าจะฟังเข้าใจทั้งหมด นักเรียนบางส่วนฟังภาษาเขมรถิ่นไทยน้อยทำให้สื่อสารไม่ได้ และยังมีนักเรียนอีกส่วนหนึ่งที่ไม่สามารถฟังและพูดภาษาเขมรถิ่นไทยได้เลย ทำให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนการสอนแบบทวิภาษาโดยใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยเข้าร่วมจัดการเรียนรู้อีก จนกระทั่งในปีพ.ศ. 2555 สถานการณ์ทางภาษาเขมรถิ่นไทยของนักเรียนที่เข้าใหม่ก็ยังถดถอยมากขึ้น กล่าวคือ นักเรียนแทบจะไม่สามารถสื่อสารภาษาเขมรถิ่นไทยได้เลย การเรียนการสอนแบบทวิภาษาในระดับชั้นปฐมวัยจึงต้องปรับการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางภาษาอีก อย่างไรก็ตาม กระบวนการเรียนการสอนแบบทวิภาษาโดยใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยร่วมจัดการเรียนรู้ก็มีส่วนในการพัฒนาสมอง ระบบความคิด กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ และสามารถเข้าใจทั้งภาษาเขมรถิ่นไทยและภาษาไทยได้อย่างถูกต้องตามวัยและสถานการณ์ทางภาษาของนักเรียนแต่ละรุ่น

จะเห็นได้ว่า ในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา เกิดการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ทางภาษาที่ถดถอยอย่างรวดเร็วอันเนื่องมาจากหลายสาเหตุ ทั้งเนื่องจากการย้ายถิ่นฐานของชาวเขมรถิ่นไทยในหมู่บ้านที่เคยนำครอบครัวไปตั้งถิ่นฐานในพื้นที่อื่นและไม่ได้สอนลูกให้พูดภาษาเขมรถิ่นไทยได้ย้ายกลับมาอยู่ที่บ้านเดิมที่บ้านโพธิ์ทองหลังจากเกิดเหตุการณ์หาอุทกภัยในพื้นที่ภาคกลางในปี พ.ศ. 2554, การนำเอาภาษาเขมรถิ่นไทยไปล้อเลียนเป็นมุกตลกของนายอุดม แต่พาณิชย์ ในการแสดงเดี่ยวไมโครโฟน ครั้งที่ 9 (เดี่ยว 9: สนุก สันติ อหิงสา) ระหว่าง วันที่ 5-18 สิงหาคม พ.ศ. 2554 เปิดการแสดงทั้งหมด 18 รอบ ทำการแสดงที่ รอยัลพารากอนฮอลล์ สยามพารากอน ความจุ 3,108 ที่นั่ง และมีการผลิตบันทึกการแสดงสดออกจำหน่ายอย่างแพร่หลายและได้รับความนิยมไปทั่วประเทศ ทำให้คนเขมรถิ่นไทยในจังหวัดสุรินทร์ไม่กล้าที่จะเปิดเผยตัวตนเพราะเกรงจะถูกคนทั่วไปล้อเลียนว่า "ซเราะกราว" ส่งผลไปยังการไม่สอนให้บุตรหลานในครอบครัวพูดภาษาเขมรถิ่นไทย, รวมไปถึงการที่เด็กเล็กได้รับชมรับฟังสื่อสารมวลชนในรูปแบบโทรทัศน์ที่ใช้ภาษาไทยเป็นหลัก สาเหตุเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นสาเหตุเบื้องต้นที่ทำให้เด็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยพูดภาษาเขมรถิ่นไทยน้อยลง นำความวิตกให้แก่คณะครูในโรงเรียน และชุมชนเป็นอย่างมาก ด้วยเกรงว่าภาษาเขมรถิ่นไทยจะสูญหายไปพร้อมกับความถดถอยของภาษาของเด็ก ทางชุมชนจึงเกิดแนวคิดที่จะปูทางการเริ่มต้นฟื้นฟูภาษาจากเด็กเล็กโดยผ่านศูนย์พัฒนาเด็กเล็กซึ่งตั้งอยู่ในชุมชน และเป็นหน่วยงานในสังกัดขององค์การบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิงที่มีภารกิจในการ รับผิดชอบ - ดูแลเด็กในชุมชนที่มีอายุระหว่าง 1 ขวบครึ่งถึง 4 ขวบ

จากปรากฏการณ์และสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้น เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้ภาษาเขมรถิ่นไทยถดถอยมากขึ้นในกลุ่มเด็กเล็ก ทำให้ทางศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง โรงเรียนบ้านโพธิ์ทอง, ทีมวิจัยเขมรถิ่นไทยในโครงการเดิมจากโรงเรียนบ้านโพธิ์ทอง, ผู้นำชุมชนในพื้นที่, ผู้ปกครองของเด็กเล็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง และศูนย์ศึกษาและฟื้นฟูภาษา-วัฒนธรรมในภาวะวิกฤต สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล ในฐานะของผู้ประสานงานโครงการวิจัยเพื่อท้องถิ่น ได้ร่วมมือกันคิดและหาแนวทางสำหรับการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง ที่ตั้งอยู่ในชุมชนให้เป็นศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยร่วมจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ โดยอาจนำเอาวิธีการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กที่ใช้ได้ดีในพื้นที่อื่น ๆ มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับ

สถานการณ์ทางภาษาเขมรถิ่นไทยในพื้นที่บ้านโพธิ์ทอง เช่น การปรับหรือประยุกต์ใช้วิธีการ "รังภาษา" (A language nest)² ซึ่งเป็นวิธีการที่เน้นการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาท้องถิ่นให้กับเด็กเล็กให้ได้เรียนรู้ภาษาท้องถิ่นในชุมชนของตนเอง มีการจัดบรรยากาศการเรียนรู้เหมือนบ้าน และเรียนรู้ภาษาท้องถิ่นโดยเจ้าของภาษาในชุมชน เพื่อให้เด็กได้ซึมซับภาษาท้องถิ่นของตนเองไปจนกระทั่งเด็กเติบโตขึ้น (Lois M. Meyer and Fernando Soberanes Bojórquez, 2010) หรืออาจจะเป็นการคัดค้านกระบวนการเรียนการสอนแบบอื่น ๆ สำหรับใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้เพื่อการฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทยสำหรับเด็กเล็กในชุมชน

อย่างไรก็ตาม เป้าหมายสำคัญของการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กเพื่อการฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทย คือ การทำให้เด็กเล็กสามารถสื่อสารภาษาเขมรถิ่นไทยได้ตามความเหมาะสมของวัย ตลอดจนบริบทของชุมชน อันจะสามารถเชื่อมโยงเด็กเล็กจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเข้าสู่การเรียนการสอนแบบทวิภาษาโดยใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยร่วมจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนบ้านโพธิ์ทองได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งในที่สุดแล้ว สิ่งเหล่านี้จะเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการปลูกฝังทัศนคติทางภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่นเข้าไปในตัวของเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยทุกคน เพื่อที่จะได้มีทัศนคติทางวัฒนธรรมที่ดีในการตั้งรับกระแสของภาษาและวัฒนธรรมจากภายนอกได้อย่างมีภูมิคุ้มกัน

1.2 โจทย์วิจัย

โจทย์วิจัยหลัก

แนวทางการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยที่เหมาะสมกับเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยในพื้นที่บ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ควรเป็นอย่างไร?

โจทย์วิจัยรอง

การเชื่อมโยงกระบวนการเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเข้าสู่การเรียนการสอนทวิภาษาเขมรถิ่นไทยโดยใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยร่วมจัดการเรียนรู้ควรมีการดำเนินการอย่างไรให้เหมาะสม?

²

A language nest is an educational effort of total immersion in an indigenous language for children from one to six years old, especially in communities where the original language is no longer the first language of young children

Its intention is to create a space and an environment that is almost homelike, where young children hear only the indigenous language spoken by the few people who still speak it (adults and elders) so that the children grow up as native speakers of their heritage language. In many nests younger teachers, some with formal teacher preparation, also collaborate. In this way, they revitalize their indigenous language skills together with the small

1.3 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาแนวทางการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยที่เหมาะสมกับเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยในพื้นที่บ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอบราสาท จังหวัดสุรินทร์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยเงื่อนไขที่มีผลต่อการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยที่เหมาะสมกับเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทย
3. เพื่อศึกษาผลกระทบต่อการพัฒนาการเรียนรู้อาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยของเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยบ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง
4. เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่การเรียนการสอนแบบทวิภาษาโดยใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยร่วมจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโพธิ์ทองอย่างเป็นระบบ

1.4 ประเด็นการศึกษา

1. แนวทางในการจัดการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทย
 - กระบวนการ/ วิธีการสร้างการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยสำหรับเด็กเล็ก
 - สื่อ/กิจกรรม ที่เหมาะสมสำหรับกระบวนการสร้างการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทย
 - แนวทางการสร้างความเข้าใจและทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่นให้แก่ผู้ปกครองและชุมชน
2. ปัจจัย / เงื่อนไขในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทย
 - เงื่อนไข/ปัจจัยภายใน เช่น ความสามารถในการเรียนรู้ของเด็ก ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของชุมชนและผู้ปกครองเด็ก เป็นต้น
 - เงื่อนไข/ปัจจัยภายนอก เช่น สภาพพื้นที่ วิถีชีวิต วัฒนธรรม สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของชุมชน เป็นต้น
3. พัฒนาการการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยของเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง
4. การเชื่อมโยงเข้าสู่การเรียนการสอนแบบทวิภาษาโดยใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยร่วมจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโพธิ์ทองอย่างเป็นระบบ

1.5 พื้นที่วิจัย

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง ในสังกัดขององค์การบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิง อำเภอบราสาท จังหวัดสุรินทร์

1.6 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทองที่มีอายุอยู่ในช่วง 1 ขวบครึ่ง - 4 ขวบ

1.7 ระยะเวลา

ระยะเวลา 12 เดือนนับจากเดือนที่ได้รับการอนุมัติ

1.8 แนวทางการดำเนินการ

- 1) เปิดเวทีชี้แจงโครงการวิจัยสู่ชุมชน
- 2) การสำรวจข้อมูลของเด็กเล็กในชุมชน สถานการณ์ทางภาษาของเด็กเล็กในชุมชน
- 3) การอบรมให้ความรู้เรื่องการจัดการเรียนการสอนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในรูปแบบ"รังภาษา" (Language Nest) การศึกษาดูงานที่ศึกษาจากในประเทศไทยและต่างประเทศ
- 4) กิจกรรมการวางแผนและการปรับหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางภาษาของนักเรียนและบริบทของชุมชน
- 5) การฝึกหัดกลวิธีการสอนภาษาท้องถิ่นสำหรับเด็ก โดยมีครูโรงเรียนบ้านโพธิ์ทองเป็นวิทยากร
- 6) กิจกรรมการทำสื่อสำหรับเด็กเล็กตามหลักสูตรการเรียนการสอน
- 7) การทดลองจัดการเรียนการสอนเด็กเล็กโดยใช้ภาษาเขมรถิ่นไทย (ทั้งการเรียนการสอนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและการจัดกิจกรรมในชุมชน)
- 8) การวัดผลประเมินผลการจัดการเรียนการสอน
- 9) การจัดเวทีวิเคราะห์การเชื่อมโยงเข้าสู่การเรียนการสอนแบบทวิภาษาในระดับปฐมวัยโดยใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยร่วมจัดการเรียนรูของโรงเรียนบ้านโพธิ์ทอง
- 10) กิจกรรมคืนความรู้สู่ชุมชน
- 11) พัฒนาศักยภาพทีมวิจัยโดยการเข้าร่วมเวทีนำเสนอผลงานหรือกิจกรรมที่พี่เลี้ยงหรือสกว.จัดขึ้น
- 12) เขียนรายงานก้าวหน้าและรายงานฉบับสมบูรณ์
- 13) ประชุมทีมวิจัยประจำเดือน

1.9 แผนการทำงาน (นับจากเดือนที่ได้รับการอนุมัติ)

กิจกรรม	กิจกรรมตามวัตถุประสงค์ข้อที่	เดือนที่ได้รับการอนุมัติ											
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1. เวทีชี้แจงโครงการวิจัยสู่ชุมชน	1 เพื่อศึกษาแนวทางการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยที่เหมาะสมกับเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยในพื้นที่บ้านโพธิ์ทอง	▲											

กิจกรรม	กิจกรรมตาม วัตถุประสงค์ข้อที่	เดือนที่ได้รับอนุมัติ											
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์												
2. การสำรวจข้อมูลของ เด็กเล็กในชุมชน สถานการณ์ทางภาษา ของเด็กเล็กในชุมชน	2. เพื่อศึกษาปัจจัย เงื่อนไขที่มีผลต่อการ สร้างกระบวนการ เรียนรู้ภาษาและ วัฒนธรรมเขมรถิ่น ไทยที่เหมาะสมกับ เด็กเล็กเชื้อสายเขมร ถิ่นไทย	▲											
3. การอบรมให้ความรู้ เรื่องการจัดการเรียน การสอนศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กในรูปแบบ "รัง ภาษา" (Language Nest) การศึกษา กรณีศึกษาจากใน ประเทศไทย และ ต่างประเทศ	1 เพื่อศึกษาแนว ทางการสร้าง กระบวนการเรียนรู้ ภาษาและวัฒนธรรม เขมรถิ่นไทยที่ เหมาะสมกับเด็กเล็ก เชื้อสายเขมรถิ่นไทย ในพื้นที่บ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์		▲										
4. กิจกรรมการวางแผน และการปรับหลักสูตร การเรียนการสอนภาษา และวัฒนธรรมเขมรถิ่น ไทยในศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กให้สอดคล้องกับ สถานการณ์ทางภาษา ของนักเรียนและบริบท ของชุมชน	1 เพื่อศึกษาแนว ทางการสร้าง กระบวนการเรียนรู้ ภาษาและวัฒนธรรม เขมรถิ่นไทยที่ เหมาะสมกับเด็กเล็ก เชื้อสายเขมรถิ่นไทย ในพื้นที่บ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์		▲										
5. การฝึกหัดกลวิธีการ สอนภาษาท้องถิ่น สำหรับเด็ก โดยมีครู โรงเรียนบ้านโพธิ์ทอง	1 เพื่อศึกษาแนว ทางการสร้าง กระบวนการเรียนรู้ ภาษาและวัฒนธรรม			▲									

กิจกรรม	กิจกรรมตาม วัตถุประสงค์ข้อที่	เดือนที่ได้รับอนุมัติ											
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
เป็นวิทยากร	เขมรถิ่นไทยที่ เหมาะสมกับเด็กเล็ก เชื้อสายเขมรถิ่นไทย ในพื้นที่บ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์												
6.กิจกรรมการทำสื่อ สำหรับเด็กเล็กตาม หลักสูตรการเรียนการ สอน	1 เพื่อศึกษาแนว ทางการสร้าง กระบวนการเรียนรู้ ภาษาและวัฒนธรรม เขมรถิ่นไทยที่ เหมาะสมกับเด็กเล็ก เชื้อสายเขมรถิ่นไทย ในพื้นที่บ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์				▲								
7.การทดลองจัดการ เรียนการสอนเด็กเล็ก โดยใช้ภาษาเขมรถิ่น ไทย (ทั้งการเรียนการ สอนในศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กและการจัดกิจกรรม ในชุมชน)	1 เพื่อศึกษาแนว ทางการสร้าง กระบวนการเรียนรู้ ภาษาและวัฒนธรรม เขมรถิ่นไทยที่ เหมาะสมกับเด็กเล็ก เชื้อสายเขมรถิ่นไทย ในพื้นที่บ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์					▲	▲	▲	▲	▲	▲		
8. การวัดผลประเมินผล การจัดการเรียนการสอน	3. เพื่อศึกษา ผลกระทบต่อ พัฒนาการเรียนรู้อ ภาษาและวัฒนธรรม เขมรถิ่นไทยของเด็ก เล็กเชื้อสายเขมรถิ่น ไทยบ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง										▲		

กิจกรรม	กิจกรรมตาม วัตถุประสงค์ข้อที่	เดือนที่ได้รับอนุมัติ											
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
9. การจัดเวทีวิเคราะห์ การเชื่อมโยงเข้าสู่การ เรียนการสอนแบบทวิ ภาษาในระดับปฐมวัย โดยใช้ภาษาเขมรถิ่น ไทยร่วมจัดการเรียนรู้ ของโรงเรียนบ้านโพธิ์ ทอง	4.เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่ การเรียนการสอน แบบทวิภาษาโดยใช้ ภาษาเขมรถิ่นไทย ร่วมจัดการเรียนรู้ ของโรงเรียนบ้าน โพธิ์ทองอย่างเป็น ระบบ											▲	
10. กิจกรรมคืนความรู้สู่ ชุมชน	1 เพื่อศึกษาแนว ทางการสร้าง กระบวนการเรียนรู้ ภาษาและวัฒนธรรม เขมรถิ่นไทยที่ เหมาะสมกับเด็กเล็ก เชื้อสายเขมรถิ่นไทย ในพื้นที่บ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์												▲
11. พัฒนาศักยภาพทีม วิจัยโดยการเข้าร่วมเวที นำเสนอผลงานหรือ กิจกรรมที่พี่เลี้ยงหรือ สกว.จัดขึ้น	-							▲					
12. เขียนรายงาน ก้าวหน้าและรายงาน ฉบับสมบูรณ์	-						▲						▲
13. ประชุมทีมวิจัย ประจำเดือน	-	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲

1.10 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ผลเชิงวิจัย

1. ได้องค์ความรู้เรื่องแนวทางการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยที่เหมาะสมกับเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยบ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง
2. ได้องค์ความรู้ด้านปัจจัยเงื่อนไขที่มีผลต่อการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยในพื้นที่บ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง
3. ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับผลด้านพัฒนาการการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยของเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยบ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง
4. ได้แนวทางการเชื่อมโยงเข้าสู่การเรียนการสอนแบบทวิภาษาในระดับปฐมวัยโดยใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยร่วมจัดการเรียนรู้ โรงเรียนบ้านโพธิ์ทอง

ผลเชิงพัฒนา

1. เกิดแนวทางการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อการฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทยซึ่งเป็นสามารถต้นแบบให้กับชุมชนเขมรถิ่นไทยที่ต้องการฟื้นฟูภาษาได้
- 2 เกิดการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการใช้ภาษาท้องถิ่นในการสื่อสารของชาวเขมรถิ่นไทย

1.11 ทีมวิจัย

1. นางสุรัญญา ทะวงศ์ดี (หัวหน้าโครงการ)
2. นางศุภกานต์ ทองเอี่ยม
3. นางยุริย์ ทองวิจิตร
4. นางละอองดาว สายปุม
5. นายประนอม หอมจันทร์
6. นางสาวแก้ว ยี่สุนศรี
7. นายเปื่อย สุวรรณทอง
8. นายเสาร์ จำนงเพียร
9. นางสาวรัตน์ สายกลีน
10. นางนันทิดา ชันนอก
11. นางสาวบัณฑิตา คงสกุล
12. นางมารศรี พรหมนิมิตร
13. นางสถาพร ศิลาอ่อน
14. นางนิภา เวลาเกิด
15. นางสาวสุชาดา ดำเนินงาม
16. นางจำนง เจริญศิริ
17. นายประสพ เวลาเกิด
18. ว่าที่ร้อยตรี บุญเสริม เรืองเกษม

19. นายสุรชาติ เขมฉัตร
20. นายกิตติพงษ์ ประเทือง
21. นางสาวกนกพร แหวนวิเศษ
22. นางสาวพันธกานต์ ต้องถือดี
23. ร้อยตำรวจตรีมานิต สายกลั่น
24. ร้อยตำรวจตรี ดำรงค์ดี ยี่สุนศรี
25. นางเนาวรัตน์ สุดลาวดี
26. นายอภิชาติ สุวรรณทอง
27. นางสาววัลย์ เฟ่งเล็งดี
28. นางเสงี่ยม ทองคำ
29. นางกรรณิการ์ สติยานุช
30. นางกิมนัย สุวรรณทอง
31. นางละม่อม จันทรรัก
32. นางเชียว ชมหมื่น
33. นางสาวราญ ตาดำ
34. นางวรรณดี เสมอดน
35. นางทัศนีย์ ทิวคู่
36. นางสาวจันทรจิรา สุดสัมฤทธิ์
37. นางยุพา ไวเร็ว
38. นายปราณี หอมจันทร์
39. นางบุญจันทร์ จำนงค์เพียร

ที่ปรึกษาทีมวิจัย

1. นาง อนงค์ เมืองไทย	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิง
2. นางประชุมพร สังข์น้อย	อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโพธิ์ทอง
3. นายพินิต เมืองไทย	กำนันตำบลเชื้อเพลิง
4. นายเอกพล แก่นดี	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิง
5. นายสนับ ดำเนินงาม	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิง
6. นายสมพงษ์ ทองคำ	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิง
7. นายธีระศักดิ์ แก้วรัตน์	นักวิชาการศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิง
8. นางสาววาริสรา ดวงใจ	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3
9. นางอานันท์ปภา ฉลาดเอื้อ	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3

บทที่ 2

บริบทชุมชนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

2.1 ประวัติบ้านโพธิ์ทอง

บ้านโพธิ์ทอง ในสมัยก่อน ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 ตำบลไพล อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ที่มาของชื่อ "บ้านโพธิ์ทอง" เป็นชื่อเรียกตามลักษณะของต้นโพธิ์ประจำหมู่บ้านที่เอนโค้ง คำว่า "โค้ง" ในภาษาเขมร เรียกว่า "ทอง" เลยเรียกตามกันมาว่า "บ้านโพธิ์ทอง"

หมู่บ้านโพธิ์ทอง มีหลักฐานว่าเริ่มตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2193 ตรงกับปีขาล ผู้ตั้งถิ่นฐานเป็นครั้งแรก คือ ครอบครัวนายเสาะ นางเต็ม ยอ่าเสียดย์, นายเล็ก – นางปาะ, นายจุล – นางเฮียง, นายพิม – นางอ๊ด, นายเต็ง – นางมอม, นายแพง นางปวด และครอบครัวนายนอง- นางทิล ซึ่งอพยพมาจากบ้านโคกพะเนา อยู่ทิศตะวันออกวัดบ้านไพล ตำบลไพล อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ สาเหตุที่อพยพคือ ภาถูกโจรผู้ร้ายปล้นบ่อยๆ บางครอบครัวย้ายครอบครัวไปตั้งหลักแหล่งอยู่ที่บ้านไพล ตำบลไพล อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ปัจจุบันตั้งอยู่ หมู่ที่ 3 บ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์.

2.2 ผู้นำหมู่บ้านโพธิ์ทอง

บ้านโพธิ์ทองมีผู้นำหมู่บ้านดังนี้

1. นายแสง มีसानุ	ตำแหน่ง	กำนัน
2. นายเข้ม มีसानุ	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
3. นายเริ่ม สุทธ	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
4. นายสุด สุทธ	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
5. นายอาน มีसानุ	ตำแหน่ง	กำนัน
6. นายกลั่น ทะวงศ์ดี	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
7. นายมาน สุวรรณทอง	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
8. นายเย้ย พรรคฐิน	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
9. นายเสาร์ จำนงเพียร	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
10. นายประนอม หอมจันทร์	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
11. นายสุกิตร์ แจ่มใส	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน

2.3 ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารในบ้านโพธิ์ทอง

ภาษาเขมรถิ่นไทย

ภาษาไทยกลาง

2.4 อาณาเขตบ้านโพธิ์ทอง

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	พื้นที่ หมู่ที่ 5 บ้านขยอง ตำบลเชื้อเพลิง
ทิศใต้	ติดต่อกับ	พื้นที่ หมู่ที่ 6 บ้านปราสาท ตำบลเชื้อเพลิง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	พื้นที่หมู่ที่10บ้านปรือ-รุง ตำบลเชื้อเพลิง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	พื้นที่ หมู่ที่ 2 บ้านภูมิใหม่ ตำบลไหล

2.5 ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่ของบ้านโพธิ์ทอง เป็นที่ราบสูง มีลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มเป็นช่วงๆ มีหนองน้ำตามธรรมชาติ คือบ่อน้ำโบราณ ชลประทานบ้านโพธิ์ทอง และหนอง คลอง บึง ตลอดจนสระเก็บน้ำกระจายอยู่ทั่วไป พื้นดินส่วนใหญ่เป็นดินร่วนปนทราย ซึ่งเหมาะแก่การทำการเกษตรกรรม เช่นบริเวณที่ราบลุ่ม เหมาะแก่การปลูกข้าว ที่ราบสูงเหมาะแก่การเลี้ยงสัตว์

2.6 การแต่งกาย

การแต่งกายในสมัยก่อน ผู้หญิงนุ่งผ้าซิ่นไหม สวมเสื้อแขนกระบอกมีผ้าสไบผาดบ่า ผู้ชายนุ่งผ้าโสร่งไหม สวมเสื้อ มีผ้าขาวม้าคาดพุง ส่วนมากจะเป็นผ้าไหมที่ชาวบ้านทอผ้าใช้กันเอง ไม่นิยมซื้อเสื้อผ้ามารวมใส่ การแต่งกายในสมัยปัจจุบันเหมือนชุมชนอื่น มีเพียงผู้สูงอายุที่นิยมแต่งกายแบบสมัยโบราณไปร่วมพิธีสำคัญ เช่น ไปทำบุญที่วัด พิธีการต่างๆ

ภาพตัวอย่างการแต่งกายแบบสมัยโบราณของผู้สูงอายุบ้านโพธิ์ทอง

2.7 ประเพณีต่าง ๆ ที่บ้านโพธิ์ทอง

1. ประเพณีการแต่งงาน
2. ประเพณีการบวชนาค
3. ประเพณีการเซ่นไหว้บรรพบุรุษ (การแซนโดนตา)
4. ประเพณีการทำบุญบรรพบุรุษ (การทำบุญป่าช้า)
5. ประเพณีการแห่เทียนเข้าพรรษา
6. ประเพณีการลงแขกเกี่ยวข้าว
7. ประเพณีการกวนข้าวทิพย์
8. ประเพณีการตักบาตรเทโว
9. ประเพณีรดน้ำดำหัวผู้ใหญ่ (วันสงกรานต์)
10. ประเพณีทำบุญวันขึ้นปีใหม่ (เทอบอน แดแจด)
10. ประเพณีการเซ่นไหว้พระแม่โพสพ
11. ประเพณีการลอยกระทง
12. ประเพณีเซ่นไหว้ปู่-ตา ก่อนลงนาและเก็บเกี่ยวเสร็จ
13. ประเพณีฌาปนกิจศพ

ภาพการทำบุญวันขึ้นปีใหม่ (เทอบอน แดแจด)

2.8 กะโนบติงต๊อง : ศิลปะการแสดงบ้านโพธิ์ทอง

การรำกะโนบติงต๊อง เป็นการละเล่นเลียนแบบลีลาท่าทางการเคลื่อนไหวของต๊กแตนตำข้าว โดยมีผู้ริเริ่มเป็นคนแรก คือ นายเต็น ตระการดี ราษฎรบ้านโพธิ์ทอง ตำบลไพล (ปัจจุบันเป็นตำบลเชื้อเพลิง) อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ในสมัยก่อนหลังฤดูเก็บเกี่ยวข้าวเสร็จ ชาวบ้านจะใช้

เกวียนเดินทางไปค้าขาย ที่ประเทศกัมพูชาระหว่างพักรับประทานอาหาร นายเต็น ตระการดีได้เหลือบไปเห็นตึกแดนตำข้าวกำลังเกี่ยวพาราสีกัน จึงเผ่าดูสีลาทำทางของตึกแดนตำข้าวคู่นั้น แล้วนำมาเลียนแบบทำรำเพื่อความสุขสนาน เรียกว่า การรำกะโนบดิงตอง

ประมาณปี พ.ศ.2483 เริ่มมีการแสดงกะโนบดิงตอง โดยมีผู้ร่วมการแสดงดังนี้

นายเต็น ตระการดี ผู้คิดริเริ่มทำรำ

นายยันต์ ยี่สุนศรี ผู้แสดงร่วม

นายเหือน ตรงบุญดี นักดนตรีเป่าปี่ชล้อย

ต่อมามีการนำไปสอนให้เด็กนักเรียนโรงเรียนบ้านโพธิ์ทองและโรงเรียนใกล้เคียง มีการเผยแพร่ในงานต่าง ๆ เช่น งานประจำปี งานสงกรานต์ งานลูกเสือชาวบ้าน งานแสดงช้างประจำปี จนเป็นที่รู้จักกันทั่วไป

เครื่องดนตรี ที่ใช้ในการแสดงกะโนบดิงตอง ประกอบไปด้วย กลองโทน 2 ใบ ซออู้ 1 เล้า ปี่ชล้อย 1 เล้า ฉิ่ง 1 คู่ กรับ 1 คู่

ผู้แสดง ผู้เล่นดนตรีปี่ชล้อยมี 4 คน ส่วนผู้แสดงไม่จำกัดจำนวน

การแต่งกาย ในสมัยก่อนไม่มีเครื่องแต่งกายเป็นแบบแผน ส่วนมากมักเต้นสนุกสนานเลียนแบบทำตักแตน ต่อมา นายเทพ จัตรทอง ครูโรงเรียนเมืองเป็นผู้ประดิษฐ์เครื่องแต่งกายเลียนแบบตักแตน เป็นชุดสีเขียวทั้งชุด ตัวเมียจะมีกระโปรงทับอีกชั้นหนึ่ง มีปีกและหัวเลียนแบบตักแตน จนเป็นที่นิยมและเป็นที่รู้จักจนถึงทุกวันนี้

ภาพการแสดงกะโนบดิงตองบ้านโพธิ์ทอง ในสงกรานต์วันภาษาแม่สากล 2557

2.9 บุคคลสำคัญบ้านโพธิ์ทอง

นายเต็น ตระการดี

นายเต็น ตระการดี เกิดเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2455 ณ บ้านโพธิ์ทอง ตำบลไพล (ปัจจุบันเป็นตำบลเชื้อเพลิง) อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ เป็นบุตร นายเมาว์ นางปล ตระการดี ชีวิตครอบครัว นายเต็น ตระการดี ได้สมรสกับนางสาม ตระการดี มีบุตรธิดาด้วยกัน 3 คน เป็นชาย 2 คนหญิง 1 คน

ผลงาน

ในปีพ.ศ.2536ได้รับโล่เชิดชูเกียรติบุคคลผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรมพื้นบ้านอีสาน สาขา ดนตรีและศิลปะการแสดง(เจริญและกะโนบดิงตอง)ของจังหวัดสุรินทร์ จากสถาบันวิจัยศิลปะและวัฒนธรรมอีสาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นายเต็น ตระการดี ได้ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ 24 กันยายน 2540 รวมอายุ ได้ 75 ปี

2.10 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทองจัดตั้งเมื่อ วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2539 มีเด็กเข้ารับการเลี้ยงดูจำนวน 50 คน โดยอาศัยศาลากลางหมู่บ้านโพธิ์ทอง เป็นที่อบรมเลี้ยงดูเด็ก และรับเด็กในเขตบริการ คือ

หมู่ที่ 3 บ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์
หมู่ที่ 5 บ้านขยอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์
หมู่ที่ 6 บ้านปราสาท ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์
หมู่ที่ 10 บ้านปรือ – รุ่ง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์
และหมู่บ้านใกล้เคียง.

ในการก่อตั้งช่วงแรกนั้นศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทองได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกรมพัฒนาชุมชน ดังนี้

- 1 ตุลาคม 2539-15 พฤษภาคม 2540 ได้รับการสนับสนุนงบประมาณอาหารกลางวันและอาหารเสริมนม 30 อัตรา / เด็ก 50 คน

- สนับสนุนค่าตอบแทน ผู้ดูแลเด็ก 1 อัตรา / ผู้ดูแลเด็ก 2 คน (แบ่งกัน) คือ

1. นางศุภกานต์ ทองเอี่ยม บ้านเลขที่ 92 หมู่ที่ 10 บ้านปรือ-รุ่ง
2. นางสาวสุรัญญา สุระศร บ้านเลขที่ 14/1 หมู่ที่ 3 บ้านโพธิ์ทอง

นอกจากนี้แล้วได้คัดเลือกคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง มีรายชื่อดังต่อไปนี้

1. นางสาวแก้ว ยี่สุนศรี	หมู่ที่ 3 บ้านโพธิ์ทอง	ประธานกรรมการ
2. นางสม เรืองเกษม	หมู่ที่ 5 บ้านขยอง	รองประธาน
3. นางยุริย์ ทองวิจิตร	หมู่ที่ 3 บ้านโพธิ์ทอง	เลขานุการ
4. นางประดับ ประไวย	หมู่ที่ 10 บ้านปรือรุ่ง	เหรัญญิก

5. นายเปื่อย สุวรรณทอง	หมู่ที่ 3 บ้านโพธิ์ทอง	กรรมการ
6. นายบุญส่ง ทะวงศ์ดี	หมู่ที่ 3 บ้านโพธิ์ทอง	กรรมการ
7. นางเจย วนมา	หมู่ที่ 6 บ้านปราสาท	กรรมการ
8. นางเยียด บุญรวม	หมู่ที่ 10 บ้านปรือรุ่ง	กรรมการ
9. นายเสาร์ จำนงเพียร	หมู่ที่ 3 บ้านโพธิ์ทอง	ผู้ใหญ่บ้าน

ในปี พ.ศ. 2540 ได้รับงบประมาณค่าตอบแทนผู้ดูแลเด็กเพิ่มอีก 2 อัตรา รับผู้ดูแลเด็กเพิ่มอีก 1 คน คือ นางสาวบุญทวี สุวรรณทอง บ้านเลขที่ 39 หมู่ 3 บ้านโพธิ์ทอง และได้รับความร่วมมือจากชุมชนบ้านโพธิ์ทอง และชุมชนในเขตบริการร่วมบริจาคเงินและข้าวเปลือกเพื่อเป็นทุนในการจัดหาที่ดินเพื่อขยายขยาย จากศาลากลางหมู่บ้านและได้รับอนุเคราะห์ที่ดินในชุมชนที่มีอยู่ คือ ที่ดินของนายเต็น ตระการดี, นางคำพู สังสุริยะ และนายป้อม ตระการดี

ในระยะแรกศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง มีเด็กในความดูแลจำนวนทั้งสิ้น 80 คน มีผู้ดูแลเด็ก จำนวน 4 คน ดังนี้

1. นางศุภกานต์ ทองเอี่ยม จบการศึกษา อนุปริญญา เอกการศึกษาปฐมวัย
 2. นางสุรัญญา ทะวงศ์ดี กำลังศึกษาต่อ ปริญญาตรี เอกการศึกษาปฐมวัย
 3. นางสาวบุญทวี สุวรรณทอง กำลังศึกษาต่อ ปริญญาตรี เอกการศึกษาปฐมวัย
 4. นางสาวศิริมา อร่ามเรือง (น.ส.ณิชาภัทร) จบการศึกษา ปริญญาตรี เอกภาษาอังกฤษ
- ในครั้งนั้นได้มีการคัดเลือกคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีรายชื่อดังต่อไปนี้

1. นางเนาวรัตน์ สุดลาวดี	ประธานกรรมการ
2. นางเพ็ญศรี ผลวัฒน์	รองประธาน
3. นางอัญชลี สระแก้ว	เลขานุการ
4. นางโสรยา ทองผาย	เหรัญญิก
5. นางอ้อย สุวรรณดำ	ปฏิคม
6. นางศิริวิมล หมีนลือ	ประชาสัมพันธ์
7. นายบุญส่ง ห้าวหาญ	กรรมการ
8. นางชาลิต บำรุงชีพ	กรรมการ
9. นางกาญจนา เรืองเกษม	กรรมการ

ในปี 2540 ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิงเพื่อปลูกสร้างอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง เป็นเงิน 713,000 บาท แล้วเสร็จ พร้อมเปิดทำการเมื่อวันที่ 4 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2541

ในปี 2544 กรมพัฒนาชุมชน เริ่มมีการถ่ายโอนบางส่วน คือ อาหารกลางวัน อาหารเสริมนมให้อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล และถ่ายโอนศูนย์เด็กทั้งหมด เมื่อปี พ.ศ. 2546

ในปี พ.ศ. 2550 กรมการปกครองส่วนท้องถิ่นได้เล็งเห็นความสำคัญ จัดสรรงบประมาณ ค่าตอบแทน สำหรับผู้ดูแลเด็กอีก 1 อัตรา รับผู้ดูแลเด็กเพิ่มอีก 1 คน คือนางสาวณิชาภัทร อร่ามเรือง บ้านเลขที่ 78 หมู่ 6 ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์

ปลายปี พ.ศ. 2554 ทางกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกระทรวงมหาดไทย มีนโยบายให้ผู้ดูแลเด็กสามารถสอบบรรจุเป็นเจ้าหน้าที่พนักงานส่วนตำบล ตำแหน่ง “ครูผู้ดูแลเด็ก” ทำให้ผู้ดูแลเด็กสามารถบรรจุเป็นเจ้าหน้าที่พนักงานส่วนตำบลได้ จึงเกิดการเปลี่ยนแปลงในการบริหารจัดการศูนย์เด็กเล็กในพื้นที่ตำบลเชื้อเพลิง ดังนี้คือ

1. นางสรุญญา ท่วงศ์ดี บรรจุ ณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง (ในวันที่ 5 มกราคม 2555)
2. นางสาวณิชาภัทร อร่ามเรือง บรรจุ ณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านรำเบอะ (นางละอองดาว ลายปุม ย้ายมาปฏิบัติหน้าที่แทนที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง)
3. นางสาวบุญทวี สุวรรณทอง บรรจุ ณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเชื้อเพลิง(วันที่ 4 กันยายน 2555)

ต่อมาทางศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทองได้รับสมัคร ผู้ดูแลเด็กคนใหม่ คือ นางยุริย์ ทองวิจิตร (ปฏิบัติงาน วันที่ 1 พฤศจิกายน 2555)

ปัจจุบัน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง มีเด็กในความดูแลจำนวนทั้งสิ้น 62 คน มีครูผู้ดูแลเด็กจำนวน 4 คน ดังนี้

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	การศึกษา	เอกการศึกษา	ตำแหน่ง
1	นางสรุญญา ท่วงศ์ดี	ปริญญาตรี	การศึกษาปฐมวัย	ครูผู้ดูแลเด็ก
2	นางศุภกานต์ ทองเอี่ยม	ปริญญาตรี	การศึกษาปฐมวัย	ผู้ดูแลเด็ก
3	นางละอองดาว ลายปุม	กำลังศึกษาปริญญาตรี	การศึกษาปฐมวัย	ผู้ดูแลเด็ก
4	นางยุริย์ ทองวิจิตร	ปริญญาตรี	การเมืองการปกครอง	ผู้ดูแลเด็ก

หมายเหตุ (ปีการศึกษา 2556)

บทที่ 3

ขั้นตอนวิธีการดำเนินงานวิจัย

3.1 ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาของการวิจัยนี้เป็นการศึกษาแนวทางการนำเอาภาษาเขมรถิ่นไทยร่วมจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยมุ่งเน้นหาแนวทางการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยที่เหมาะสมกับเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยในพื้นที่บ้านโพธิ์ทอง และมีประเด็นการศึกษาในเรื่องแนวทางในการสร้างกระบวนการการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทย (แนวคิด วิธีการ กลวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ สื่อและกิจกรรมที่เหมาะสม) ตลอดจนปัจจัย / เงื่อนไขในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทย นำไปสู่การทดลองการจัดประสบการณ์การเรียนรู้จริงในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและศึกษาถึงพัฒนาการการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยของเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทองเพื่อจะได้เห็นทิศทางที่เหมาะสมในการเชื่อมโยงสู่การเรียนการสอนทวิภาษาในระดับชั้นปฐมวัย

ขอบเขตพื้นที่

การทำงานวิจัยนี้ มีการดำเนินการวิจัยเฉพาะพื้นที่ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ รวมถึงชุมชนที่นำเด็กเล็กมาไว้ที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

ขอบเขตกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายหลักของการวิจัยนี้คือเด็กเล็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง ซึ่งมีอายุระหว่าง 1 ขวบ 6 เดือน จนถึง 4 ขวบ รวมไปถึงการสร้างความเข้าใจต่อผู้ปกครอง ครูประจำศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีความสนใจ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยนี้ครอบคลุมกิจกรรมตั้งแต่เดือนมกราคม 2557 จนถึง สิงหาคม 2558

3.2 กระบวนการวิจัยและกิจกรรมวิจัย

3.2.1 ประชุมวางแผนการจัดเวทีชี้แจงการวิจัยสู่ชุมชน

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาแนวทางการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยที่เหมาะสมกับเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยในพื้นที่บ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์

กลุ่มเป้าหมาย

ทีมวิจัย

วัน เวลาและสถานที่จัดกิจกรรม

วันที่ 23 มกราคม 2557

ณ ศาลาประชาคมหมู่ 3 บ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์
ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

มีจำนวนทั้งสิ้น 23 คน ประกอบด้วย

- 1.นายประนอม หอมจันทร์
- 2.นายเปื่อย สุวรรณทอง
- 3.นายปราณี หอมจันทร์
- 4.นางนันทิดา ชันนอก
- 5.นางมารศรี พรหมนิมิตร
- 6.นางสาวบัณฑิตา คงสกุล
- 7.นางสาวพันธกานต์ ต้องถือดี
- 8.นางสาวสุชาดา ดำเนินงาม
- 9.นางบุญจันทร์ จำนงเพียร
- 10.นางศุภกานต์ ทองเอี่ยม
- 11.นางวรรณดี เสมอดน
- 12.นางละม่อม จันทรรัก
- 13.นางสุดารัตน์ สายกลั่น
- 14.นางสังวาลย์ เฟ่งเล็งดี
- 15.นางยุพา ไวเร็ว
- 16.นางทัศนีย์ ทิวคู่
- 17.นางละอองดาว ลายปุม
- 18.นางยุริย์ ทองวิจิตร
- 19.นางสุรัญญา ทะวงค์ดี
- 20.นางประชุมพร สังข์น้อย
- 21.นางสาวจันทร์จิรา สุดสัมฤทธิ์
- 22.นางสายแก้ว ยี่สุนศรี
- 23.นางกรรณิการ์ สติยานุช

วิธีการดำเนินงาน

13.00 – 13.20 น. ประธานเปิดการประชุมชี้แจงเขมรถิ่นไทย โดยผู้ใหญ่ประนอม หอมจันทร์ ได้ชี้แจงโครงการวิจัยสู่ชุมชน เล่าถึงมีหนังสือพิมพ์มติชนลงเรื่องเขมรถิ่นไทยของหมู่บ้านโพธิ์ทอง รายละเอียดตามที่แนบในเอกสารประกอบการประชุม

13.20 – 14.00 น. ชี้แจงรายละเอียดโครงการ โดย นางสุรัญญา ทะวงค์ดี ได้รับงบประมาณจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) จำนวนทั้งสิ้น 168,800 บาท เพื่อใช้ในการดำเนินกิจกรรมตามโครงการ

14.00 - 14.40 น. ชี้แจงรายละเอียดเพิ่มเติมของโครงการโดย อาจารย์สุดารัตน์ สายกลั่น

14.40 - 15.00 น. พัก รับประทานอาหารว่าง

15.00 – 17.00 น.บรรยายโดย นางประชุมพร สังข์น้อย ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโพธิ์ทอง กล่าวถึงการดำเนินการโครงการฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทย ที่ได้จัดทำโครงการนี้ขึ้นเพื่อเป็นการเติมวัดขึ้นให้กับเด็ก ๆ เชื้อสายเขมรถิ่นไทยในพื้นที่

ในประเทศไทยภาษาถิ่นทั้งหมดทั่วประเทศมีมากกว่า 70 ภาษา แต่ภาษาเขมรที่ชาวบ้านโพธิ์ทองใช้สื่อสารเป็นต้นแบบของภาษาเขมรเป็นที่ยอมรับ และเป็นคำราชาศัพท์ที่ใช้มากที่สุด ในเขตพระราชวัง แต่ในสภาพปัจจุบัน เด็กในแถบชายแดนอายุไม่กล้าที่จะพูดภาษาถิ่นของตัวเอง เมื่อเติบโตไปแล้วจะพูดแต่ภาษาไทย หรือ(ภาษากลาง) ภาษาถิ่นกำเนิดตัวเองไม่พูดถึงเลย ท่านผู้อำนวยการได้เล็งเห็นและตระหนักถึงความสำคัญในภาษาชาติพันธุ์ของตัวเอง จึงได้ทำการอนุรักษ์ฟื้นฟูเพื่อไม่ให้ภาษาเขมรอารยธรรมของชาติพันธุ์หายสาบสูญไป จึงได้ดำเนินการในการจัดทำโครงการฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทยในโรงเรียนบ้านโพธิ์ทอง

17.00 – 18.00 น. สรุปการจัดเวทีชี้แจงการเตรียมการวิจัยสู่ชุมชน

18.00 น. รับประทานอาหารเย็นร่วมกัน และ แยกย้ายกันกลับบ้าน

ผลการดำเนินงาน

- คณะทีมวิจัยเล็งเห็นความสำคัญในการจัดทำโครงการฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทยมากขึ้น

ปัญหา อุปสรรค / บทเรียนจากการดำเนินโครงการ

ยังไม่มี

แผนการดำเนินงานในช่วงถัดไป

การจัดเวทีประชุมชี้แจงการวิจัยสู่ชุมชน

3.2.2 การประชุมชี้แจงโครงการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทยบ้านโพธิ์ทอง

วัตถุประสงค์

1. ให้ผู้นำชุมชน ผู้ปกครองเด็ก ครู ได้ตระหนักถึงการอนุรักษ์และหวงแหนภาษาเขมรถิ่นไทยให้กับบุตรหลานได้สืบทอดต่อไป

2. ให้ผู้ปกครองเด็กมีความเข้าใจและได้เห็นคุณค่าภาษาเขมรถิ่นมาสนทนาในชีวิตประจำวันได้กับบุตรหลาน

3. ให้ชุมชนรู้สึกรักและภูมิใจในภาษาแม่ สามารถนำมาสนทนาอ่านและเขียนได้ถูกต้อง

กลุ่มเป้าหมาย

1. คณะทีมวิจัย

2. คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิง และ ผู้นำชุมชน

3. ผู้ปกครองเด็ก

4. ประชาชนชาวบ้าน

วัน เวลาและสถานที่จัดกิจกรรม

วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2557 เวลา 08.30 น. ณ. ศาลาประชาคมหมู่ที่ 3 บ้านโพธิ์ทอง

วิธีการดำเนินงาน

08.30 – 09.00 น. ลงทะเบียน

09.00 – 09.30 น. หัวหน้าโครงการวิจัย นางสรุญญา ทะวงศ์ดี กล่าวต้อนรับโครงการพัฒนา ศูนย์เด็กเล็กเพื่อฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทย

09.30 – 10.00 น. กล่าวเปิดงาน โดย นางอนงค์ เมืองไทย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล เชื้อเพลิง โดยมีเนื้อหาสรุปได้ว่า นับว่าเป็นโครงการที่ดี ปัจจุบันภาษาท้องถิ่นเริ่มจะมีการสูญหายไปเรื่อย ๆ อยากให้ชุมชนช่วยกันฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทย เนื่องจากถ้าเรารู้ภาษามากถือว่าได้เปรียบ

10.00 – 10.15 น. เวทีชี้แจง การทำงานโครงการวิจัย โดยผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโพธิ์ทอง นางประชุมพร สังข์น้อย นำเสนอผลการดำเนินงาน โครงการวิจัยเดิม คือ โครงการภาษาเขมร ถิ่นไทยเข้าสู่โรงเรียน บรรยายเหตุผลที่ต้องจัดทำโครงการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กเพื่อฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่น ไทย

พร้อมกันนี้ได้นำเสนอว่า ถ้าหากเลี้ยงลูกด้วยภาษาถิ่นของตนเองจะทำให้เด็กมีทัศนคติทางภาษา รักถิ่นกำเนิดของตนเอง การให้เด็กได้พูดภาษาถิ่นของตนเอง ไม่ต้องห่วงว่าเด็กจะไม่พูดภาษาไทย หรือ พูดไม่ได้ เพราะโตไปเด็กจะพูดได้เอง

ทางโรงเรียนบ้านโพธิ์ทองได้มีการเรียนการสอนทั้งภาษาไทยและภาษาถิ่น ฉะนั้นเราต้อง อนุรักษ์ภาษาของตนเองเอาไว้ให้ลูกหลานของเรา

10.15 – 10.30 น. พักรับประทานอาหารว่าง

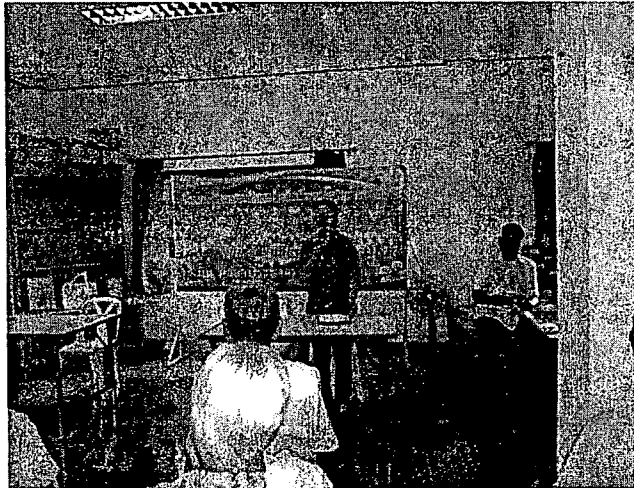
10.30 – 11.00 น. นายเอกพล แก่นดี ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิง กล่าวยินดีกับ ชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนโครงการจาก (สกว) เพราะเป็นชุมชนที่เข้มแข็ง มีภาษาที่เป็นอารยะ (ภาษา ชั้นสูง)และอยากให้ชุมชนช่วยกันส่งเสริมและร่วมมือกัน

11.00 – 11.30 น. นายประนอม หอมจันทร์ ผู้ใหญ่บ้านบ้านโพธิ์ทอง ได้กล่าวไว้อย่างให้ ชาวบ้านช่วยกันอนุรักษ์ภาษาเขมรที่เป็นภาษาถิ่นเอาไว้ เพื่อที่ลูกหลานของเราจะได้สืบทอดต่อไป

11.30 – 12.00 น. อาจารย์สุदारัตน์ สายกลิ่น ได้ชี้แจงอยากจะให้ทางชุมชนช่วยกันขับเคลื่อน โครงการนี้ให้บรรลุวัตถุประสงค์โดยชี้แจงการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการนี้ ตลอดปี 2557 เช่น การ จัดทำสื่อการเรียนการสอน

12.00 – 13.00 น. พักรับประทานอาหารกลางวัน

13.00 - 14.00 น. สรุปผล การประชุมชี้แจงโครงการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อฟื้นฟูภาษา เขมรถิ่นไทยบ้านโพธิ์ทอง

นายก อบต. เชื้อเพลิง กล่าวเปิดงาน

ผู้ปกครอง ราษฎรชุมชน เข้าร่วมรับฟัง

ผลการดำเนินงาน

ได้รับความสนใจและเห็นชอบจากชุมชนเป็นอย่างดี ชุมชนเริ่มตระหนักถึงความสำคัญในการฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทยให้คงอยู่คู่ลูกหลานมากขึ้น เพราะกลัวภาษาจะสูญหายไปตามกาลเวลาถ้าไม่ร่วมมือกันอนุรักษ์ไว้

บทเรียนจากการดำเนินโครงการ

ปัญหาและอุปสรรค

ถ้าปิดศูนย์เด็กเล็กเพื่อจัดกิจกรรมเวทีชี้แจงๆ จะทำให้ผู้ปกครองเข้าร่วมประชุมไม่ได้ แต่ถ้าไม่ปิด ครูก็ไม่สามารถเข้าร่วมได้

ข้อเสนอแนะ

อยากให้ทุกคนได้เข้าร่วมและเห็นความสำคัญของการฟื้นฟูภาษาให้มากกว่านี้
แผนการดำเนินงานในช่วงถัดไป

ร่วมงานวันภาษาแม่สากล

3.2.3 นำเสนอผลงานวันภาษาแม่สากล

วัตถุประสงค์

1. เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์อันเกิดจากงานวิจัยภาษาแม่กับกลุ่มชาติพันธุ์อื่น
2. เพื่อสร้างเสริมพลังใจในการทำงานแก่คณะวิจัยระหว่างการดำเนินงานและเริ่มต้นการดำเนินงาน

3. เพื่อสร้างเครือข่ายระหว่างคณะวิจัยกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ รวมทั้งเครือข่ายในระดับหน่วยงาน/องค์กร ผู้ใช้ประโยชน์ เพื่อต่อยอดงานวิจัย

4. เผยแพร่ผลงานวิจัย การฟื้นฟูภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่นสู่สาธารณะ

5. เพื่อเชื่อมโยงความรู้ทางภาษาและภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่ความเป็นวิทยาศาสตร์ สามารถนำไปพัฒนาชุมชนและสังคมในด้านต่าง ๆ ได้

กลุ่มเป้าหมาย

- คณะที่มีวิจัย จากกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ
- องค์กรบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิง
- ชุมชนบ้านโพธิ์ทอง
- โรงเรียนบ้านโพธิ์ทอง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

วัน เวลา และสถานที่

วันศุกร์ที่ 21 กุมภาพันธ์ 2557 ณ ห้องประชุมอเนกประสงค์ สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

จากกลุ่มเขมรถิ่นไทยมีจำนวน 12 คน

- 1.นางประชุมพร สังข์น้อย
- 2.นางสุรัญญา ทะวงศ์ดี
- 3.นางสุตารัตน์ สายกลืน
- 4.นางสายแก้ว ยี่สุนศรี
- 5.นางศุภกานต์ ทองเอี่ยม
- 6.นางสาวบุญทวี สุวรรณทอง
- 7.นางวรรณดี เสมอดน
- 8.นางทัศนีย์ ทิวคู่
- 9.นายสนับ ดำเนิงาม
- 10.นายธีรศักดิ์ แก้วรัตน์
- 11.นายชล สังข์น้อย
- 12.นายสมเกียรติ จุฑาจันทร์

กระบวนการทำงาน

วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2557

09.00 น.-13.00น. เดินทางจาก ศพด.บ้านโพธิ์ทอง และรับประทานอาหารระหว่างทาง ณ ร้านอาหารวังกุ้งใหญ่

13.30น.-16.30น. เดินทางต่อ – มหาวิทยาลัยมหิดล

17.00น.-19.30น. จัดนิทรรศการ (ภาษาเขมรถิ่นไทย) และวัฒนธรรมท้องถิ่น (กะโหลบดิงต็อง)แล้วก็ได้ร่วมรับฟังคำบรรยายและชมผลงานของศูนย์ศึกษาและฟื้นฟูภาษา – วัฒนธรรมในภาวะวิกฤตจากนางสาวสรัญญา กฤษณานวัตร

20.00น.-21.00น. รับประทานอาหารเย็น ประชุมทีมงานวิจัย พักผ่อนตามอัธยาศัย

วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2557

07.00 - 08.00 น. คณะทีมวิจัยร่วมถ่ายภาพเป็นที่ระลึก และ รับประทานอาหารเช้า

08.00น.-08.30น. ลงทะเบียน

08.30น.-08.45น. กล่าวรายงานการประชุม โดยประธานศูนย์ศึกษาฟื้นฟูภาษาและวัฒนธรรมในภาวะวิกฤต

08.45น.-09.00น. เปิดการประชุม โดยผู้อำนวยการสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเซีย

09.00น.-09.30น. การแสดงพิเศษกะโหลบดิงต็องจากกลุ่มเขมรถิ่นไทย

การแสดงกะโหลบดิงต็อง โดย ทีมวิจัยเขมรถิ่นไทย

09.30น.-10.00น. พักรับประทานอาหารว่าง

10.00น.-11.00น. บรรยายพิเศษเรื่อง "วิทยาศาสตร์จากวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น" โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โอภาส ปัญญา

11.00น.-12.00น. พุดคุยแลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นร่วมกับวิทยากรโดยมีกลุ่มลาวเวียง กลุ่มเขมรถิ่นไทย และ ดร.มยุรี ถาวรพัฒน์

12.00 – 13.00น. ร่วมรับประทานอาหารกลางวัน ณ ห้องพุทธศิลป์ชั้นหนึ่ง รับฟังการบรรเลงดนตรีไทยวงเครื่องสายเพลงสำเนียงภาษาต่าง ๆ

13.00 – 13.30น. รับฟังทิศทางการขับเคลื่อนงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นประเด็นภาษาและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บัญญัติ แก้วส่อง

13.30 – 16.00น. กิจกรรมนำเสนอโครงการการวิจัยท้องถิ่นประเด็นภูมิปัญญาวัฒนธรรมและภาษา โดยผู้ดำเนินรายการคือ ผศ.ดร.ศิริเพ็ญ อึ้งสิทธิพูนพร, กุมารี ลาภาภากรณ์

ก่อนเข้าสู่ช่วงการนำเสนอโครงการนำแกนนำเข้าร่วมกิจกรรมหากกลุ่มเจ้าของภาษาที่จะนำเสนอผลงานเป็นกลุ่มแรก โดยการเชิญกลุ่มชาติพันธุ์เข้าแถวกลุ่มตัวเองเพื่อเล่นเกม ส่งต่อความรัก โดยใช้ข้อคิดเมล็ดข้าวจากแก้วส่งต่อจนครบทุกคน โดยมีกติกาให้คนที่อยู่หัวแถวต่อกความรักส่งต่อจนถึงคนสุดท้ายดูว่ากลุ่มไหนมีเมล็ดข้าวเหลือมากที่สุด และให้กลุ่มที่ได้คะแนนน้อยที่สุดมาจับสลากคำถามตามลำดับดังนี้ กลุ่มพหุภาษาตำบลปทุมวาปี กลุ่มลาวเวียง กลุ่มกวย กลุ่มโส้ (กุสุมาลย์) กลุ่มเขมรถิ่นไทย กลุ่มอุรักลาโว้ย กลุ่มบีซู ตลอดจนมีกิจกรรมการให้ข้อเสนอแนะจากกลุ่มมอญ ซึ่งเป็นกลุ่มที่ใหญ่ของการทำงานเพื่อฟื้นฟูภาษา และการแนะนำน้องใหม่ในการฟื้นฟูภาษาซึ่งก็คือกลุ่มปลั่ง

การนำเสนอผลงานการวิจัยภาษาแม่ของกลุ่มเขมรถิ่นไทย

ดร.มยุรี ถาวรพัฒน์ สรุปการประชุมเสวนา “วันภาษาแม่สากล” วิทยาศาสตร์รากฐาน ภาษาวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น มอบของที่ระลึก ปิดการประชุมและถ่ายภาพร่วมกัน

16.00 -16.30น. พิธีปิดการประชุมโดย ดร.มยุรี ถาวรพัฒน์

ผลการดำเนินงาน

1.กลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ได้ตระหนักถึงการมอบความรัก การสร้างความรักความร่วมมือ และความภาคภูมิใจในภาษาแม่ ภาษาท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งก่อให้เกิดงานวิจัยและผลตอบแทนที่สร้างองค์ความรู้ด้านภาษาวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึงการสร้างร่วมมือกับเครือข่ายองค์กรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ด้านภาษาอย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น

2. ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ อันก่อให้เกิดความสำเร็จร่วมกันจากงานวิจัยในภาษาแม่ของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ

3. สร้างแรงบันดาลใจในการอนุรักษ์ และฟื้นฟูภาษาและวัฒนธรรมของชุมชนตัวเองมากยิ่งขึ้น

4. ได้รับแนวการวิจัย การพัฒนาฟื้นฟูภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ต้องนำมาใช้ใน ชีวิตประจำวันเพื่อให้ได้สืบทอดสู่บุตรหลานต่อไป

บทเรียนจากการทำกิจกรรม

ปัญหาและอุปสรรค

1. ครูในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง ไม่ได้เข้าร่วมเสวนาประชุมครบทุกคนเนื่องจากไม่ได้ หยุดทำการเรียนการสอน ทำให้ไม่ได้ข้อมูลการวิจัยเพียงพอ

2. กิจกรรมจัดขึ้นในช่วงประเพณีผลปลายปี ทำให้คณะครูที่เป็นทีมวิจัยไม่สามารถมาร่วม กิจกรรมในครั้งนี้ได้

3.งบประมาณจำกัด คณะทีมวิจัยไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ครบทุกคน

ข้อเสนอแนะ

- ควรจัดกิจกรรมในวันหยุดเรียน

แผนการดำเนินงานในช่วงถัดไป

การออกแบบเครื่องมือเพื่อการสำรวจข้อมูล

3.2.4 การเติมความรู้เรื่องแนวคิดการฟื้นฟูภาษาในกลุ่มเด็กเล็กแบบไร้ภาษาและการ ออกแบบเครื่องมือเพื่อการสำรวจข้อมูล โครงการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อการฟื้นฟูภาษา เชมรถิ่นไทยบ้านโพธิ์ทอง

วัตถุประสงค์

1.เพื่อให้ผู้นำชุมชน ผู้ปกครองเด็ก ครู เยาวชนในชุมชน สมาชิกโครงการวิจัยฯ รู้สึกรักและ ภูมิใจในภาษาแม่ รวมทั้งตระหนักถึงการฟื้นฟูภาษาเชมรถิ่นไทยให้กับบุตรหลานได้สืบทอดโดยยึดหลัก ของไร้ภาษา

2.เพื่อให้เห็นคุณค่าของการนำภาษาเชมรถิ่นไทยมาสนทนาในชีวิตประจำวันกับบุตรหลานได้ โดยไม่อายชนชาติพันธุ์อื่นๆ

3. เพื่อให้มีส่วนร่วมในการร่วมคิด ออกแบบเครื่องมือการสำรวจข้อมูล เพื่อนำมาเป็นข้อวิเคราะห์ ปรับปรุงแก้ไขให้ได้ผลดี มีผลสัมฤทธิ์ต่อโครงการวิจัยโครงการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อการ ฟื้นฟูภาษาเชมรถิ่นไทยบ้านโพธิ์ทองต่อไป

กลุ่มเป้าหมาย

- ทีมวิจัยโครงการ

- ผู้นำชุมชน

- ครู ผู้ปกครองเด็ก

-ปราชญ์ชาวบ้าน

-เยาวชนในชุมชน

วัน เวลาและสถานที่จัดกิจกรรม

วันที่ 21 มีนาคม 2557 เวลา 13.00 น. เป็นต้นไป ณ. ศาลาประชาคมหมู่ที่ 3

บ้านโพธิ์ทอง

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมจำนวนทั้งสิ้น 28 คน ประกอบด้วย

1.นางประทุมพร สังข์น้อย	ที่ปรึกษาทีมวิจัย
2.นายธีระศักดิ์ แก้วรัตน์	ที่ปรึกษาทีมวิจัย
3.นางอานันท์ปภา ฉลาดอื้อ	ที่ปรึกษาทีมวิจัย
4.นางสาววาริสรา ดวงใจ	ที่ปรึกษาทีมวิจัย
5.นางสุรัญญา ทะวงค์ดี	
6.นางมารศรี พรหมนิมิตร	
7.นายเปื่อย สุวรรณทอง	
8.นางกรรณิการ์ สติยานุช	
9.นายปราณี หอมจันทร์	
10.นางสายแก้ว ยี่สุนศรี	
11.นางบุญจันทร์ จำนงเพียร	
12.นางศุภกานต์ ทองเอี่ยม	
13.นางวรรณดี เสมอดน	
14.นางละม่อม จันทร์รัก	
15.นางสังวาลย์ เฟ่งเล็งดี	
16.นางทัศนีย์ ทิวคู่	
17.นางละอองดาว ลายปุม	
18.นางยุริย์ ทองวิจิตร	
19.นางสาวจันทร์จิรา สุดสัมฤทธิ์	
20.นางพัชรินทร์ สุระศร	
21.นางสาวบุญทวี สุวรรณทอง	
22.นางทองสุข สุระศร	ปราชญ์ชาวบ้าน
23.นางสาวธิดิสุดา ยี่สุนศรี.	เยาวชนสนใจเข้าร่วมโครงการ
24.นางสาวนภารัตน์ ทะวงค์ดี	เยาวชนสนใจเข้าร่วมโครงการ
25.นางอวด ตระการดี	ปราชญ์ชาวบ้าน
26.นายรณกร รักษ์วงศ์	พี่เลี้ยงทีมวิจัย
27.นางสาวกুমารี ลาภอาภรณ์	พี่เลี้ยงทีมวิจัย
28.นางสาวอัจฉราภรณ์ ถาวรพัฒน์	พี่เลี้ยงทีมวิจัย

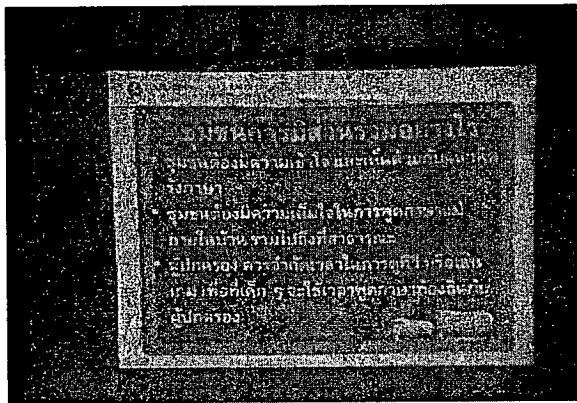
วิธีการดำเนินงาน

13.00 – 13.30 น. ลงทะเบียน

13.30 – 14.30 น. นางสร้อยญา ทะวงศ์ดี หัวหน้าโครงการฯ กล่าวต้อนรับคณะที่มวิจัยโครงการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กเพื่อการฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทย และมอบหมายให้ นางสาวกুমารี ลาภอาภรณ์ และคณะพี่เลี้ยงที่มวิจัยจากมหาวิทยาลัยมหิดล ดำเนินการต่อไป

นางสาวกুমารี ลาภอาภรณ์และคณะ รายงานตัวต่อคณะที่มวิจัยฯ แจ้งวัตถุประสงค์ในการประชุมการออกแบบเครื่องมือเพื่อการสำรวจข้อมูล มีวัตถุประสงค์ 3 อย่างดังนี้

1. การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องของร้งภาษา (ร้งภาษา คือการวิจัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในต่างประเทศ)
2. ช่วยกันออกแบบเครื่องมือการสำรวจข้อมูล
3. วางแผนการจัดทำรายงานกิจกรรมที่ผ่านมา

นางสาวกুমารี ลาภอาภรณ์และคณะ นำภาพเคลื่อนไหวเสนอต่อที่ประชุม เรื่องเกี่ยวกับการทำศูนย์เด็กเล็กแบบ “ร้งภาษา” ของกลุ่มเมารี ประเทศนิวซีแลนด์, ไต้หวัน อเมริกา ฯลฯ โดยบอกถึงหลักการ วิธีการ และการบริหารจัดการร้งภาษาจากกรณีศึกษาต่างประเทศ

จากนั้นจึงเป็นการร่วมแลกเปลี่ยนและออกแบบ “ร้งภาษาเขมรถิ่นไทย” ร่วมกันระหว่างที่มวิจัย ปราชญ์ชุมชน ผู้ปกครองเด็กเล็ก ศิษยานิเทศก์ และผู้ที่เกี่ยวข้อง

กิจกรรมการออกแบบการสำรวจข้อมูล

การสำรวจข้อมูลทางภาษาของเด็กเล็กนั้น สิ่งที่ต้องทำ คือ การสำรวจข้อมูลสมาชิกของแต่ละครอบครัวและดูว่าสมาชิกในครอบครัวพูดภาษาอะไรกับเด็กและเด็กได้ตอบกลับมาเป็นภาษาอะไร

จากนั้นจึงทดลองออกแบบสำรวจข้อมูลสถานการณ์ทางภาษาของเด็กร่วมกัน และสาธิตการสำรวจเรียบเรียงเพื่อความเข้าใจมากขึ้น

กิจกรรมการเขียนรายงานการวิจัยและรายงานการเงิน

นางสาวกুমารี ลาภอาภรณ์และคณะพี่เลี้ยงที่มวิจัย ต่อด้วย การชี้แจงการเขียนรายงานความก้าวหน้า ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

บทที่ 1 ตัวโครงการ

บทที่ 2 บริบทชุมชน

-ประวัติศูนย์

-จำนวนเด็ก

-อื่นๆ

บทที่ 3 การดำเนินงาน

-ชื่อกิจกรรม

-วัตถุประสงค์

-วัน เวลา สถานที่

-กระบวนการทำงาน

-ปัญหา/อุปสรรค

บทที่ 4 ผลการวิจัย

บทที่ 5 แผนการดำเนินงานระยะต่อไป

ภาคผนวก

ผลการดำเนินงาน

1. คณะทีมวิจัยสนใจและได้แนวคิดจากการฟื้นฟูภาษาถิ่นแบบไร้ภาษาของชาวต่างชาติอีกมากมาย เพื่อนำมาปรับใช้ในแบบของเรา

2. คณะทีมวิจัยได้รับความรู้เพิ่มเติมจากการร่วมมือการออกแบบเครื่องมือการสำรวจข้อมูลเพื่อทำการวิจัยให้ได้ผลสัมฤทธิ์มากขึ้น

3. ทีมวิจัยได้แบบสำรวจสถานการณ์ทางภาษาของเด็กเล็ก

4. คณะทีมวิจัยได้รับความรู้เพิ่มเติมในการเขียนรายงานความก้าวหน้าให้กับสถาบันวิจัย สกว. ได้รับทราบ เพื่อความถูกต้อง

บทเรียนจากการดำเนินกิจกรรม

ปัญหา/อุปสรรค

ช่วงเดือนเมษายน เด็กโรงเรียนใหญ่ปิดเทอม เด็กเล็กพลอยปิดเทอมตามด้วย และเด็กใหม่ยังไม่เข้ามารับการอบรมเลี้ยงดู จึงยังไม่อาจสำรวจและสรุปข้อมูลที่เป็นจริงได้

ข้อเสนอแนะ

ต้องรอช่วงกลางเดือน พฤษภาคม-เดือน มิถุนายน

แผนการดำเนินงานในช่วงต่อไป

จัดทำเครื่องมือสำรวจข้อมูลและออกพื้นที่สำรวจข้อมูล

3.2.5 ประชุมเพิ่มเติมการออกแบบเครื่องมือเพื่อการสำรวจสถานการณ์ทางภาษาเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาแนวทางและเพิ่มเติมเครื่องมือการสำรวจข้อมูลทางภาษา ปรับปรุงแก้ไขให้ได้ผลดีให้มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงสุด เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่น

ไทยที่เหมาะสมกับเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยในพื้นที่บ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์

กลุ่มเป้าหมาย

คณะทีมวิจัย

วัน เวลาและสถานที่จัดกิจกรรม

วันที่ 23 เมษายน 2557

ณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

มีจำนวนทั้งสิ้น 10 คน ประกอบด้วย

1.นางประชุมพร สังข์น้อย	ที่ปรึกษาทีมวิจัย
2.นางสุรัญญา ทะวงศ์ดี	
3.นางละอองดาว ลายปุม	
4.นางยุริย์ ทองวิจิตร	
5.ศุภกานต์ ทองเอี่ยม	
6.นายรณกร รักษ์วงศ์	พี่เลี้ยงทีมวิจัย
7.นางสาวกুমารี ลาภาภรณ์	พี่เลี้ยงทีมวิจัย
8.นางสาวอัจฉราภรณ์ ถาวรพัฒน์	พี่เลี้ยงทีมวิจัย
9.นางอานันท์ปภา ฉลาดอื้อ	ที่ปรึกษาทีมวิจัย
10.นางสาววาริสรา ดวงใจ	ที่ปรึกษาทีมวิจัย

วิธีการดำเนินงาน

09.00 น. นางสาวกুমารี ลาภาภรณ์และคณะพี่เลี้ยงทีมวิจัย จากมหาวิทยาลัยมหิดล นำเสนอรายละเอียดเพิ่มเติมเครื่องมือการสำรวจข้อมูลทางภาษาให้กับคณะทีมวิจัยได้รับทราบ

ต่อมานางสาวกুমารี ลาภาภรณ์และคณะ ดูแผนการเรียนการสอนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทองและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสื่อสาร

- เวลาจัดประสบการณ์ ควรเน้นให้เด็ก ฟัง-พูด-และ ครูสอน ด้วยภาษาเขมรถิ่นไทย

- สื่อการเรียนการสอน ใช้จากภาพ วัฒนธรรม,นิทานภาพ เดิมเดิมความเป็นท้องถิ่นชุมชนบ้านโพธิ์ทอง ให้มากที่สุด

- บันทึกพฤติกรรมหลังการเรียนการสอน/ประเมินหลังสอน/สรุปผล เพื่อจัดทำรายงานและ คณะพี่เลี้ยงทีมวิจัยจากมหาวิทยาลัยมหิดล ได้แจ้งต่อในที่ประชุมเกี่ยวกับการรายงานความก้าวหน้าโครงการวิจัยให้ สกว.ได้รับทราบภายในเดือน พฤษภาคม 2557 ดังนี้

- ส่งบันทึกกิจกรรม+ภาพถ่าย ทาง E mail ronnagodarmy@gmail.Com

- รายงานการเงิน สมุดบัญชี ถ่ายเอกสาร เซนต์สำเนาถูกต้อง โดยหัวหน้าโครงการ ส่งทางไปรษณีย์ ถึง นายรณกร รักษ์วงศ์ มีเนื้อหารายงานความก้าวหน้า คือ

- บทที่1 บทนำ
- บทที่2 บริบทชุมชน
- บทที่3 วิธีการดำเนินงาน เรียงเป็นกิจกรรม ได้แก่
- เวทีเปิดโครงการ
 - เวทีแลกเปลี่ยนเรื่องร้องภาษา
 - ออกแบบสำรวจสถานการณ์ทางภาษา
 - ทดสอบ แบบสำรวจสถานการณ์ทางภาษา
 - ปรับปรุงแบบสำรวจแบบสอบถาม
- บทที่4 ผลการดำเนินงาน
- ความรู้เรื่องร้องภาษา (เนื้อหาการแลกเปลี่ยน)
 - แบบสำรวจสถานการณ์ทางภาษา

บทที่5 แผนงานในระยะต่อไป

11.00 น. เสร็จสิ้นการประชุม

ผลการดำเนินงาน

คณะที่มิวิจัยได้ศึกษาแนวทางเพิ่มเติม จากแบบสำรวจสถานการณ์ทางภาษาเดิม เพื่อ นำไปทำการสำรวจสถานการณ์ทางภาษา ให้ได้รายละเอียดมากขึ้น

แผนการดำเนินงานในช่วงถัดไป

การสำรวจข้อมูลสถานการณ์ทางภาษา

3.2.6 ประชุมสำรวจข้อมูลสถานการณ์ทางภาษาเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง วัดฤๅษะสงฆ์

เพื่อสำรวจข้อมูลสถานการณ์ทางภาษาเขมรถิ่นไทยในปัจจุบัน นำมาวิเคราะห์ หาแนวทางแก้ไขในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทย ให้เหมาะสมกับเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยในเขตพื้นที่บ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์

กลุ่มเป้าหมาย

คณะที่มิวิจัย

เด็กเล็กในเขตบริการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

ผู้ปกครองเด็กในเขตบริการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

วัน เวลาและสถานที่จัดกิจกรรม

วันที่ 28 พฤษภาคม 2557

ณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

มีจำนวนทั้งสิ้น 14 คน ประกอบด้วย

1.นางประชุมพร สังข์น้อย

- 2.นางสรุญญา ทะวงค์ดี
- 3.นางละอองดาว ลายปุม
- 4.นางยุริย์ ทองวิจิตร
- 5.ศุภกานต์ ทองเอี่ยม
6. นางมารศรี พรหมนิมิตร
7. นางสุตารัตน์ สายกลีน
- 8.นางวรรณดี เสมอดน
9. สักวาลย์ เฟ่งเล็งดี
- 10.นางสาวจันทร์จิรา สุดสัมฤทธิ์
- 11.นางสาวธิดุสตา ยี่สุนศรี
- 12.นางสาว นภารัตน์ ทะวงค์ดี
- 13.นายปราณี หอมจันทร์
- 14.นายเปื่อย สุวรรณทอง

วิธีการดำเนินงาน

08.00 น. เปิดการประชุมผู้ปกครองเด็ก โดย นางสรุญญา ทะวงค์ดี หัวหน้าทีมวิจัย ชี้แจงรายละเอียดต่างๆ ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กประจำปีการศึกษา 2557 ให้ผู้ปกครองได้รับทราบและขอคำชี้แนะโดยอยากให้ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็นเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ เพิ่มเติมด้วยการขอความร่วมมือในการสำรวจข้อมูลสถานการณ์ทางภาษาร่วมกับคณะที่มวิจัย

นายนพรัตน์ สมัญญา ผู้ปกครองเด็กชาย นักสร ปานีเสน บ้านโพธิ์ทองแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารและการสำรวจ ข้อมูลสถานการณ์ทางภาษาว่าเห็นชอบด้วยเป็นอย่างมากและรู้สึกขอบคุณจากใจจริงที่สำนักงานกองทุนสนับสนุนวิจัย (สกว.) ได้สนับสนุนงบประมาณโครงการวิจัยเพื่อพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อการฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทยบ้านโพธิ์ทองเป็นเรื่องที่ดีมากๆ เพราะเด็กๆ ในปัจจุบันไม่ค่อยมีใครพูดภาษาถิ่นเลย สาเหตุ ยังไม่ทราบแน่ชัด

นอกจากนี้แล้วนายนพรัตน์ สมัญญา ได้แจ้งกับผู้ปกครองอีกว่าตัวเองแต่ก่อนเป็นคนส่วย พูดแต่ภาษาส่วย และ ภาษาลาว แต่พอได้ย้ายเข้ามาอยู่ในชุมชนบ้านโพธิ์ทองทำให้รู้สึกรักและชอบในภาษาเขมรถิ่นมาก ภาษาเขมรถิ่นเป็นภาษาพูดที่สละสลวยและอ่อนนุ่ม สัมผัสได้จากวัฒนธรรมประเพณีในท้องถิ่น จึงอยากให้ผู้ปกครองเด็กในชุมชนทุกท่าน เล็งเห็นความสำคัญ ร่วมกันอนุรักษ์และฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นให้คงอยู่คู่ลูกหลานต่อไป ควรพูดคุยกับบุตรหลานที่บ้านเป็นภาษาถิ่นด้วย

หัวหน้าโครงการชี้แจงรายละเอียดกิจกรรมและรับฟังข้อเสนอแนะจากผู้ปกครอง

ต่อมา ได้รับการเสนอแนะ จากนางสาวอนุตา วรนุช ผู้ปกครองเด็กชาย สุภณัย มีธรรม อยากให้ครูจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก เน้น ฟัง-พูด ด้วยภาษาเขมรถิ่น และให้มีการบ้านเป็นภาษาเขมรวันละคำและใช้สื่อการเรียนการสอน ภาพวัฒนธรรม,นิทานภาพ ควรเน้น ฟัง-พูด ด้วยภาษาเขมรถิ่น ให้มากที่สุด

นางสุรัญญา ทะวงศ์ดี กล่าวขอบคุณ นางสาว อนุตา วรนุช ที่ให้คำแนะนำ จะยึดถือแนวปฏิบัติ และขอเชิญชวนผู้ปกครองทุกท่านในเขตบริการ ขอความร่วมมือ ตอบแบบสอบถาม แบบเครื่องมือสำรวจข้อมูลสถานการณ์ทางภาษา ตามความเป็นจริง

ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการให้สัมภาษณ์ - ตอบแบบสอบถาม ตามแบบเครื่องมือสำรวจข้อมูลสถานการณ์ทางภาษา เป็นอย่างดี

กิจกรรมการเก็บข้อมูลสถานการณ์ทางภาษาเขมรถิ่นไทยของเด็กเล็กและครอบครัว

ผลการดำเนินงาน

1. คณะทีมวิจัยได้รับแนวทางในการปฏิบัติ โครงการวิจัยเพื่อพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อการฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทยบ้านโพธิ์ทอง เพิ่มเติม จากข้อมูลการสำรวจสถานการณ์ทางภาษา มีรายละเอียดมากขึ้น

2. ผู้ปกครองเล็งเห็นความสำคัญในการฟื้นฟูและอนุรักษ์ภาษาถิ่นและให้ความร่วมมือมากขึ้น

บทเรียนจากการดำเนินงาน

ปัญหาและอุปสรรค

ประชุมผู้ปกครองศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯใน วัน เดียวกันกับโรงเรียนบ้านโพธิ์ทอง จึงทำให้ผู้ปกครองบางคนที่เข้าร่วมประชุม รีบกลับ เพื่อเข้าร่วมประชุม ณ โรงเรียนบ้านโพธิ์ทอง

ข้อเสนอแนะ

ไม่ควรประชุมวัน เดียวกัน

แผนการดำเนินงานในช่วงถัดไป

กิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องกลวิธีและผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาท้องถิ่นสำหรับเด็กเล็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

3.2.7 อบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง การฝึกกลวิธีจัดการเรียนการสอนภาษาแม่ในห้องเรียน

วัตถุประสงค์

1.เพื่อให้ครูภูมิปัญญาเกิดความเข้าใจในแนวคิดและหลักการของการนำภาษาท้องถิ่นเข้าสู่อการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง

2.เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันของทีมวิจัย และครูภูมิปัญญาของแต่ละโรงเรียน

3.เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีร่วมกัน ระหว่างทีมวิจัย ทีมพี่เลี้ยง และทีมวิทยากร

กลุ่มเป้าหมาย

- คณะทีมวิจัยและครูภูมิปัญญา กลุ่มเขมรถิ่นไทย
- คณะทีมวิจัยและครูภูมิปัญญา กลุ่มกะซอง
- คณะทีมวิจัยและครูภูมิปัญญา กลุ่มไส้ (กุสุมาลย์)
- คณะทีมวิจัยและครูภูมิปัญญา กลุ่มกวย

วัน เวลาและสถานที่จัดกิจกรรม

วันที่ 13-15 มิถุนายน 2557 ณ โรงแรม SF BIZ Hotel อ.เมือง จ. ขอนแก่น

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม จำนวนทั้งสิ้น 13 คน

1.นางประชุมพร สังข์น้อย

2.นางสุรัญญา ทะวงศ์ดี

3.นางสาวบัณฑิตา คงสกุล

4.นางยุริย์ ทองวิจิตร

5.นางนันทิดา ชันนอก

6. นางมารศรี พรหมนิมิตร

7. นางสุตารัตน์ สายกลิ่น

8 .นางวรรณดี เสมอดน

9. นางสาวณิชากัทร อร่ามเรือง

10.นางสาวจันทร์จิรา สุดสัมฤทธิ์

11.นางสายแก้ว ยี่สุนศรี

12.นางทัศนีย์ ทิวคู่

13. นายสมเกียรติ จุฑาจันทร์

วิธีการดำเนินงาน

วันที่ 13 มิถุนายน 2557

เวลา 09.00 น.

ออกเดินทาง จากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง เพื่อเดินทางมุ่งหน้าไปที่ จังหวัดขอนแก่น ระหว่างทาง พัก รับประทานอาหารกลางวัน ที่ จังหวัด ศรีสะเกษ ถึงขอนแก่น ประมาณ 15.30 น.

เวลา 15.30 – 16.00 น.

คณะที่มวิจัยได้เข้าลงทะเบียน และร่วมรับประทานอาหารว่าง

เวลา 16.00 – 18.00 น.

แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็น พื้นฐาน/สถานการณ์ทางภาษาของเด็กนักเรียนแต่ละกลุ่ม โดย ทีมพี่เลี้ยงและทีมวิทยากร

นางสาวกุมารี ลาภอาภรณ์ กล่าวต้อนรับคณะที่มวิจัยทั้ง 4 กลุ่มที่ได้เข้าร่วมอบรมในครั้งนี้ และให้แต่ละกลุ่มแนะนำตนเอง

นางสาวกุมารี ลาภอาภรณ์ จัดกิจกรรมให้แต่ละกลุ่มได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน นายธนกร รักษ์วงศ์ นางสาวอัจฉราภรณ์ ถาวรพัฒน์ พาเล่นเกมรู้เขารู้เรา เพื่อให้รู้จักกันมากขึ้น โดย แจกซองให้ทุกภาษา ในซองมีคำว่า ไก่ กับ ไข่ เป็นภาษาถิ่นทั้ง 4 ภาษา ให้แต่ละกลุ่มนำมา แปลให้ถูกต้อง

	ไก่	ไข่
กวย	อินทรวัย	อินแตรล
กะซอง	แลก	ตุง
เขมรถิ่นไทย	เมืออิน	ปวง
ไล่	อินดรวัย	จะแร

ต่อมา นางสาวกุมารี ลาภอาภรณ์ ให้ช่วยกันคิด พุดคุย แสดงความคิดเห็นและเขียนลง กระดาษ ในประเด็นต่อไปนี้

- เรื่องของโครงการวิจัยของเราเอง มาทำอะไร เพื่ออะไร
- ต้นทุนที่เรามีเป็นอย่างไรบ้าง (นักเรียน ครู ชุมชน)
- มีคิดเห็นอย่างไรกับการเรียนการสอน (นักเรียน ครู ชุมชน ผู้ปกครอง)

ในการนำเสนอผลงานของกลุ่มเขมรถิ่นไทย มีรายละเอียดดังนี้

ชื่อโครงการคือ “โครงการการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อการฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทยบ้านโพธิ์ทอง” การมาอบรมครั้งนี้มีเป้าหมายคือ

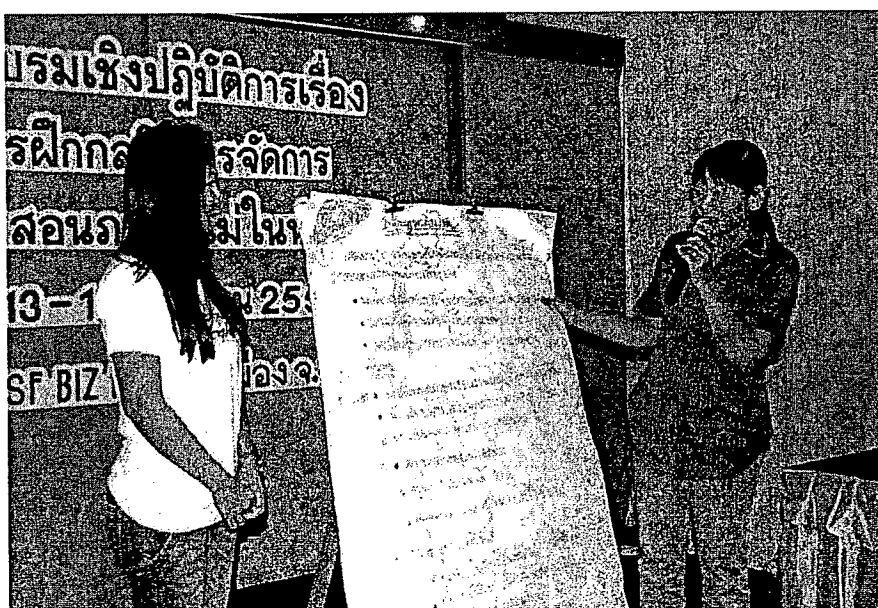
- มาเพื่อฝึกกลวิธีการเรียนการสอนภาษาแม่
- มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่มชาติพันธุ์อื่น
- มาเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มภาษาอื่น

ต้นทุน

ต้นทุนด้านนักเรียน	นักเรียนพูดภาษาเขมรถิ่นไทยได้แต่ไม่กล้าพูด นักเรียนส่วนใหญ่พูดภาษาไทย อายภาษาถิ่น นักเรียนพูดภาษาไทยปนภาษาถิ่น
ต้นทุนด้านครู	ครูพูดภาษาไทยปนภาษาถิ่น ครูพูดภาษาถิ่นได้ 90 % ครูจบปริญญาตรี ทุกคน
ต้นทุนด้านชุมชน	ชุมชนเข้มแข็ง ชุมชนเป็นหมู่บ้านต้นแบบ ชุมชนยังรักษาประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น ชุมชนมีภูมิปัญญาหลายด้าน

ความคิดเห็นอย่างไรกับการเรียนการสอน

ความคิดเห็นผู้ปกครอง	อยากให้ครูสอนภาษาถิ่นทุกวัน
ความคิดเห็นชุมชน	อยากให้ภาษาถิ่นคงอยู่เพื่อเป็นมรดกทางภาษา
ความคิดเห็นครู	ต้องการอนุรักษ์ไว้และสื่อสารภาษาได้อย่างถูกต้อง
ความคิดเห็นนักเรียน	มีความสุขและสนุกกับการเรียนภาษาถิ่น

ทีมวิจัยเขมรถิ่นไทยนำเสนอการทำงานโครงการของเขมรถิ่นไทย

ต่อจากนั้นทีมพี่เลี้ยงได้แจ้งกติกาเรื่องสมุดสะสมแต้มแจกให้เพื่อขอลายเซ็นจากวิทยากรหรือพี่เลี้ยงทุกครั้งเมื่อเข้าร่วมกิจกรรม

วันที่ 14 มิถุนายน 2557

เวลา 08.30 – 09.30 น.

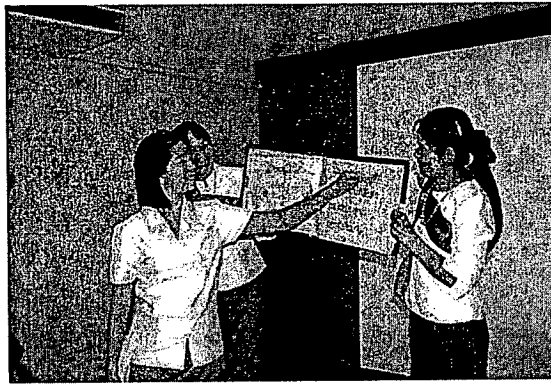
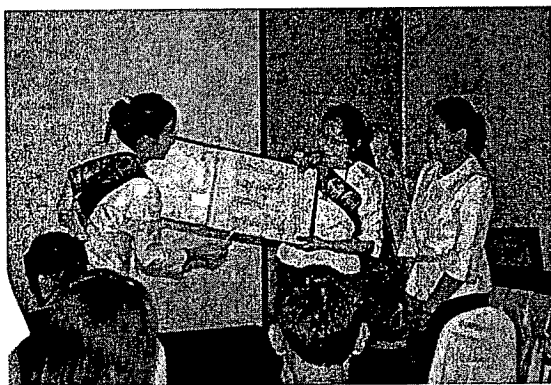
รับฟังการบรรยาย เรื่อง หลักการ แนวคิด การใช้ภาษาแม่ในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน โดย ผศ.ดร.ศิริเพ็ญ อึ้งสิทธิพูนพร

เวลา 09.30 – 10.30 น.

รับฟังบรรยายเรื่อง ความสำคัญและแนวทางการสอนหนังสือเล่มยักษ์ (BIG BOOK) โดย อาจารย์ ดร.มยุรี ถาวรพัฒน์

เมื่อฟังบรรยายแล้วก็รับชมการสาธิตการเล่านิทานจากหนังสือเล่มยักษ์ โดย นางสาวรัตน์ สายกลั่น ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านโพธิ์ทอง

คุณครูนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการพาร้องเพลงและเปิดหนังสือให้นักเรียนดู 1 รอบ พาอ่าน และตั้งคำถามให้เด็กนักเรียนได้ตอบ แจกคำศัพท์ใหม่ให้ตรงกับคำศัพท์ในหนังสือเล่มยักษ์แต่ละหน้า ถ้าใครได้คำศัพท์ตรงกับหน้าที่อ่านให้ออกมานำเสนอ และอ่านให้เพื่อนฟัง

การสาธิตกลวิธีการสอนหนังสือเล่มยักษ์

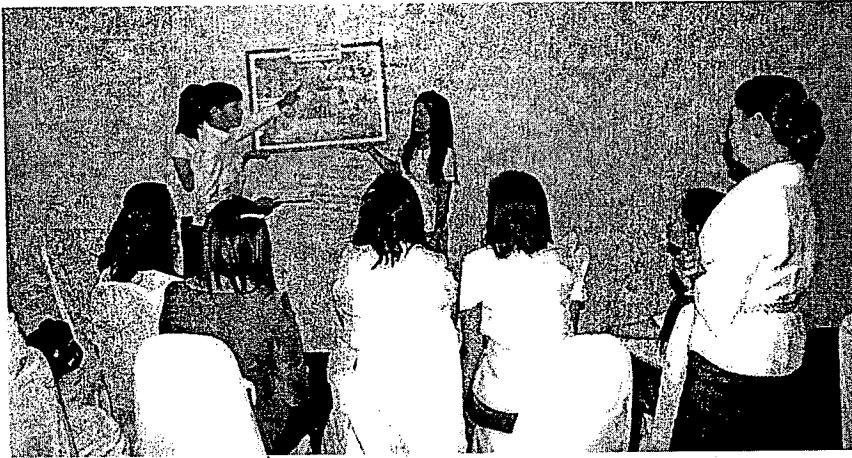
เวลา 10.30-10.45 น.

พักรับประทานอาหารว่าง

เวลา 10.45-12.00 น.

วิทยากรให้ความรู้และสาธิตเรื่อง “กลวิธีการสอนจากภาพวัฒนธรรม” โดย ผศ.ดร.ศิริเพ็ญ อึ้งสิทธิพูนพร

ต่อจากนั้นผู้เข้าร่วมประชุม แบ่งกลุ่ม ร่วมกันฝึกปฏิบัติ กลวิธีการสอนจากภาพวัฒนธรรม/ ฝึกการตั้งคำถามจากภาพวัฒนธรรม

ทีมวิจัยเขมรถิ่นไทยฝึกกลวิธีการสอนแบบจากภาพวัฒนธรรม

เวลา 12.00-13.00 น.

รับประทานอาหารกลางวัน

เวลา 13.00 -15.00 น.

วิทยากรให้ความรู้และสาธิตเรื่อง กลวิธีการสอนด้วยเรื่องเล่า โดย อาจารย์ ดร.มยุรี ถาวรพัฒน์ และผู้เข้าร่วมประชุมร่วมกันฝึกปฏิบัติกลวิธีการสอนด้วยเรื่องเล่าท้องถิ่น

เวลา 15.00-15.15 น.

พักรับประทานอาหารว่าง

เวลา 15.00-18.00 น.

วิทยากรให้ความรู้เรื่อง กลวิธีการสอนนิทานภาพ โดย อาจารย์ ดร.มยุรี ถาวรพัฒน์ และ สาธิตกลวิธีนิทานภาพ โดย คุณครูมารศรี พรหมนิมิตร ผู้เข้าร่วมประชุมร่วมกันฝึกปฏิบัติ

การสาธิตและฝึกกลวิธีการสอนด้วยนิทานภาพ

เวลา 18.00 -19.00 น. วิทยากรให้ความรู้และสาธิตเรื่อง กลวิธีการสอนแบบเล่าเรื่องผลัด และ เกมการศึกษา โดย ทีมพี่เลี้ยง

วันที่ 15 มิถุนายน 2557

เวลา 08.30 – 11.30 น.

วิทยากร ให้ความรู้ และ สาธิต เรื่อง “ กลวิธีการสอนแบบTPR” โดย ผศ.ดร.ศิริเพ็ญ อึ้งสิทธิพูนพร และ อาจารย์ ดร.มยุรี ถาวรพัฒน์ และเปิดโอกาสให้อาสาสมัครจากกลุ่มผู้เข้าร่วมประชุม ฝึกปฏิบัติ กลวิธีการสอนภาษาแม่ แบบ TPR

เวลา 10.30 -10.45 น.

รับประทานอาหารว่าง

เวลา 10.45 – 12.00 น.

ร่วมกันสรุปบทเรียน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ผศ.ดร.ศิริเพ็ญ อึ้งสิทธิพูนพร และ อาจารย์ ดร.มยุรี ถาวรพัฒน์ มอบหนังสือและใบเกียรติบัตรให้กับผู้เข้ารับการอบรม และร่วมถ่ายภาพไว้เป็นที่ระลึก

เวลา 12.00 น.

รับประทานอาหารกลางวันร่วมกัน แยกย้าย เดินทางกลับบ้านโดย สวัสดิภาพ

ผลการดำเนินงาน

1. คณะทีมวิจัยได้รับแนวทาง เทคนิค กลวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาแม่ในห้องเรียน เพื่อนำมาพัฒนาการเรียนการสอนภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทยบ้านโพธิ์ทอง ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ผู้ปกครองให้ความสำคัญส่งเสริมให้มีการฟื้นฟูและอนุรักษ์ภาษาถิ่นและให้ความร่วมมือในการพัฒนาทักษะทางด้านภาษา (การพูด – ฟัง) ภาษาแม่ กับเด็กมากขึ้น

3. ผู้นำชุมชนมองเห็นความสำคัญ ให้ความร่วมมือในการฟื้นฟูและอนุรักษ์ภาษาถิ่นมากขึ้น
บทเรียนจากการดำเนินโครงการ

ปัญหาและอุปสรรค คือ หน้าฝน ฝนตกตลอดทาง (เดินทางยาก)

3.2.8 การสรุปสถานการณ์ทางภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

วัตถุประสงค์

เพื่อสรุปข้อมูลจากแบบสำรวจสถานการณ์ทางภาษาเขมรถิ่นไทย

กลุ่มเป้าหมาย

1. ทีมวิจัย

2. ผู้ปกครอง

วันเวลาสถานที่

วันที่ 17 กรกฎาคม 2557 ณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง ต.เชื้อเพลิง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

- 1.นางประทุมพร สังข์น้อย
- 2.นางสุรัญญา ทะวงศ์ดี
- 3.นางละอองดาว ลายปุม
- 4.นางยุริย์ ทองวิจิตร
- 5.ศุภกานต์ ทองเอี่ยม
6. นางสาวกুমารี ลาภอาภรณ์
- 7.นางสาวอัจฉราภรณ์ ถาวรพัฒน์
9. นายรณกร รักษ์วงศ์

วิธีการดำเนินงาน

ทีมพี่เลี้ยงลงพื้นที่เพื่อแนะนำวิธีการรวบรวมและสรุปสถานการณ์ทางภาษาที่สำรวจมา โดยใช้เครื่องมือง่าย ๆ คล้ายกับการนับคะแนนเสียงการเลือกตั้ง จากนั้นจึงนำคะแนนที่ได้จากแต่ละหัวข้อ แต่ละชุดมานำเสนอให้เป็นชุดข้อมูลที่ชัดเจน ตลอดจนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนการทำงานได้ต่อไป

เนื่องด้วยข้อมูลของเด็กเล็กมีไม่มากนัก การนำเสนออาจจะอยู่ในรูปแบบจำนวนเต็มคือ 67 คน หรืออาจจะแปลงเป็นคำร้อยละเพื่อให้เห็นภาพสถานการณ์ทางภาษาชัดเจนขึ้น

ทีมวิจัยได้นำวิธีการดังกล่าวมาปฏิบัติและสามารถสรุปสถานการณ์ทางภาษาเขมรถิ่นไทยจากการสำรวจได้ต่อไป

ผลการดำเนินงาน

1. ได้ทราบถึงสถานการณ์ทางภาษาเขมรถิ่นไทยในชุมชนที่ชัดเจนขึ้น

แผนการทำงานระยะต่อไป

1. ผลิตสื่อตามแผนที่ได้ทดลองทำ และ ทดลองใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยเพื่อสอนจริงในชั้นเรียน
2. สรุปรายงานความก้าวหน้าและรายงานการเงินส่งต่อให้พี่เลี้ยง

3.2.9 จัดทำแผนประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยสำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และสื่อประกอบการเรียนรู้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อจัดทำแผนประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยสำหรับเด็กเล็ก
2. เพื่อจัดทำสื่อการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแผนประสบการณ์
3. เพื่อนำแผนประสบการณ์และสื่อไปใช้จัดการเรียนรู้ให้เด็กเล็ก

กลุ่มเป้าหมาย

1. เด็กเล็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง
2. ครูผู้สอน

วัน เวลา สถานที่

เดือนกรกฎาคม พ.ศ.2557 ณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

- 1.นางสุรัญญา ทะวงศ์ดี
- 2.นางสาวละอองดาว ลายปุม
- 3.นางยุริย์ ทองวิจิตร
- 4.นางศุภกานต์ ทองเอี่ยม
5. ที่ปรึกษาและปราชญ์ชุมชนเขมรถิ่นไทยบ้านโพธิ์ทอง

วิธีการดำเนินงาน

คณะวิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้เดิมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมาประชุมร่วมกัน เพื่อจัดการเรียนรู้เพิ่มเติมโดยใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยตามความเหมาะสม โดยยังเน้นให้เกิดการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้เดิมแต่เพิ่มเติมเรื่องราวของภาษา – วัฒนธรรมท้องถิ่น

เมื่อออกแบบการจัดแผนประสบการณ์การเรียนรู้ได้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้แล้ว ทีมวิจัยจึงได้แบ่งงานในการผลิตสื่อที่สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ โดยมีที่ปรึกษาจาก ร.ร.บ้านโพธิ์ทอง และปราชญ์ท้องถิ่นมาให้ความช่วยเหลือและข้อเสนอแนะ

กิจกรรมนี้ มีการจัดทำเรื่อย ๆ ตลอดช่วงของการจัดการเรียนการสอนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ทั้งนี้จะต้องปฏิบัติการไปพร้อม ๆ กัน เนื่องจากความกระชั้นชิดของเวลาในการทำกิจกรรม

ผลการดำเนินงาน

1. ได้แผนจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่มีเนื้อหาภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทย
2. ได้สื่อการสอนที่สอดคล้องกับแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ปัญหา อุปสรรค

1. ระยะเวลาในการทำงานมีน้อย เพราะระยะเวลากระชั้นชิด

3.2.10 ผลิตสื่อการเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยสำหรับเด็กเล็ก

วัตถุประสงค์

1. เพื่อผลิตสื่อการเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยสำหรับจัดกระบวนการเรียนรู้ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
2. เพื่อให้ชุมชนและเยาวชนมีส่วนร่วมในการจัดทำสื่อการเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยของ

ลูกหลานในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

กลุ่มเป้าหมาย

- 1.เด็กเล็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
2. ครูประจำศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
3. ครูโรงเรียนบ้านโพธิ์ทอง
4. เยาวชนศิษย์เก่าและนักเรียนปัจจุบันบ้านโพธิ์ทอง

วัน เวลา สถานที่

เดือนสิงหาคม – เดือนตุลาคม พ.ศ. 2557 ณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง
อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

1. ทีมวิจัยประจำศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง (นางสุรัญญา, นางสาวละอองดาว, นางศุภกานต์, นางยุริย์)
2. ทีมวิจัยประจำโรงเรียนบ้านโพธิ์ทอง (นางมารศรี, นางสุตารัตน์, นางนันทิตา, นางสาวบัณฑิตา, นางสาวพันธกานต์)
3. ปรากฏทองถิ่นเขมรถิ่นไทยบ้านโพธิ์ทอง
4. ที่ปรึกษาโครงการวิจัย (นางประชุมพร, นายประนอม)
5. เยาวชนศิษย์เก่าและนักเรียนปัจจุบันบ้านโพธิ์ทอง

วิธีการดำเนินงาน

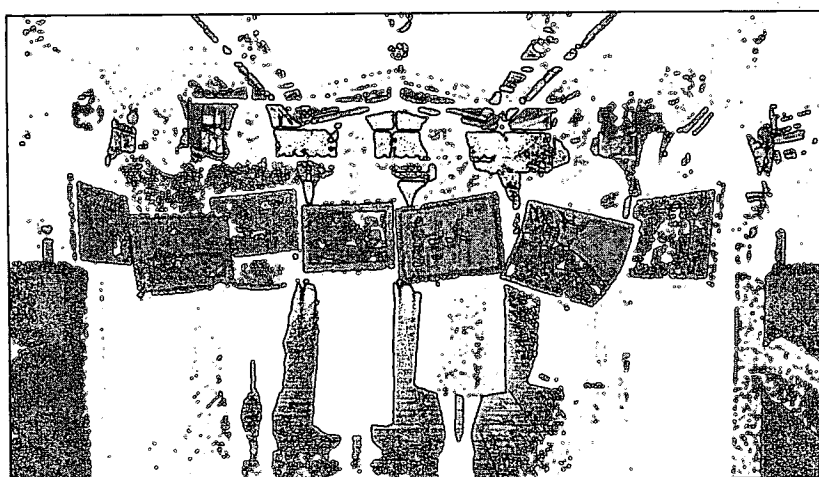
หลังจากได้แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแล้ว ทีมวิจัยจึงได้ประชุมวางแผนงานการผลิตสื่อตามแผนประสบการณ์เรียนรู้ที่วางไว้ และได้สรุปกันว่าจะผลิตสื่อดังต่อไปนี้

1. หนังสือเล่มยักษ์ สำหรับให้เด็กเล็กได้ดูภาพ เล่าเรื่องจากภาพ ฟังนิทานจากครูผู้สอน และสร้างความคุ้นเคยกับตัวอักษร
2. ฉากภาพวัฒนธรรม เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้การสร้างสรรคจากการถาม – ตอบโดยมีฉากภาพวัฒนธรรมของชุมชนเป็นสื่อ
3. แผ่นภาพปริศนาคำทาย เพื่อฝึกสมองของเด็กเล็กในการคิด และการตอบด้วยภาษาท้องถิ่น
4. บัตรคำประกอบภาพ เพื่อฝึกการพูด และการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเขมรถิ่นไทยโดยมีภาพประกอบ
5. นิทานภาพ เพื่อฝึกการลำดับความคิด กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และการสื่อสารด้วยภาษาท้องถิ่น

เมื่อถึงขั้นตอนการทำ เนื่องจากทีมวิจัยส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์การผลิตสื่อการเรียนการสอนเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ทั้งที่ได้รับความรู้จากการเข้าร่วมงานวิจัยของโรงเรียนบ้านโพธิ์ทองและการอบรมจากฝ่ายการศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบล ทีมวิจัยจึงสามารถแบ่งงานกันไปผลิตสื่อฯในครั้งนี้ได้ด้วยตนเอง และ ขยายการทำงานไปสู่เยาวชนที่เป็นศิษย์เก่าและนักเรียนปัจจุบันของโรงเรียนบ้านโพธิ์ทอง ที่มีความคุ้นเคยกับสื่อลักษณะนี้จากการเรียนการสอนภาษาเขมรถิ่นไทยในโรงเรียนอยู่แล้วให้ ได้มีส่วนร่วมในการผลิตสื่อเพื่อใช้ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กด้วย โดยเฉพาะในขั้นตอนของการวาดภาพ การระบายสี

การผลิตสื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทย

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ผลการดำเนินงาน

ได้สื่อการเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยดังต่อไปนี้ ประกอบไปด้วย ฉากภาพวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทย บัตรคำภาษาเขมรถิ่นไทย หนังสือนิทานเล่มยักษ์ภาษาเขมรถิ่นไทย นิทานภาพภาษาเขมรถิ่นไทย แผ่นภาพปริศนาคำทายภาษาเขมรถิ่นไทย

ปัญหา อุปสรรค

การผลิตสื่อใช้เวลานานเนื่องจากต้องแบ่งกันไปทำและมีเวลาในการผลิตเฉพาะช่วงวันหยุดเท่านั้น

3.2.11 ทดลองจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

วัตถุประสงค์

1. เพื่อทดลองนำแผนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยมาใช้ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
2. เพื่อทดลองใช้สื่อและกลวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยในชั้นเรียน

กลุ่มเป้าหมาย

1. เด็กเล็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง
2. ครูผู้ดูแลเด็กเล็ก

วัน เวลา สถานที่

ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2557

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

1. เด็กเล็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง
2. ทีมวิจัยที่เป็นครูผู้ดูแลเด็กเล็ก

วิธีการดำเนินงาน

1. ครูทบทวนแผนจัดประสบการณ์การเรียนรู้และจัดเตรียมสื่อการเรียนรู้เพื่อใช้ในชั้นเรียนในแต่ละครั้ง

2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกิจกรรมประจำวันของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ดังนี้

ตามตารางกิจกรรมประจำวัน ดังนี้

- รับเด็กจากผู้ปกครอง ทักทายกับเด็กเป็นภาษาถิ่น
- กิจกรรมหน้าเสาธง ใช้ภาษาถิ่นกับเด็กวันละ 2-3 คำ ให้เด็กได้พูดตาม
- ตรวจสอบสุขภาพ สันทนา-โต้ตอบให้เด็กได้เรียนรู้อวัยวะส่วนต่างๆของร่างกายโดยใช้ภาษาถิ่น
- กิจกรรมเคลื่อนไหว ใช้เสียงเพลงในการประกอบกิจกรรมและออกคำสั่งให้เด็กได้ทำตาม โดยใช้ภาษาถิ่น เช่น เดิร (เดิน) รวด (วิ่ง) เอีร (บิน) อัง กุย (นั่ง) เป็นต้น

- กิจกรรมเสริมประสบการณ์ตามแผนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยมีทั้งการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่ใช้สื่อที่ผลิตขึ้นเอง เช่น บัตรภาพ บัตรคำ นิทานภาพ หนังสือเล่มยักษ์ หุ่นมือ เป็นต้น และการศึกษานอกสถานที่เพื่อเรียนรู้จากสื่อทางธรรมชาติ เช่น เดิม ขวาย (ต้นมะม่วง) รแซย (ไม้ไผ่) เดิม เจจ (ต้นกล้วย) เดิม โดง (ต้นมะพร้าว) แดย (ดิน) ทมอ (หิน) เทอ แซร (ทำนา) เป็นต้น

- กิจกรรมกลางแจ้ง ให้เด็กสามารถทำตามข้อตกลง กฎ กติกา คำสั่ง ได้ โดยใช้ภาษาถิ่น เช่น ขบ (หยุด) เดวี บาน (ไปได้) เป็นต้น

- พักดื่ม น้ำ เข้าห้องน้ำ

- กิจกรรมสร้างสรรค์ และเสรี เพื่อทำความเข้าใจก่อนเข้ากิจกรรมอื่น ๆ

- พักรับประทานอาหาร สื่อสารกับเด็กด้วยภาษาถิ่น เช่น โฮบ บาย นื่อง ชันลอ แตรัย (ทานข้าวกับแกงปลา) ซึ่งเราสามารถนำมาจัดประสบการณ์ได้

- กิจกรรมเกมการศึกษา ใช้ปริศนาคำทาย ช่วยกระตุ้นให้เด็กสนใจ โดยทำท่าทาง และเลียนแบบเสียงร้องของสัตว์ต่างๆ ให้เด็กได้คิดตาม แล้วตอบเป็นภาษาถิ่น หรือ ใช้บัตรภาพ โดยครูบอกถึงลักษณะของภาพให้เด็กได้ทาย ทำให้เด็กเกิดความสนุกสนานสนใจอยากเรียนรู้

- สรุปทบทวน บทสนทนาก่อนกลับบ้าน

ภาพบรรยากาศการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ผลการดำเนินงาน

1. เกิดประสบการณ์การจัดการเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
2. ได้นำเอาแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยมาใช้จริง
3. เกิดการปรับปรุง – เปลี่ยนแปลงแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบท
บทเรียนจากการทำงาน : ปัญหา อุปสรรค

1. การสื่อสารภาษาเขมรถิ่นไทยของเด็กเล็กบางคนที่ในครอบครัวไม่ได้เป็นชาวเขมรถิ่นไทย

ทั้งหมด

3.2.12 การออกแบบเครื่องมือการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อหาเครื่องมือเพื่อการประเมินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์
พัฒนาเด็กเล็กที่เหมาะสม

2. เพื่อให้ได้มาซึ่งผลที่เกิดขึ้นกับพัฒนาการของเด็กเล็กจากการจัดการเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทย
กลุ่มเป้าหมาย

1. เด็กเล็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง
2. ครูผู้ดูแลเด็กเล็ก
3. ผู้ปกครอง
4. ศึกษาในเทศก์

วัน เวลา สถานที่

26 มีนาคม พ.ศ.2558 ณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

1.นายประนอม	หอมจันทร์
2.นางประชุมพร	สังข์น้อย
3.นายปราณี	หอมจันทร์
4.นางนันทิดา	ขันนอก
5.นางมารศรี	พรหมนิมิตร์

6.นางพัชรินทร์	สระศรี
7.นายด่วน	สุวรรณดำ
8.นายชล	สังข์น้อย
9.นางสาววาริสา	ดวงใจ
10.นางศุภกานต์	ทองเอี่ยม
11.นางวรรณดี	เสมอดน
12.นางละม่อม	จันทร์รัก
13.นางสุตารัตน์	สายกลั่น
14.นางสังวาลย์	เพ็งเล็งดี
15.นางยุพา	ไวเร็ว
16.นางทัศนีย์	ทิวคู่
17.นางอานันท์ปภา	ฉลาดเอื้อ
18.นางปราณี	ประวรรณ
19.นางสุรัญญา	ทะวงศ์ดี
20.นางจิตติยา	พุลกิจ
21.นางสาวจันทร์จิรา	สุดสัมฤทธิ์
22.นางสายแก้ว	ยี่สุนศรี
23.นางกรรณิกา	สตียนุช

วิธีการดำเนินงาน

1. หัวหน้าโครงการทบทวนความเป็นมาของโครงการ และกิจกรรมการวิจัยในโครงการที่ผ่านมา พร้อมทั้งผลเบื้องต้นที่เกิดขึ้นกับเด็กเล็กที่ผ่านกิจกรรมในโครงการวิจัย

2. พี่เลี้ยงให้ที่ประชุมซึ่งประกอบไปด้วยครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ผู้ปกครอง รวมทั้งศึกษานิเทศก์ ช่วยกันสะท้อนถึงพฤติกรรมการใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยของเด็กเล็กเวลาอยู่ที่บ้าน รวมทั้งอุปสรรคและปัญหาที่เกิดขึ้น

นายปราณี หอมจันทร์ ผู้ปกครองของเด็กเล็กได้แสดงความคิดเห็นว่าการเรียนรู้ภาษาถิ่นที่ดีจะต้องเรียนรู้จากทางบ้านแล้วค่อยมาเข้าสู่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนตามลำดับ สำหรับในกรณีบุตรชายของตนเอง อยู่ทางบ้าน พ่อ แม่ ยาย พูดคุยเป็นภาษาเขมรถิ่นไทยตั้งแต่เด็กจำความได้ จึงทำให้เด็กสามารถสื่อสารภาษาถิ่นเข้าใจและพูดได้ชัดเจนถูกต้อง

นายประนอม หอมจันทร์ แสดงความคิดเห็นว่าหลานที่ยังเล็กอยู่ พูดคุยเป็นภาษาถิ่นทุกวัน จากทางบ้านและสามารถสื่อสารได้ดี เมื่อมาต่อยอดที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแล้วก็อยากให้คณะครูจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาถิ่นให้กับเด็กอย่างต่อเนื่อง

นางสาวจันทร์จิรา สุดสัมฤทธิ์ ได้แสดงความคิดเห็นจากกรณีหลานของตนเองซึ่งมีแม่เป็นคนต่างจังหวัดพูดภาษาไทย หลานมาอยู่กับ ปู่-ย่า และป้าที่บ้านตั้งแต่จำความได้ โดยทุกคนในบ้านพูดภาษาเขมรถิ่นไทย ในตอนแรกเมื่อพูดภาษาเขมรถิ่นไทยกับเด็ก เด็กก็จะมองหน้าและทำท่าทางงง ๆ

แต่เมื่อทุกคนในบ้านพูดด้วยบ่อย ๆ เป็นประจำเด็กก็สามารถซึมซับ สามารถฟัง-พูดเป็นภาษาถิ่นได้ แม้ว่าสำเนียงไม่ค่อยชัดก็ตาม

นางสายแก้ว ยี่สุนศรี ตัวแทนทีมวิจัยจากชุมชนได้แสดงความคิดเห็นว่า ผู้นำชุมชนและคนในชุมชนมีส่วนสำคัญ และควรต้องเห็นความสำคัญในการฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทยให้มากขึ้น อีกทั้งยังต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เริ่มจากผู้ปกครอง ครู ชุมชน และ ผู้บริหาร เป็นต้น

3.หลังจากได้รับรู้ถึงพฤติกรรมของเด็กเล็กและความคิดเห็นจากชุมชนแล้ว ทีมวิจัยจึงได้ออกแบบแนวทางการประเมินร่วมกัน โดยมีนางสาววาริสา ดวงใจ และ นางอานันท์ปภา ฉลาดเอื้อ ศึกษานิเทศก์ จากสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาสุรินทร์เขต 3 ที่ปรึกษาโครงการร่วมออกแบบ โดยได้ตกลงกันว่าจะต้องประเมินเด็กเล็กใน ทักษะ 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และเพิ่มเติมทักษะด้านภาษาเขมรถิ่นไทยเป็นทักษะที่ 5

ผลการดำเนินงาน

- 1.ได้รับความรู้เพิ่มเติมจากการแสดงความคิดเห็นของคณะกรรมการทีมวิจัย
2. กระตุ้นให้ชุมชนเล็งเห็นความสำคัญของการฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทยอย่างต่อเนื่อง
- 3.ได้แนวทางการวัดผลประเมินผลการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนา

เด็กเล็ก

ปัญหา อุปสรรค

1. ครูบางท่าน ดิติดภารกิจไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้

3.2.13 การวัดผลประเมินผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

วัตถุประสงค์

- 1.เพื่อติดตามผล ประเมินผลว่าเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยมีความมีความรู้ความเข้าใจ สามารถสื่อสารภาษาเขมรถิ่นไทยและนำมาสนทนาในชีวิตประจำวันได้หรือไม่เพียงใด
2. คณะทีมวิจัยมีความเข้าใจต่อการประเมินการใช้ภาษาเขมรถิ่นของ เด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยมากขึ้น

กลุ่มเป้าหมาย

1. เด็กเล็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง
2. ครูผู้ดูแลเด็กเล็ก
3. ผู้ปกครอง
4. ศึกษานิเทศก์

วัน เวลา สถานที่

วันที่ 17 มิถุนายน 2558 เวลา 16.30 – น. ณ. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

- 1.นายประนอม หอมจันทร์

- 2.นางประทุมพร สังข์น้อย
- 3.นายปราณี หอมจันทร์
- 4.นางยุริย์ ทองวิจิตร
- 5.นางสาวละอองดาว แสงพร
- 6.นางพัชรินทร์ สระศรี
- 7.นางสาวจันทร์จิรา สุดสัมฤทธิ์
- 8.นายชล สังข์น้อย
- 9.นางสาววาริสรา ดวงใจ
- 10.นางศุภกานต์ ทองเอี่ยม
- 11.นางวรรณดี เสมอดน
- 12.นางละม่อม จันทร์รัก
- 13.นายวิทยา อาชนะชัย
- 14.นางสังวาลย์ เฟ่งเล็งดี
- 15.นางยุพา ไวเร็ว
- 16.นางทัศนีย์ ทิวคู่
- 17.นางอนันต์ปภา ฉลาดเอื้อ
- 18.นางปราณี ประวรรณ
- 19.นางสุรัญญา ทะวงค์ดี
- 20.นางสายแก้ว ยี่สุนศรี
- 21.นางกรรณิกา สติยานุช

วิธีการดำเนินงาน

เพื่อติดตามความก้าวหน้าของการประเมินผลเด็กเล็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่วางแผนไว้ให้ โดยเน้นการให้ความสำคัญกับทักษะการสื่อสารภาษาเขมรถิ่นไทยซึ่งเป็นหัวใจหลักของโครงการวิจัย ควบคู่ไปกับพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของเด็กซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางของ อบต.

หัวหน้าโครงการได้รายงานผลการประเมินว่าหลังจากการสอนภาษาเขมรถิ่นไทยเป็นระยะเวลา 1 เทอมผลที่ได้รับคือเด็กเล็กสามารถสื่อสารภาษาเขมรถิ่นไทยได้ประมาณร้อยละ 60 โดยที่เด็กเล็กสามารถฟังภาษาเขมรถิ่นไทยได้เป็นอย่างดี สามารถตอบสนองต่อคำสั่งภาษาเขมรถิ่นไทยได้ แต่มักจะตอบครูผู้ดูแลเด็กเป็นภาษาไทย

ในการนี้ศึกษานิเทศก์ในฐานะที่ปรึกษาโครงการได้เสนอแนะว่า เพื่อให้การฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทยเข้มแข็งขึ้นควรจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยให้เข้มข้นกว่ารุ่นทดลอง และควรมุ่งสังเกตพฤติกรรมการโต้ตอบของเด็กเล็กให้มากขึ้นเพื่อให้สามารถสื่อสารภาษาเขมรถิ่นไทยได้อย่างถูกต้อง โดยดูจากการถามเด็กเล็กแล้วสังเกตว่าเด็กสามารถตอบโจทย์ได้หรือไม่ ยกตัวอย่าง การจัดประสบการณ์ หน่วยสุขสดใสในร่างกาย เพื่อให้เด็กเล็กเรียนรู้ส่วนต่างๆของร่างกาย โดยให้เด็กเรียนรู้

คำศัพท์ เช่น กบาล (หัว) พเนจ (ตา) เมียด (ปาก) นาด (ลิ้น) ตจิจ (หู) จมอฮ (จมูก) เป็นเบื้องต้น จากนั้นจึงพัฒนาการเรียนรู้ได้ชัดเจนขึ้นเป็นการยกระดับเมื่อไปศึกษาต่อในระดับชั้นอนุบาล

อย่างไรก็ตามศึกษานิเทศก์ก็ได้ให้ข้อคิดเห็นว่าเพราะ กระบวนการการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยเพื่อการฟื้นฟูภาษาให้ประสบความสำเร็จโดยแท้จริงจะต้องอาศัยปัจจัยเงื่อนไข 2 ประการ ได้แก่ ปัจจัยภายใน คือ ตัวผู้ปกครองที่จะต้องสื่อสารกับเด็กในบ้านเป็นประจำสม่ำเสมอ และ ปัจจัยภายนอกคือการสื่อสารในชุมชนและการจัดการเรียนรู้ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก นอกจากนี้จะเป็นการดียิ่งขึ้นหากในระยะต่อไปจะจัดการประเมินทักษะการเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทย เป็นพัฒนาการด้านที่ 5 เพิ่มเติมจากหลักสูตรแกนกลางที่มุ่งประเมินทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

ผลการดำเนินงาน

ทีมวิจัยได้รับฟังการแสดงความคิดเห็นจากทีมวิจัยด้วยกันและที่ปรึกษาโครงการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการใช้ประเมินผลเด็กเล็กฯ โครงการการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อการฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทยบ้านโพธิ์ทอง ให้มีความหลากหลายสามารถนำมาใช้ฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทยให้คงอยู่คู่ลูกหลานต่อไปให้ได้มากที่สุด

ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ

ทีมวิจัยจะต้องปรับปรุงการทำแบบประเมินที่เหมาะสมกับการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพิ่มเติมในการทำงานระยะต่อไปหลังโครงการวิจัย

3.2.14 กิจกรรมคืนความรู้สู่ชุมชน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเผยแพร่ผลการวิจัยโครงการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อการฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทยบ้านโพธิ์ทอง ให้กับสาธารณชนได้รับทราบ

2. เพื่อนำความรู้จากการแสดงความคิดเห็นต่างๆ จากผู้นำชุมชน ผู้ปกครอง ครู บุคลากรทางการศึกษา และหน่วยงานอื่นๆ มาปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ปรับปรุงแผนการสอนให้ได้ผลดีเพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาเขมรถิ่นไทยและวัฒนธรรม ประเพณีที่เหมาะสมกับเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยในพื้นที่บ้านโพธิ์ทอง ตำบลเขื่อนเพ็ญ อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ต่อไป

กลุ่มเป้าหมาย/ผู้เข้าร่วม

1. สมาชิกทีมวิจัยจากชุมชนบ้านโพธิ์ทอง
2. ที่ปรึกษาโครงการวิจัย (ศึกษานิเทศก์, อดีตหัวหน้าโครงการวิจัย)
3. ประชาชนชุมชนเขมรถิ่นไทย
4. หน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่น (ผู้ใหญ่บ้าน, รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล)
5. หน่วยงานด้านการศึกษาในพื้นที่ (ผู้อำนวยการโรงเรียนในพื้นที่อำเภอปราสาท, ผู้แทนผู้อำนวยการโรงเรียน)
6. ผู้ปกครองเด็กเล็ก
7. ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในพื้นที่อำเภอปราสาท

วัน เวลา สถานที่

กิจกรรมการวางแผนเวทีคืนความรู้สู่ชุมชน วันที่ 22 กรกฎาคม 2558 ณ ศาลาประชาคม หมู่ที่ 3 บ้านโพธิ์ทอง เวลา 16.30 – 20.00 น.

เวทีคืนความรู้สู่ชุมชน วันที่ 23 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2558 ณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง เวลา 08.00 – 12.00 น.

วิธีการดำเนินงาน

ทีมวิจัยประชุมเตรียมงานคืนข้อมูลสู่ชุมชนก่อนวันงานเพื่อเตรียมความพร้อมเรื่องกำหนดการ การออกหนังสือเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในวันงานทั้งในเรื่องการ ลงทะเบียน พิธีกร ลำดับขั้นตอนการนำเสนอว่าใครจะนำเสนอเรื่องอะไรตอนไหน การดูแลผู้เข้าร่วม งาน จัดจัดเตรียมอาหารว่างและอาหารกลางวัน

ในวันจัดเวทีคืนข้อมูลสู่ชุมชนในวันที่ 23 กรกฎาคม 2558 ทีมวิจัยได้ดำเนินงานตามกำหนดการ ดังนี้

08.00 – 09.00 น	ลงทะเบียน
09.00 – 09.30 น	พิธีเปิด
	- กล่าวรายงาน โดย นางสรุญญา ทะวงศ์ดี หัวหน้าโครงการฯ
	- กล่าวเปิด โดย ประธานในพิธี (นายสมพงษ์ ทองคำ)
09.30 -10.30 น	การสาธิตการสอนหนังสือเล่มยักษ์ โดย ครู ศพด. บ้านโพธิ์ทอง
	การการแสดง กะโหลบดิงต็อง โดย เด็กเล็กรุ่นทดลอง
	ปัจจุบันเรียนอยู่ชั้นอนุบาล 1 ร.ร.บ้านโพธิ์ทอง
10.30 - 11.20 น	นำเสนอผลการวิจัย โดย คณะครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯ
	- กระบวนการทำงาน และ การผลิตสื่อ
	- พัฒนาการเด็ก
11.20 – 11.45 น	แลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน โดยผู้เข้าร่วมเวที
11.45 – 12.00 น	สรุปเวที โดย นางสาวกุมารี ลาภอาภรณ์ พี่เลี้ยงทีมวิจัย
12.00 น	รับประทานอาหารกลางวันร่วมกัน

เวทีถื่นความรู้ชุมชน

ผลการดำเนินงาน

1. ทีมวิจัยได้รับทราบถึงผลสะท้อนครุระดับอนุบาลที่รับช่วงต่อเด็กเล็กจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเรื่องการสื่อสารภาษาเขมรถิ่นไทย ทำให้ทราบว่าระยะแรกของการเปิดเทอมชั้นอนุบาลนักเรียนก็ยังไม่ค่อยสื่อสารภาษาเขมรถิ่นไทยกับครู ครูต้องสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยในชั้นเรียนเสียก่อนเด็กจึงจะสื่อสารภาษาเขมรถิ่นไทย การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ภาษาตามแนวทาง Language nest เพื่อการฟื้นฟูภาษาจึงเป็นสิ่งสำคัญ

2. ผู้ปกครองให้การสนับสนุนและเห็นด้วยกับการจัดการเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยให้กับเด็กเล็ก โดยอยากให้ทางศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจัดการเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยให้กับเด็กเล็กต่อ

บทเรียนจากการทำงาน : ปัญหา อุปสรรค

3.2.15 กิจกรรมถอดบทเรียนโครงการวิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อถอดบทเรียนจากการทำงานวิจัยสำหรับนำเอาข้อมูลมาใช้พัฒนาตัวบุคคล และผลงานจากการวิจัยให้เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคมต่อไป

กลุ่มเป้าหมาย

1. ทีมวิจัย

วัน เวลา สถานที่

วันที่ 28 สิงหาคม 2558 ณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

1. นางประชุมพร สังข์น้อย
2. นางสุรัญญา ทะวงศ์ดี
3. นายประนอม หอมจันทร์
4. นางยุริย์ ทองวิจิตร
5. ศุภกานต์ ทองเอี่ยม
6. นางมารศรี พรหมนิมิตร
7. นางทัศนีย์ ทิวคู่
8. นางวรรณดี เสมอดน
9. สักวาลย์ เฟ่งเล็งดี
10. นางสาวจันทร์จิรา สุดสัมฤทธิ์
11. นางสาว วาริสา ดวงใจ
12. นางสุตารัตน์ สายกลีน
13. นายรณกร รักษ์วงศ์
14. นางสาวกুমารี ลาภอาภรณ์
15. อัจฉราภรณ์ ถาวรพัฒน์
16. นางจิตติยา พูลกิจ
17. นายชล สังข์น้อย

วิธีการดำเนินงาน

ที่เลี้ยงได้ชวนคุยถึงการพัฒนาโครงการในระยะแรกว่ามีความเป็นมาอย่างไร ชุมชนเห็นปัญหาเรื่องการสื่อสารภาษาเขมรถิ่นไทยในกลุ่มเด็กเล็กอย่างไร ตลอดจนถึงประวัติการเข้าร่วมโครงการของทีมวิจัยแต่ละคน จากนั้นจึงทบทวนกิจกรรมที่ทำร่วมมาทั้งหมดตั้งแต่เริ่มเซนต์สัญญาโครงการวิจัยจนกระทั่งจบโครงการ

จากนั้นที่เลี้ยงจึงชวนคุยในประเด็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ประเด็นต่อไปนี้

1. การเปลี่ยนแปลงด้านศักยภาพของทีมวิจัย

2. การเปลี่ยนแปลงของเด็กเล็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

3. การเปลี่ยนแปลงของชุมชน

การถอดบทเรียนการทำงาน

ผลการดำเนินงาน

จากคำถามที่พี่เลี้ยงชวนคุยสามารถสรุปคำตอบได้ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงด้านศักยภาพที่มิววิจัยพบว่า ที่มิววิจัยเกิดความตระหนักในความสำคัญของภาษาท้องถิ่นมากขึ้น จากเดิมที่ที่มิววิจัยไม่คิดว่าภาษาท้องถิ่นจะสูญหายไป ได้ ต่อมาเมื่อได้ไปร่วมกิจกรรมวันภาษาแม่สากลที่ ม.มหิดล ได้เห็นตัวอย่างการทำงานของหลายกลุ่มภาษา เห็นวิกฤตการณ์การถดถอยของภาษาอันนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมจึงทำให้ที่มิววิจัยนำมาคิดเปรียบเทียบกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชุมชนโดยเฉพาะในกลุ่มเด็กเล็ก จึงทำให้เกิดความตระหนักในการอนุรักษ์ภาษามากขึ้น นำไปสู่การทำงานเพื่อการฟื้นฟูภาษาที่ดำเนินไปพร้อมกับงานที่รับผิดชอบ

นอกจากนี้ การทำงานวิจัยยังช่วยให้ได้แนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยผ่านการใช้สื่อและกลวิธีการสอนภาษาท้องถิ่นที่นอกจากจะทำให้เด็กเล็กพูดภาษาท้องถิ่นมากขึ้นแล้วยังพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์ให้กับเด็กอีกด้วย

2. การเปลี่ยนแปลงของเด็กเล็ก พบว่าเด็กเล็กมีความสนใจภาษาเขมรถิ่นไทยและหัดพูดตามครูการจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยการสร้างบรรยากาศทางภาษาแบบรับภาษาทำให้เด็กเล็กเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยอย่างสนุกสนานและมีการโต้ตอบเป็นภาษาเขมรมากขึ้น เด็กมีสำเนียงรักในภาษาถิ่นมากขึ้น เห็นได้จากการแสดงอาการชอบใจเมื่อครูพูดภาษาเขมรถิ่นไทยด้วย

3. การเปลี่ยนแปลงของชุมชน พบว่า จากประสบการณ์การทำงานฟื้นฟูภาษาที่ผ่านมามาจนปัจจุบันแล้วมีส่วนช่วยให้ชุมชนมีความกระตือรือร้นและมุ่งเน้นการสอนให้เด็กพูดภาษาเขมรถิ่นไทยเพื่อสืบทอดภาษา ตามคำขวัญของหมู่บ้านที่กล่าวว่า “หมู่บ้านโพธิ์ทอง ถิ่นทองผ้าไหม ภาษาเขมรถิ่นไทย น้ำใสทั้งปี ประเพณีงามเลิศ วัฒนธรรมประเสริฐ ถิ่นกำเนิดกะโหลบดังตึง”

อย่างไรก็ตาม ทีมวิจัยก็ยังต้องการให้ผู้นำชุมชน หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและทุกคนในชุมชน ร่วมกันอนุรักษ์ฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทยไปโดยตลอด เพื่อให้เกิดความรักและห่วงแหนในภาษาแม่ตลอดจนอนุรักษ์ไม่ให้สูญหายคงอยู่คู่ลูกหลานตลอดไป

บทเรียนจากการทำงาน : ปัญหา อุปสรรค

บทที่ 4

ผลการดำเนินงาน

จากการดำเนินงานวิจัยตั้งแต่เดือนมกราคม 2557 จนถึงเดือนสิงหาคม 2558 ของโครงการวิจัย “พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อการฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทย บ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์” ได้เกิดผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของโครงการดังต่อไปนี้

4.1 แนวทางการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยที่เหมาะสมกับเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทย

กระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยที่เหมาะสมกับเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทย มีแนวความคิดคือแนวคิด “รังภาษา” ซึ่งทีมวิจัยได้พัฒนาจนออกมาได้เป็น “รังภาษาเขมรถิ่นไทย” จากแนวคิดที่ได้นำไปสู่การจัดทำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยสำหรับเด็กเล็กและการผลิตสื่อสำหรับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแผนและการมีกลวิธีการสอนที่เหมาะสม เหนือสิ่งอื่นใดการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยจะสามารถดำเนินไปได้ด้วยวิธีการสร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

แนวทางการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยจึงสามารถแบ่งย่อยออกได้เป็นหัวข้อต่อไปนี้

1. วิธีการสร้างการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยสำหรับเด็กเล็ก
2. สื่อสำหรับใช้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยสำหรับเด็กเล็ก
3. กลวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยสำหรับเด็กเล็ก
4. แนวทางการสร้างความเข้าใจและทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษา

และวัฒนธรรมท้องถิ่นให้แก่ผู้ปกครองและชุมชน

4.1.1 วิธีการสร้างการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยสำหรับเด็กเล็ก

4.1.1.1 แนวคิดรังภาษาเขมรถิ่นไทย

ความเป็นมาของ “รังภาษา” ในโลก

การฟื้นฟูภาษาท้องถิ่นแบบ “รังภาษา” เริ่มครั้งแรกในปี ค.ศ. 1980 โดยชาวเมารี ประเทศนิวซีแลนด์ โดยได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มผู้ปกครองและ คนในชุมชน เมื่อมีการจัดตั้งและดำเนินการแล้วนั้นก็ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลด้านงบประมาณสนับสนุน จนในที่สุดก็กลายเป็นต้นแบบ “รังภาษา” และได้มีการขยายไปอีกหลายพื้นที่ทั่วโลก เช่นกลุ่มฮาวายเอี้ยน กลุ่มเซโรกี ประเทศสหรัฐอเมริกา, กลุ่มภาษาท้องถิ่นที่อยู่ในไต้หวัน

กระบวนการสำคัญของการฟื้นฟูภาษาแบบรังภาษา คือ การให้ความรักความใกล้ชิดกับเด็ก ด้วยการแสดงออกโดยการสัมผัส โอบกอด ตลอดจนการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันระหว่างเด็กเล็ก ครู และ

คนในชุมชนเป็นประจำ เช่น การพูดภาษาท้องถิ่น ร้องเพลงร่วมกัน สอนเด็กร้องเพลง เรียนคำศัพท์ คำคล้องจองเป็นภาษาถิ่น และเน้นการใช้ภาษาท้องถิ่นหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาราชการ

สำหรับการจัดทำร้งภาษาของกลุ่มเขมรถิ่นไทยนั้น จากการพูดคุยร่วมกันระหว่างทีมวิจัย ผู้ปกครอง ปรชาญชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปแนวทางได้ดังนี้

แนวคิด-หลักการทั่วไปของร้งภาษาเขมรถิ่นไทย

1. ต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ในการที่จะนำบุตรหลานเข้ามาเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

2. คนในชุมชนจะต้องมีความยินยอมพร้อมใจให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจัดกิจกรรมภาษาเขมรถิ่นไทยให้เด็กเล็กในชุมชน

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง / หน่วยงานต้นสังกัด ต้องให้การสนับสนุนทั้งในเรื่องของเทคนิควิธีการ และงบประมาณในการจัดการเรียนการสอนภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบร้งภาษาเขมรถิ่นไทย

1. จัดบรรยากาศให้เหมือนบ้าน

การจัดบรรยากาศในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้เหมือนบ้าน จะทำให้เด็กเล็กมีความรู้สึกเกิดความรู้สึกอบอุ่นและคุ้นเคยกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเหมือนกับการอยู่บ้าน และจะมีส่วนช่วยให้เด็กนำภาษาท้องถิ่นไปพูดที่บ้านได้อีกด้วย

การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ให้เหมือนบ้าน สามารถทำได้โดยการตกแต่งวัสดุเครื่องใช้ให้เหมือนบรรยากาศที่บ้าน นอกจากนี้ยังต้องส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยกิจกรรม เช่น การทำอาหาร ทำขนม ทำไร่ ทำนา ทำสวน ฯลฯ

2. การเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ

การเรียนรู้เป็นธรรมชาติ คือเน้นให้เด็กเล็กได้ฟัง - พูด ภาษาแม่ของตนเองจนเกิดความมั่นใจในการสื่อสาร ครูผู้สอนควรพูดคุยภาษาแม่กับเด็กอย่างเป็นธรรมชาติ เมื่อเด็กไม่เข้าใจ ควรอธิบายโดยใช้ท่าทาง ไม่ควรพูดปะปนกับภาษาเพราะจะทำให้เด็กใช้ภาษาปะปนกันและเป็นอุปสรรคต่อการสื่อสารในอนาคตได้

ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้แบบร้งภาษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

1. เกิดทัศนคติทางวัฒนธรรม

การใช้ภาษาถิ่นกับเด็กเป็นการปลูกฝังให้เด็กรักถิ่นกำเนิดของตนเอง เกิดความสัมพันธ์อันดีในครอบครัวและชุมชน ผู้ใหญ่สามารถปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมที่ดีให้กับเด็กได้ เด็กจึงมีความอ่อนน้อม ถ่อมตน จึงถือว่าการจัดทำร้งภาษาท้องถิ่นเป็นการสร้าง “ทัศนคติทางวัฒนธรรม” ให้กับเด็ก

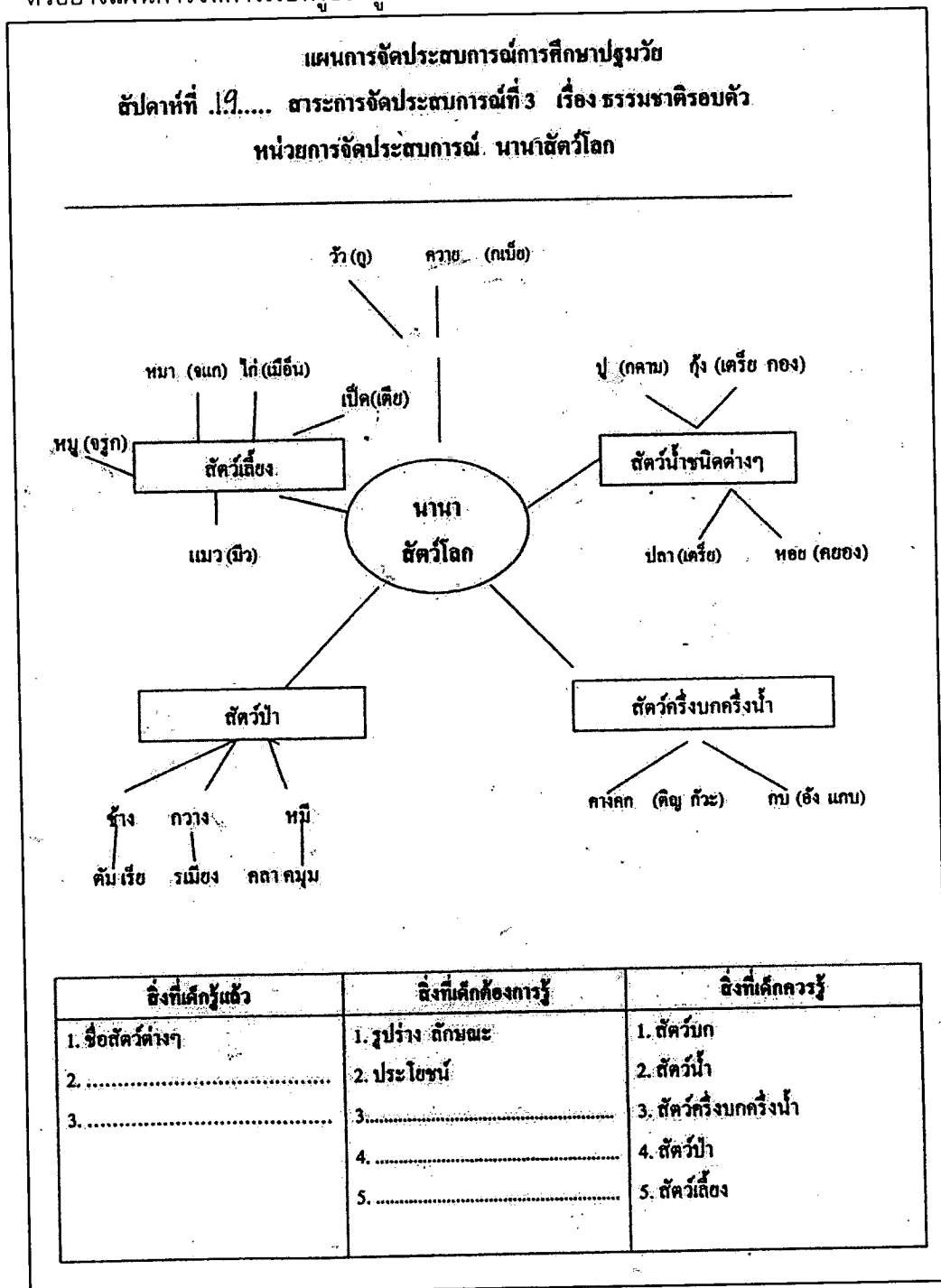
2. ก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้อย่างแข็งแรง

ภาษาเขมรถิ่นไทยจะมีความสำคัญมากเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เนื่องจากถ้าพูดภาษาเขมรถิ่นไทยได้ เนื่องจากภาษาเขมรถิ่นไทยจะเป็นสะพานสำคัญที่จะเชื่อมต่อไปสู่ภาษาเขมรกับพวษา ซึ่งเป็นภาษาประจำชาติของประเทศกัมพูชา ถ้าเด็ก ๆ มีพื้นฐานจากภาษาเขมรถิ่นไทยแล้ว ก็จะสามารถสื่อสารภาษาเขมรกับพวษาได้ดียิ่งขึ้นไปพร้อม ๆ กับการอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น

4.1.1.2 แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ทีมวิจัยได้นำเอาแผนการจัดการเรียนรู้เดิมตามหลักสูตรของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลมาบูรณาการเพิ่มเติมภาษาเขมรถิ่นไทยลงไปพร้อมทั้งวางแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยและภาษาไทยออกเป็นช่วงและเลือกใช้กลวิธีการสอนที่เหมาะสมกับแต่ละหน่วยการเรียนรู้

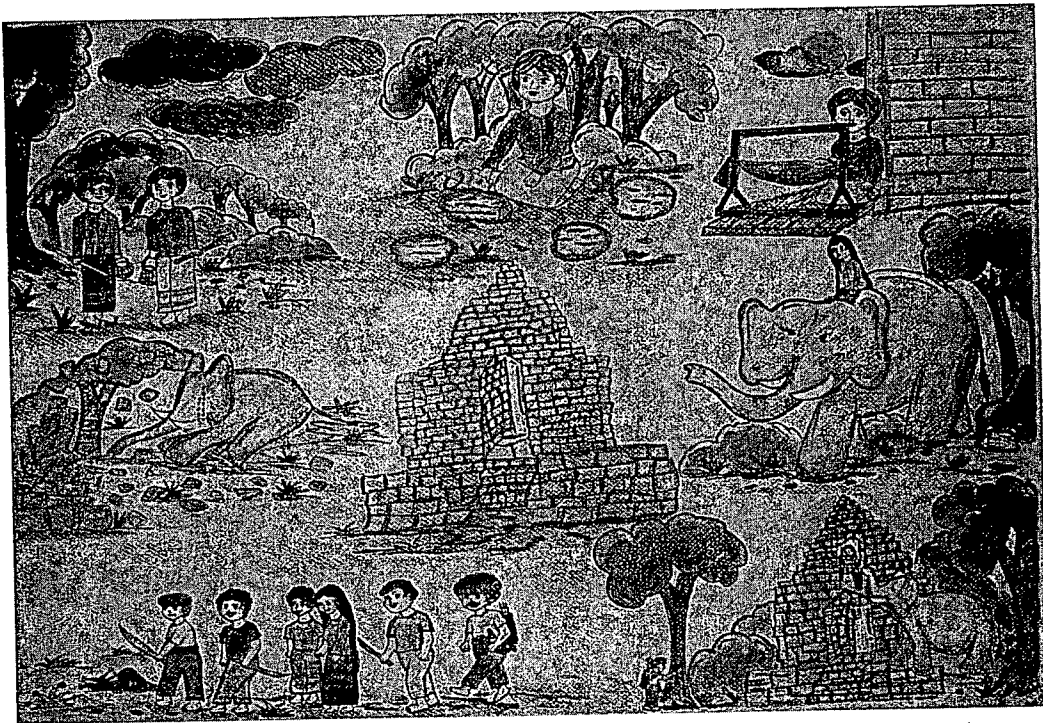
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหน่วยสัตว์

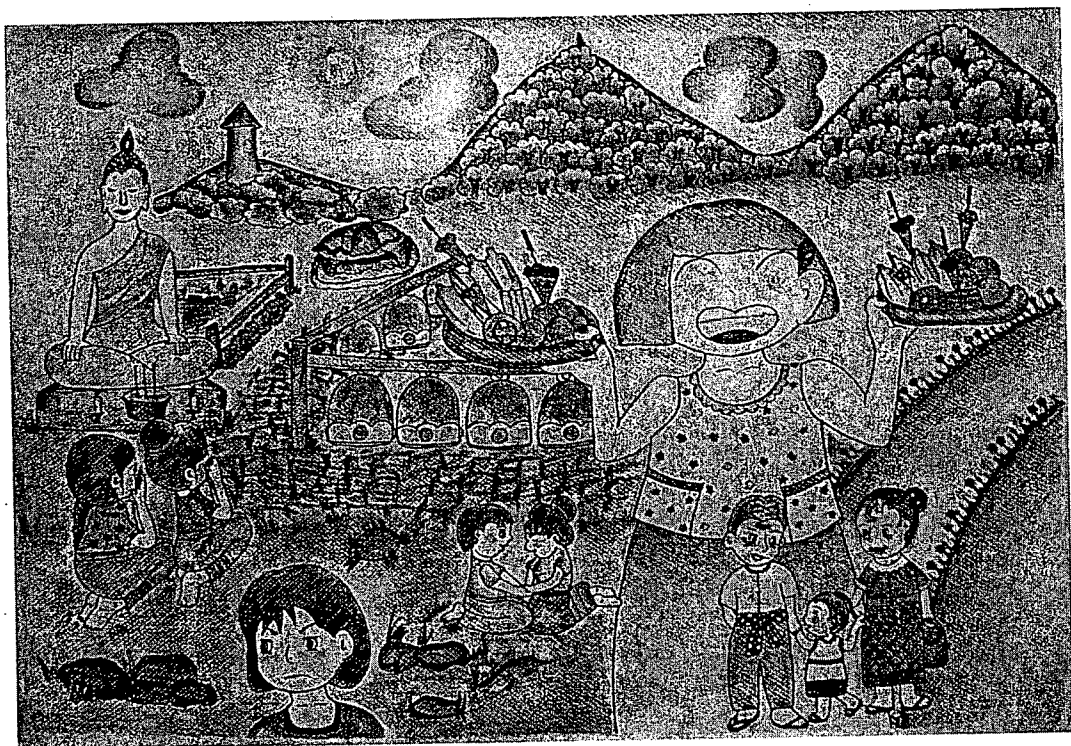
4.1.2 สื่อที่ใช้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

4.1.2.1 ฉากภาพวัฒนธรรม

ฉากภาพวัฒนธรรม เรื่อง ปราสาทบ้านพลวง

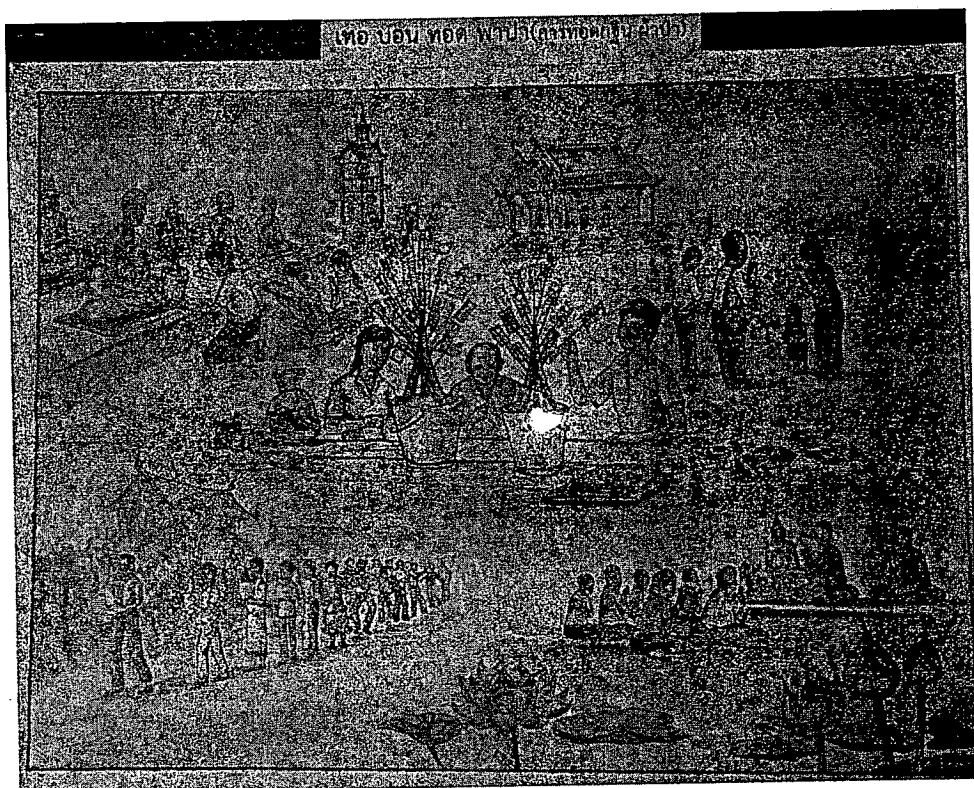
ฉากภาพวัฒนธรรม เรื่อง เลิง พนม ขวาย (ขึ้นเขาสวาย)

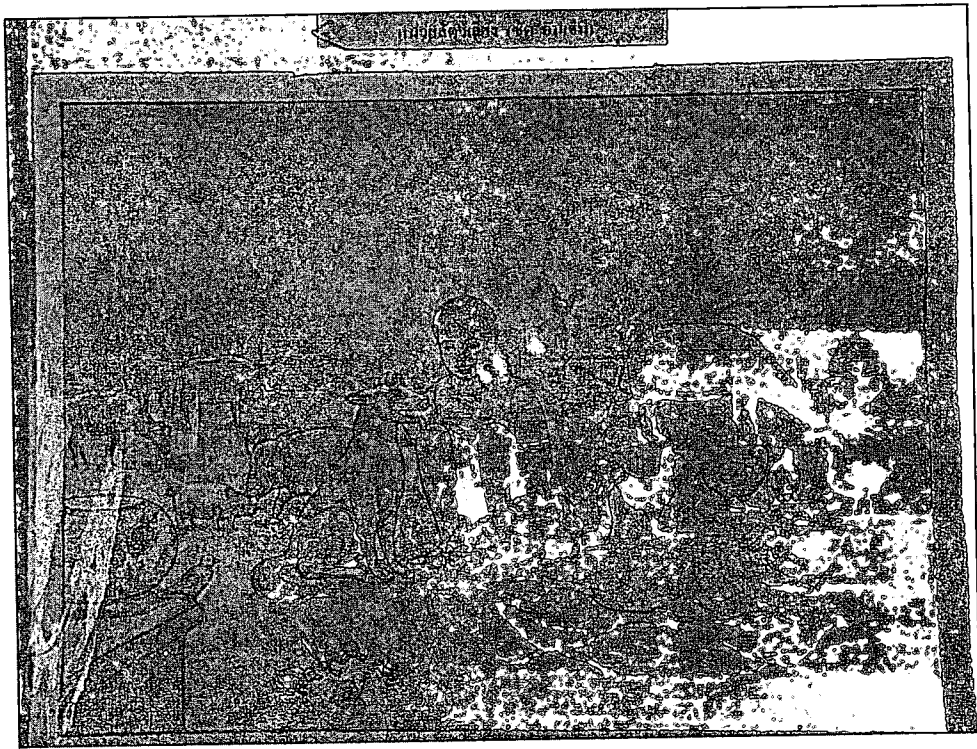
ฉากภาพวัฒนธรรม เรื่อง แชนโดนตา

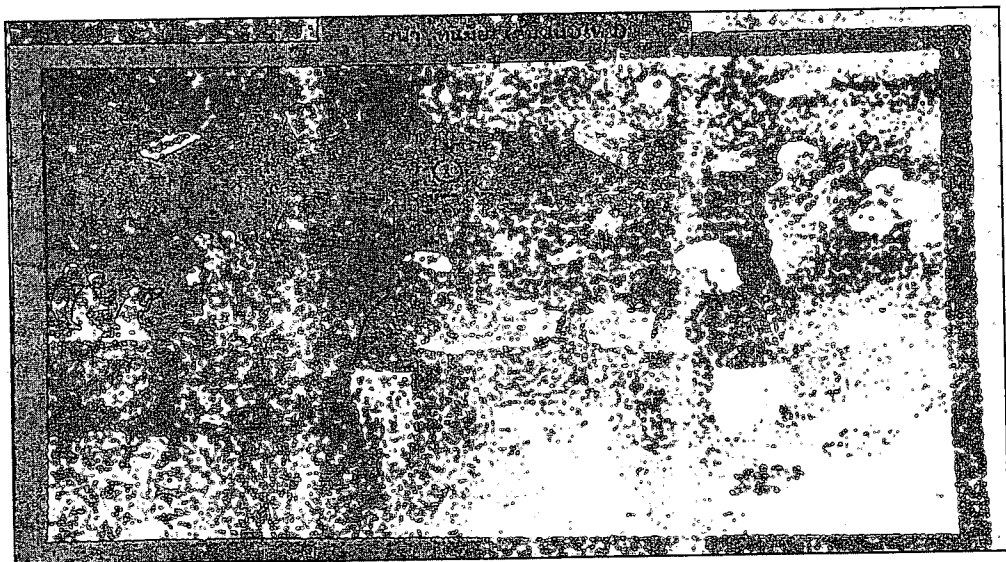
ฉากภาพวัฒนธรรม เรื่อง เทอบอนทอดปาปา ทอดผ้าป่า

จากภาพวัฒนธรรม เรื่อง ชัด อันเจม (สัตว์เลี้ยว)

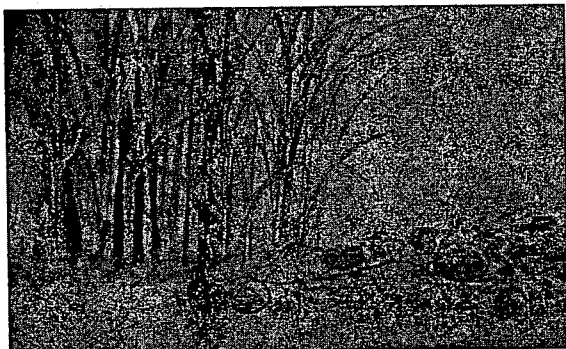
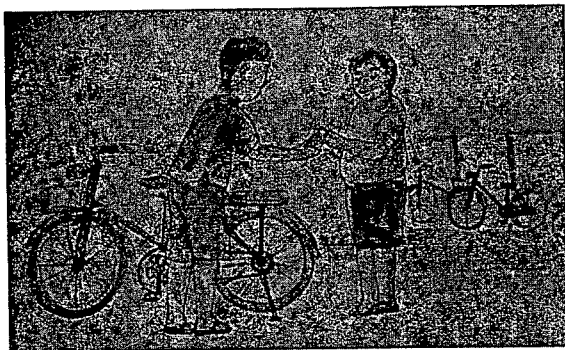

จากภาพวัฒนธรรม เรื่อง ชน้า ทแม็ย (วันขึ้นปีใหม่)

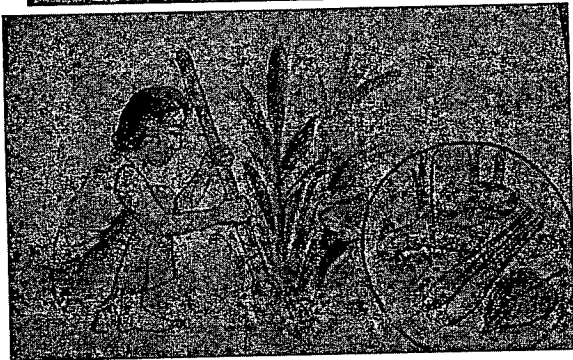

4.1.2.2 นิทานภาพ

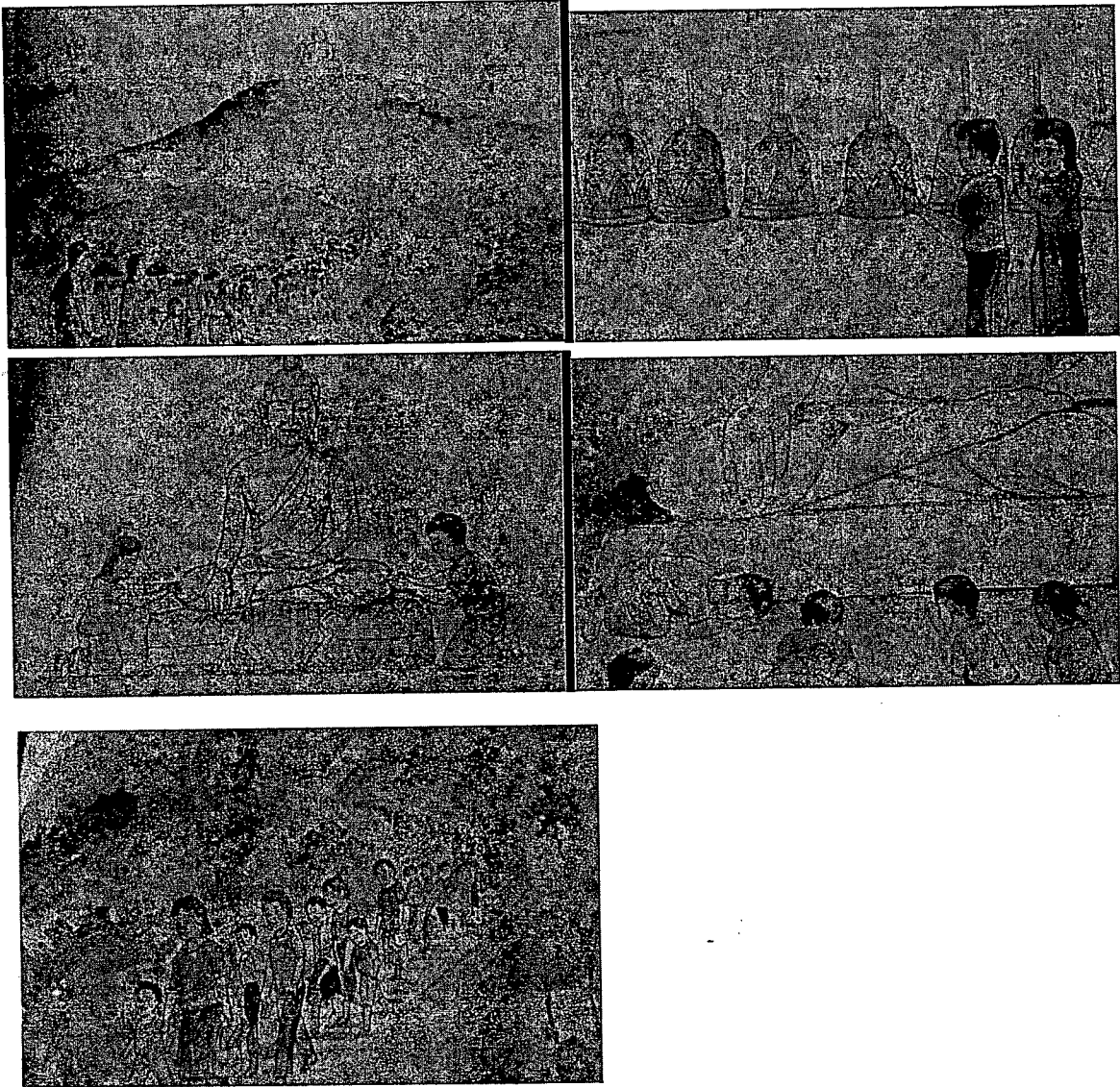
นิทานภาพภาษาเขมรถิ่นไทย หน่วย อาชีพในชุมชน (อาชีพ ชะร๊ะ ยี่ง)

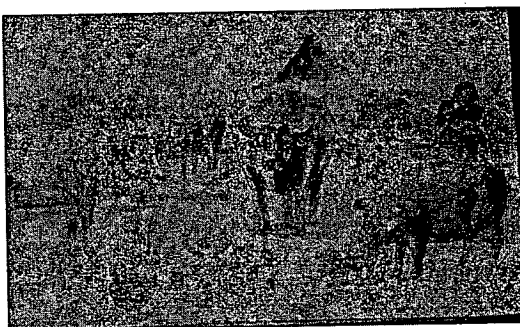
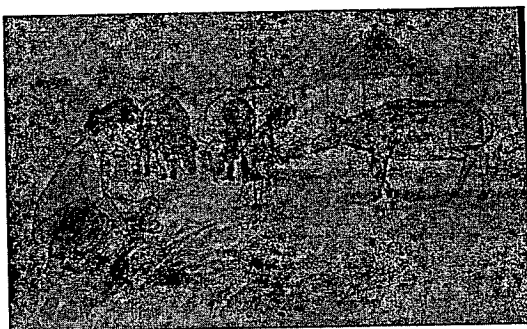
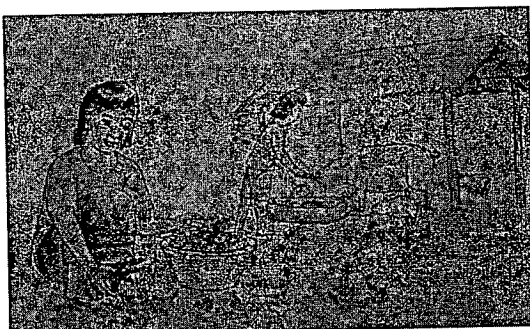
นิทานภาพภาษาเขมรถิ่นไทย หน่วย พืชสมุนไพร (เดิม ทาน)

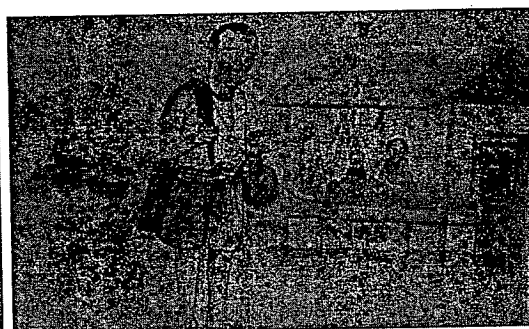
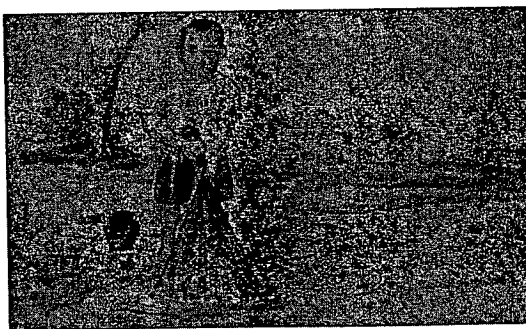
นิทานภาพภาษาเขมรถิ่นไทย หน่วย ชื่นเชาสวาย (เลิง พนม ซวาย)

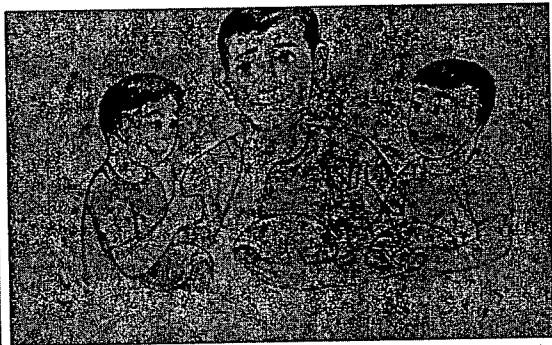
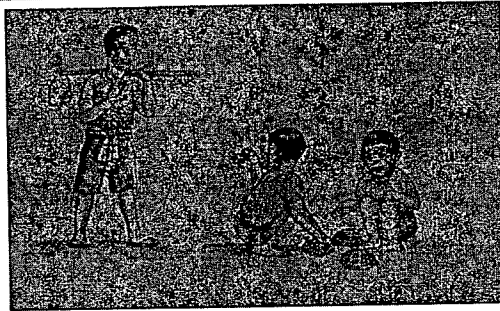
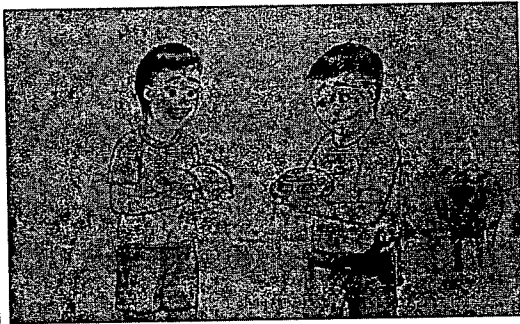
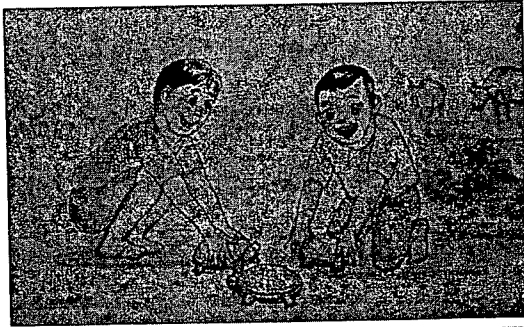
นิทานภาพภาษาเขมรถิ่นไทย หน่วย สัตว์เลี้ยง (ชุด อันเจ้ม)

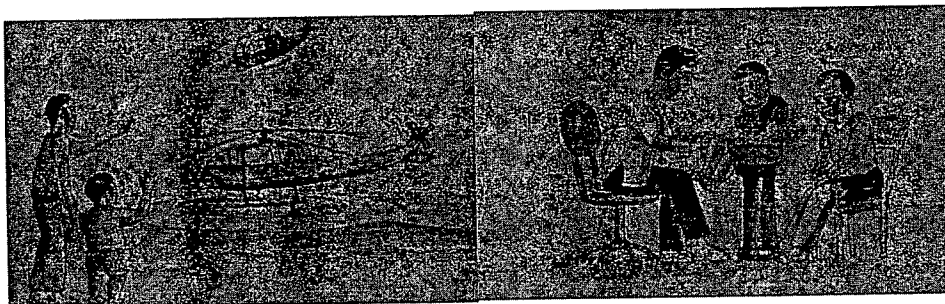
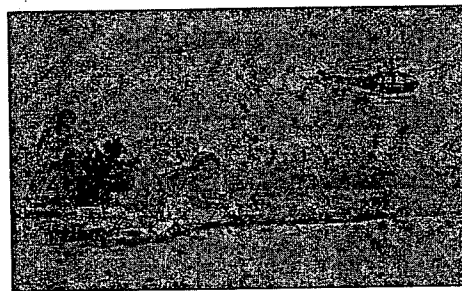
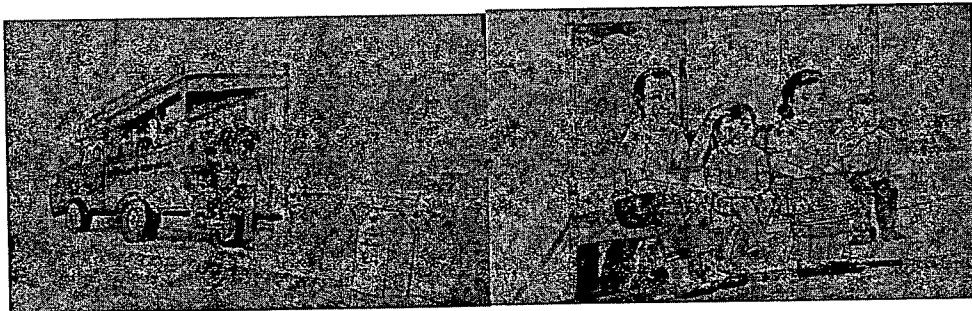
นิทานภาพภาษาเขมรถิ่นไทย หน่วยชุมชนของเรา (ชเราะ ชแร เคิน ยิง)

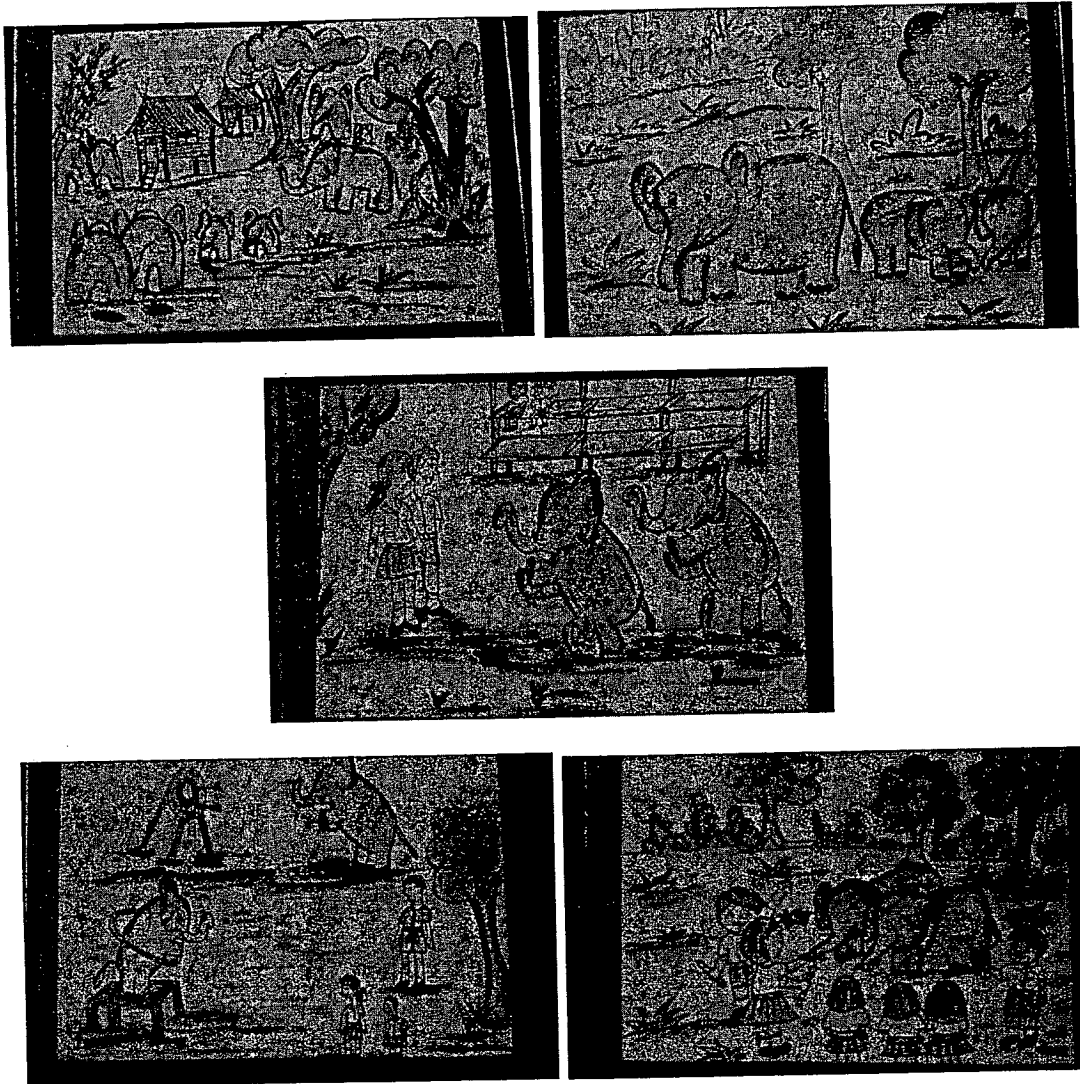
นิทานภาพภาษาเขมรถิ่นไทย หน่วยฤดูร้อน (แด กเตา)

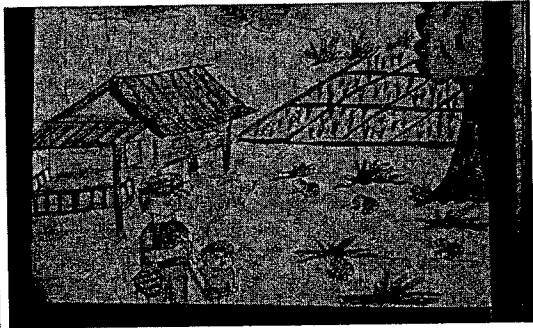
นิทานภาพภาษาเขมรถิ่นไทย หน่วยการคมนาคม (เดิร พลือว)

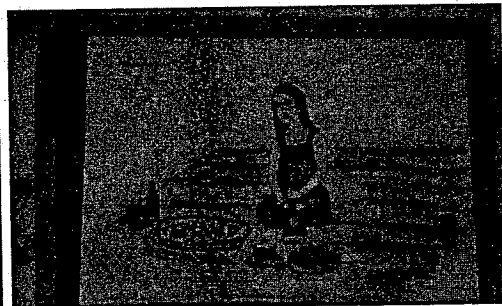
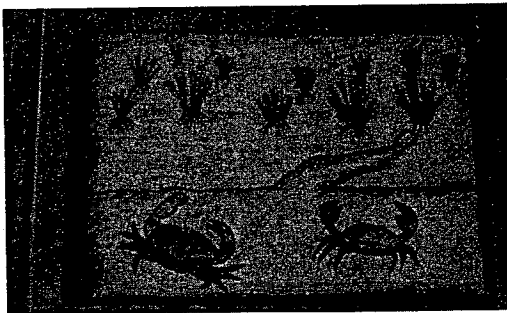
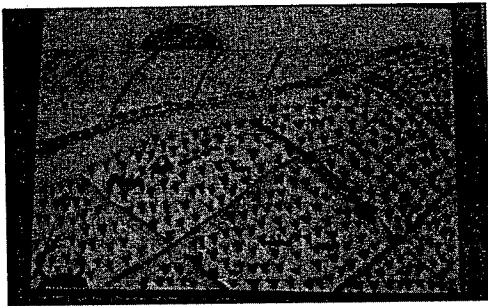
นิทานภาพภาษาเขมรถิ่นไทย หน่วยงานช่างสุรินทร์ (ดันแบริย ชเวริน)

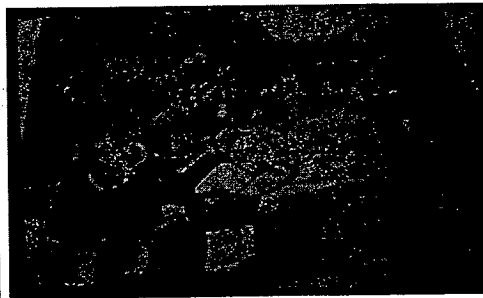
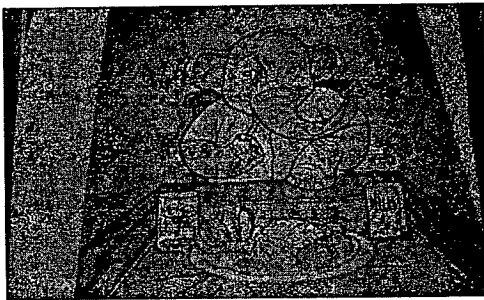
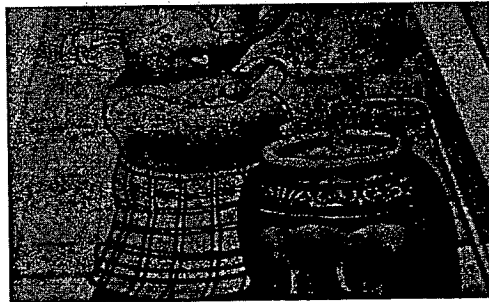
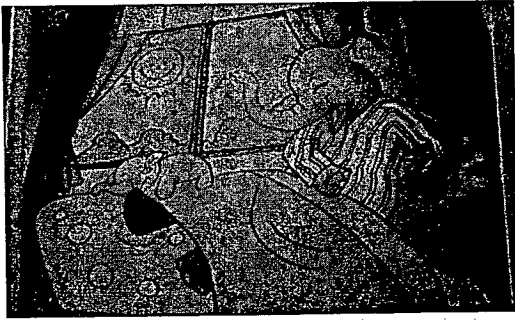
นิทานภาพภาษาเขมรถิ่นไทย หน่วยฝนชุ่มฉ่ำ (แค พลีน)

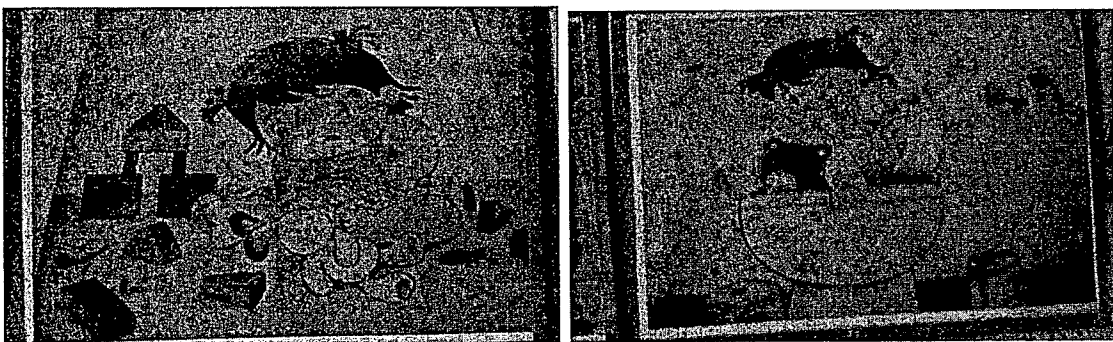
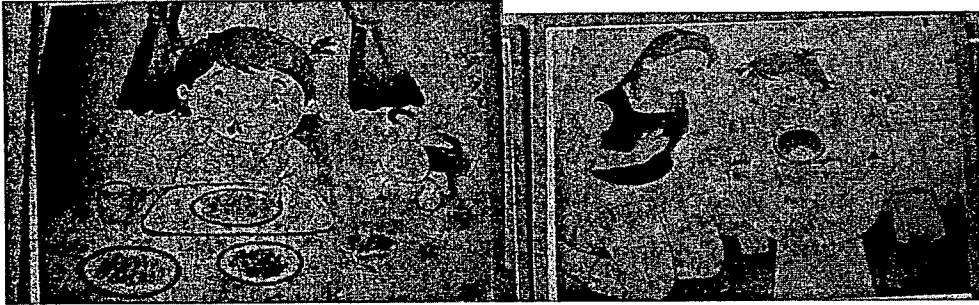
นิทานภาพภาษาเขมรถิ่นไทย หน่วยข้าวหอมมะลิ (ชรีอว มลิ)

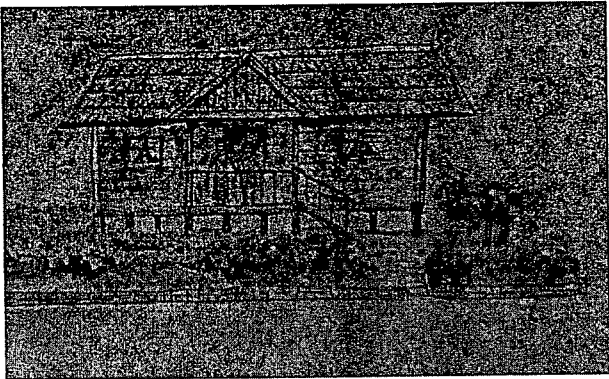
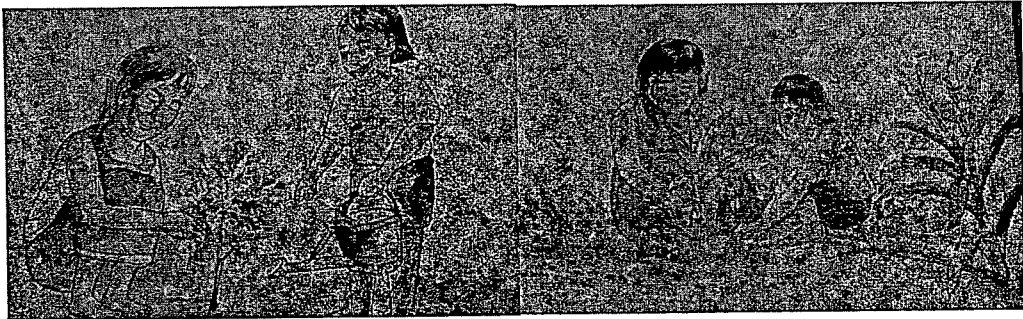
นิทานภาพภาษาเขมรถิ่นไทย หน่วยโรงเรียนของเรา (รุ่งริน เค็นนี่ ยี่ง)

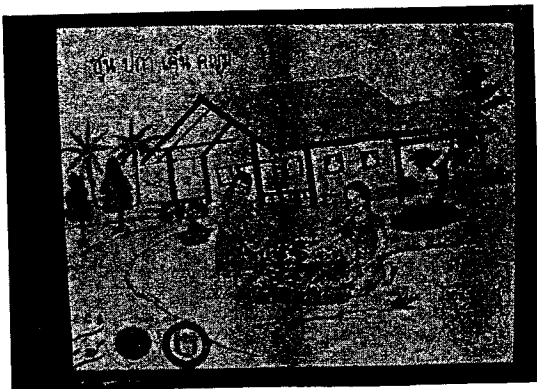
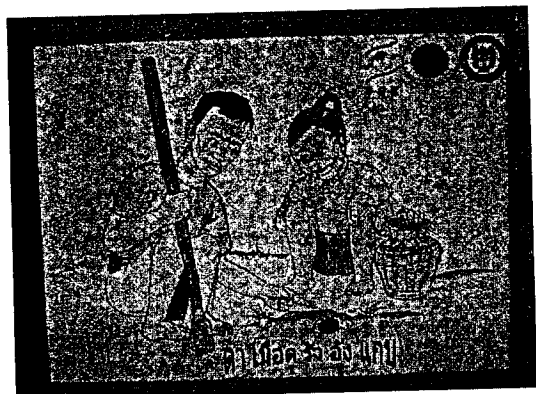
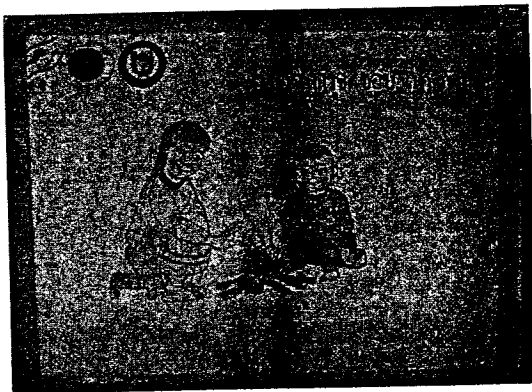
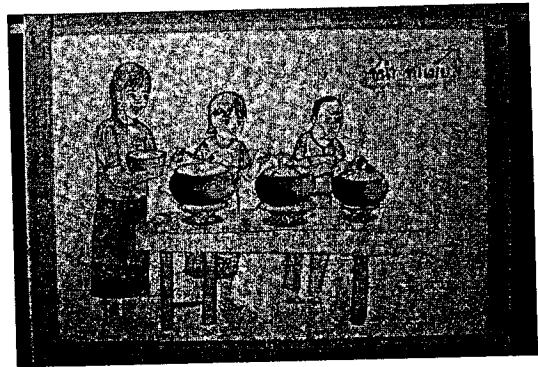
นิทานภาพภาษาเขมรถิ่นไทย หน่วยผักแสนอร่อย (มลัะะ จังญ)

นิทานภาพภาษาเขมรถิ่นไทย หน่วยบ้านของเรา (ปเตี๊ยะ เคินี่ ยี่ง)

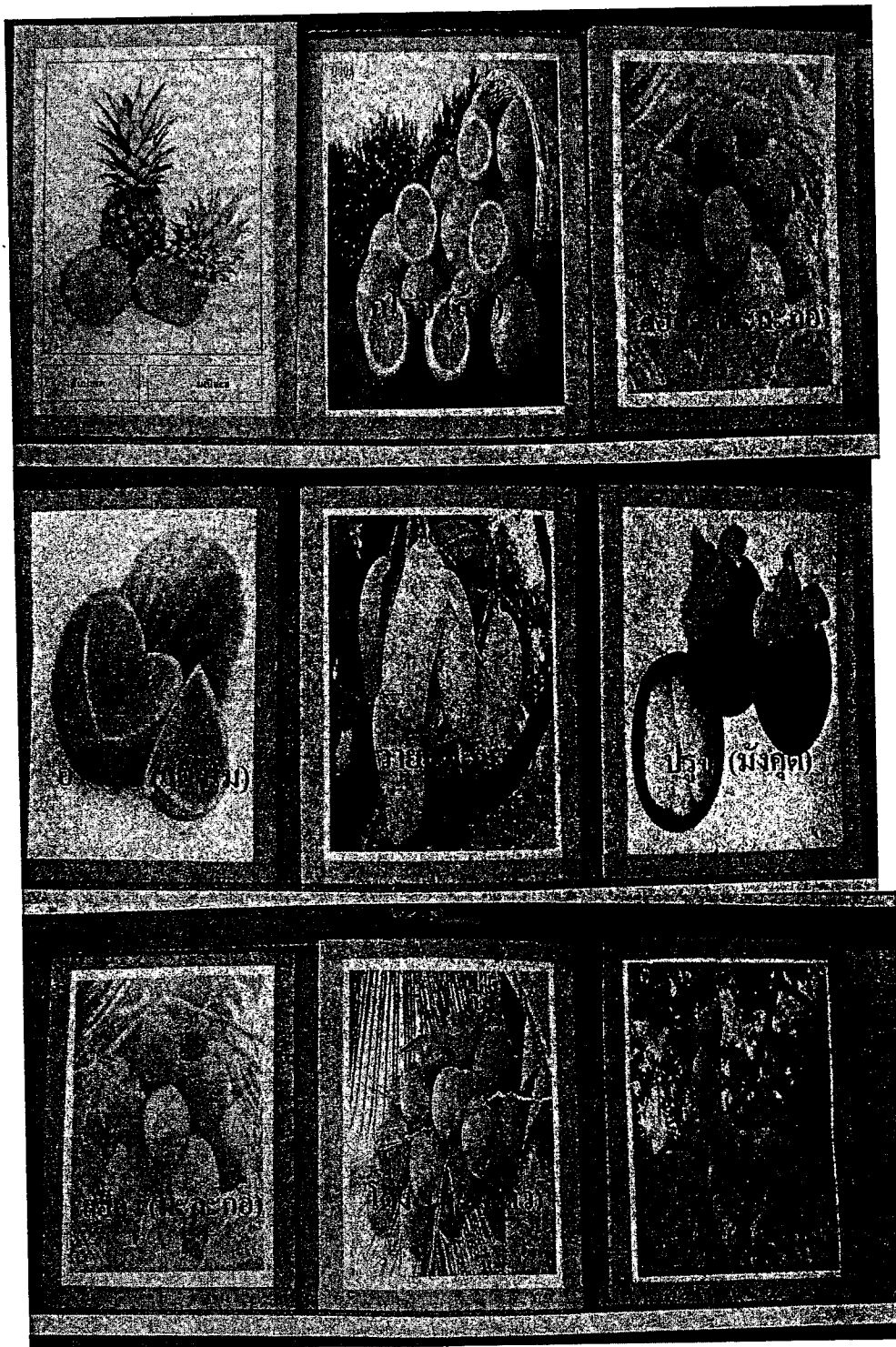

4.1.2.3 หนังสือนิทานเล่มยักษ์

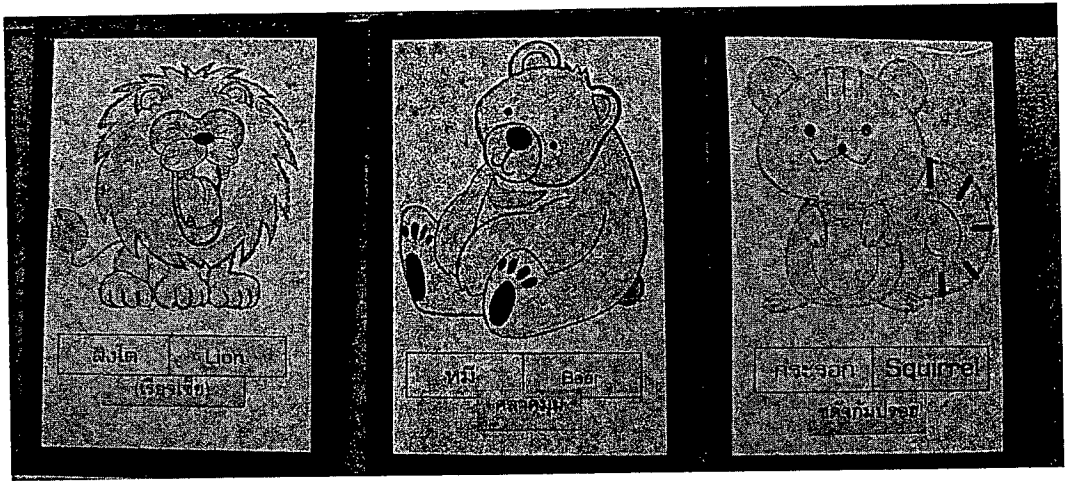

4.1.2.4 บัตรคำภาษาเขมรถิ่นไทย

บัตรคำภาษาเขมรถิ่นไทยหมวดผลไม้

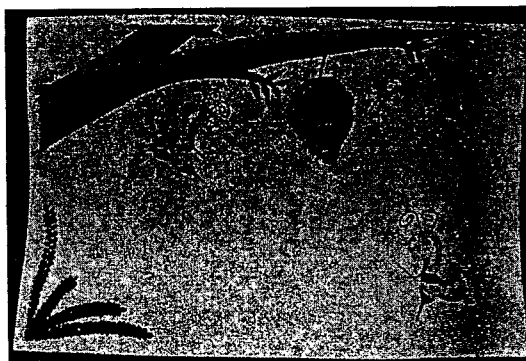
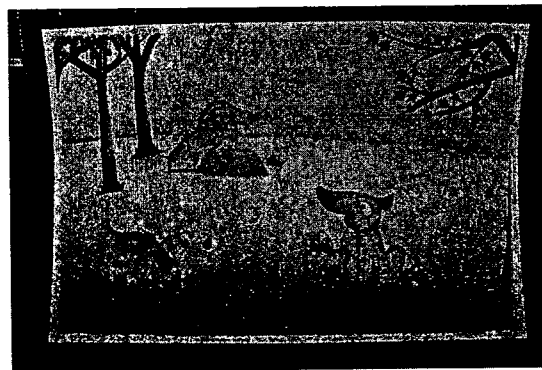
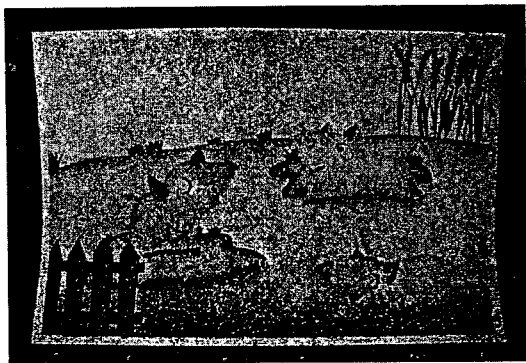
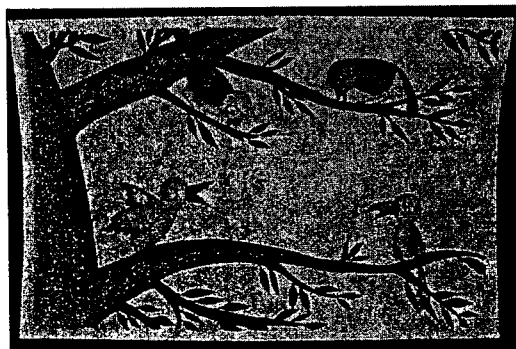
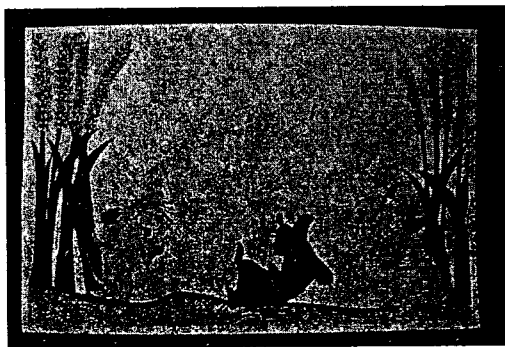

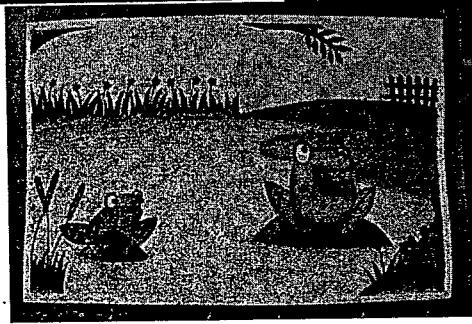
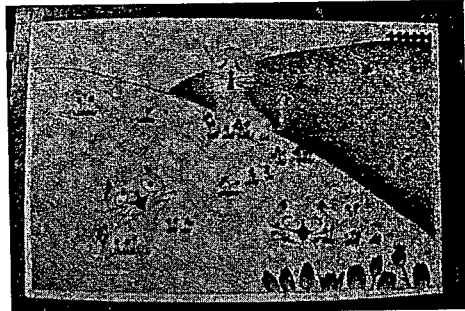
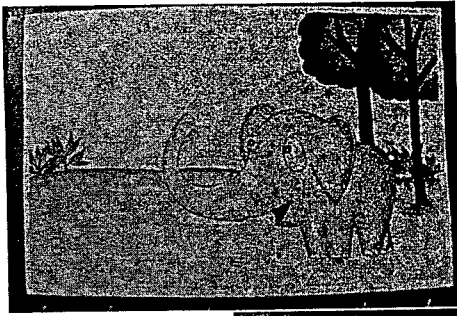
บัตรคำภาษาเขมรถิ่นไทย หมวด สัตว์

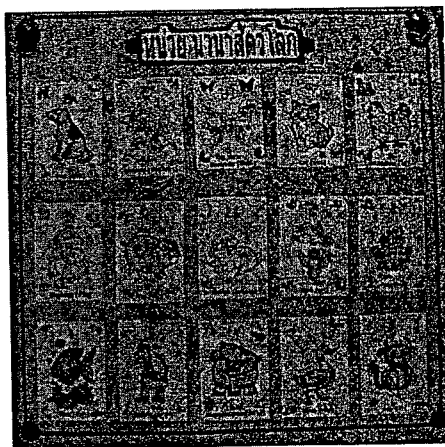
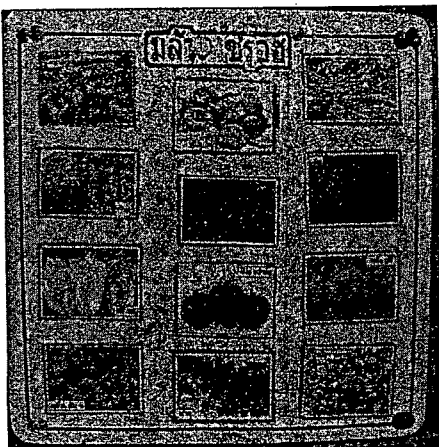
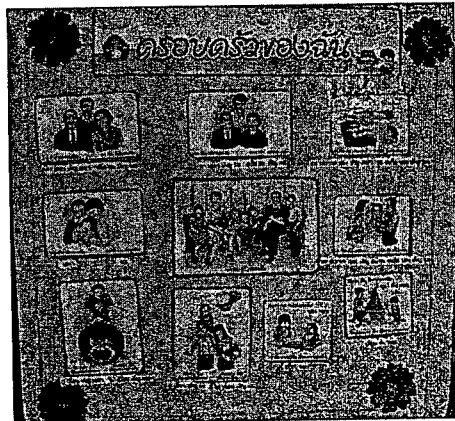
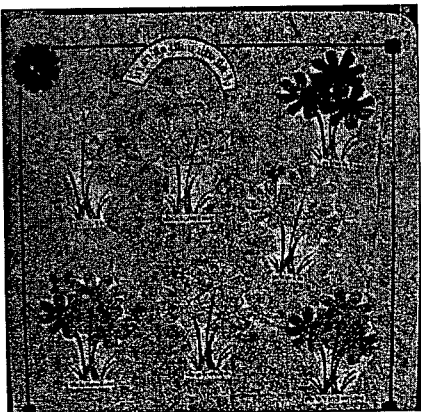
4.1.2.5 สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ

แผ่นภาพปริศนาคำทายภาษาเขมรถิ่นไทย

สื่อโต๊ะเรียนภาษาเขมรถิ่นไทย

สื่อโรงละครหุ่น

4.1.3 กลวิธีการสอนภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

แนวคิดการใช้ภาษาแม่ในชั้นเรียน

จากการรับความรู้ในการฝึกอบรมกลวิธีการสอน ที่มีวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

ภาษาแม่มีความสำคัญเนื่องจากเป็นภาษาแรกที่เด็กพูดแล้วเข้าใจมากที่สุด และยังมีผลต่อการเรียนรู้ทำให้เด็กเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ดี เพราะเด็กสามารถพูดโต้ตอบและพัฒนาความคิดได้ดี

ที่ผ่านมา ได้มีการปัญหาของเด็กกลุ่มชาติพันธุ์ที่ไม่ได้พูดภาษาเดียวกับภาษาราชการ โดยมีสาเหตุที่มาจาก เนื้อหาและสื่อการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น ขาดการเชื่อมโยงภาษาท้องถิ่นกับภาษาราชการ เป็นเหตุให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่อนข้างต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน, กลุ่มชาติพันธุ์ขาดโอกาสในการเรียนระดับสูงในสาขาวิชาที่ต้องการและการได้งานทำ และอัตลักษณ์ทางภาษา-วัฒนธรรมในท้องถิ่น ยังไม่เป็นที่ยอมรับและอยู่ในภาวะถดถอยอย่างชัดเจนและรวดเร็ว

หลักการและแนวคิดการใช้ภาษาแม่ในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ขึ้นอยู่กับความแข็งแรงของภาษาแม่ของแต่ละกลุ่ม โดยมีหลักการและแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่เริ่มด้วยภาษาแม่ตั้งแต่เริ่มเรียน เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และเรียนรู้สิ่งที่ไม่รู้จากสิ่งที่รู้อยู่แล้ว เช่น ภาษาพูดไปสู่ภาษาเขียนและจากภาษาถิ่นสู่ภาษาราชการ ฯลฯ

หลักสูตรที่สอนด้วยภาษาแม่เน้นการพัฒนา 3 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาความรู้ทางวิชาการ, การพัฒนาการทางภาษา และการพัฒนาการทางสังคมวัฒนธรรมและการอยู่ร่วมวัฒนธรรมอื่น

องค์ประกอบของการจัดการสอนวิชาภาษาท้องถิ่น เป็นอีกหนึ่งส่วนสำคัญที่จะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนภาษาท้องถิ่นประสบผลสำเร็จ ซึ่งจะต้องประกอบไปด้วย กลวิธีการสอนที่พัฒนาการเรียนรู้, หลักสูตรวิชาภาษาท้องถิ่นที่เหมาะสมกับวัย สถานการณ์ทางภาษา และบริบทชุมชน, ครูภูมิปัญญาที่รู้ภาษาท้องถิ่นและภาษาราชการเป็นอย่างดี และสื่อการสอนภาษาท้องถิ่นที่สอดคล้องกับหลักสูตรและกลวิธีการสอน

4.1.3.1 กลวิธีการสอนโดยใช้ฉากภาพวัฒนธรรม

การสอนโดยฉากภาพวัฒนธรรม เป็นกลวิธีการสอนที่กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาทางสมองโดยใช้ภาษาท้องถิ่นและแนวทางการตั้งคำถามของครู ฉากภาพที่ดีจะต้องสร้างจากสภาพชุมชนที่เด็กคุ้นเคยมากที่สุดสามารถสื่อความหมายเกี่ยวกับวัฒนธรรมในชุมชนได้ ภาษาที่ใช้ต้องเน้นภาษาที่เด็กคุ้นเคยสื่อที่ใช้เป็นฉากภาพ

กิจกรรมที่ใช้ฉากภาพวัฒนธรรม เป็นการการใช้ฉากภาพขนาดใหญ่ร่วมกับการตั้งคำถามและคำถามนั้นจะต้องมีคำตอบอยู่ในภาพ เน้นการบรรยายเกี่ยวกับภาพโดยอ้างอิงกับภาพเป็นหลัก กระตุ้นให้เด็กเกิดความคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล

นอกจากนี้ฉากภาพขนาดใหญ่ยังสามารถประยุกต์ใช้กับคำถามเชิงจินตนาการ ที่ไม่ต้องการคำตอบเชิงเหตุผล ไม่มีผิดถูก เพียงแต่ต้องการกระตุ้นให้เด็กกล้าแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ การตั้งคำถามควรเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใกล้ตัวเด็กเพื่อให้เด็กรับรู้และหาคำตอบได้อย่างรวดเร็ว

รูปแบบการปฏิบัติการสอนด้วยกลวิธีฉากภาพวัฒนธรรม

ครูนำฉากภาพขนาดใหญ่มาให้นักเรียนดูและให้นักเรียนได้พูดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เห็นในภาพก่อน เพื่อเป็นการประเมินเด็กในขั้นต้นว่า เด็กเห็นอะไรบ้าง พูดได้ถูกต้องหรือไม่ สังเกตเห็นทุกสิ่งในฉากภาพหรือไม่ หลังจากนั้นครูจึงตั้งคำถามปลายเปิดกับนักเรียน

แนวคำถามสำหรับการใช้ฉากภาพวัฒนธรรม

- เป็นคำถามปลายเปิด
- เป็นคำถามเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับภาพ
- เป็นคำถามเพื่อการคิดวิเคราะห์
- เป็นคำถามที่เป็นลำดับพัฒนาการทางสมอง 6 ขั้น ได้แก่ 1) รู้จำ 2) เข้าใจ 3) ประยุกต์ใช้

4) วิเคราะห์ 5) ประเมินค่า 6) สร้างสรรค์

ตัวอย่างการตั้งคำถามจากฉากภาพวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยเรื่อง เทอบอน ดาร ูกคมอง

1) จำ/รู้	- มีอะไรบ้าง
- มีพระกี่รูป
- คนกำลังทำอะไรกัน
2) เข้าใจ	- ดากับยายกำลังทำอะไร
- ผู้คนกำลังทำอะไร
3) ประยุกต์ใช้	- ข้าวหลามถ้าไม่มีกระบอกไม้ไผ่จะอย่างไร
- ถ้าไม่มีกระบอกไม้ไผ่เราจะใช้อะไรแทนไม้ไผ่
- ถ้าไม่มีมีดปอกข้าวหลามเราจะใช้อะไรแทน
- ไม้ไผ่นอกจากนำมากรอกข้าวหลามแล้ว นำไปทำอะไรได้บ้าง
4) วิเคราะห์	- ทำอย่างไรให้ข้าวหลามสุกได้
- กระบอกไม้ไผ่ลำไหนยาวกว่ากัน
5) ประเมินค่า	- กระบอกไม้ไผ่เล็กกับใหญ่อันไหนสุกเร็วกว่ากัน

6) สร้างสรรค์

- ถ้าหนูจะเลือกกินข้าวหลามหนูจะเลือกกินอันไหน
- ถ้านักเรียนเข้าไปอยู่ในภาพนักเรียนอยากเป็นอะไร
- ถ้าข้าวหลามพูดได้ จะพูดว่าอะไร

4.1.3.2 กลวิธีการสอนโดยเรื่องเล่าท้องถิ่น

จุดประสงค์ของการสอนโดยเรื่องเล่าท้องถิ่น

- เพื่อให้เด็กเข้าใจและเห็นว่าจากตัวอักษรบนแผ่นกระดาษสามารถเล่าเป็นเรื่องราวได้
- เพื่อฝึกทักษะการฟังและจับใจความสำคัญหรือเรื่องราวตามลำดับเหตุการณ์ได้
- เพื่อฝึกให้เด็กคิดและทำความเข้าใจ ให้คล้อยตามเนื้อเรื่อง รวมถึงการคาดเดาเหตุการณ์

ล่วงหน้า

สื่อการสอน

นิทานหรือเรื่องเล่าในท้องถิ่น มีเนื้อหาที่เด็กคุ้นเคย สนุกสนานเหมาะกับวัยของเด็ก ซึ่งได้จากครูแต่งเรื่องเองหรือปราชญ์ชาวบ้านช่วยกันเขียน ความยาวของเรื่อง ครึ่งหน้ากระดาษ A4 เวลาในการสอนประมาณ 10-15 นาที ภาษาที่ใช้ในการเล่า ควร เป็นภาษาท้องถิ่น

เทคนิคในการเขียนเรื่องที่ดี

- เป็นเรื่องเล่าที่สนุกสนาน เหมาะกับวัยเด็ก
- ตัวละครอาจเป็นคนหรือสัตว์ที่เด็กคุ้นเคยและเกิดเหตุการณ์ที่ตื่นเต้น สามารถคาดเดาได้
- ไม่ควรยาวเกินไป (ประมาณครึ่งหน้ากระดาษ A 4)
- เนื้อเรื่องเชิงสร้างสรรค์ สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม
- ไม่ควรเป็นข้อปฏิบัติในชีวิตประจำวันเพราะอาจทำให้น่าเบื่อ

ขั้นตอนการใช้กลวิธีเรื่องเล่าท้องถิ่น

- 1) ครูอ่านเรื่องเล่าให้เด็กฟังโดยแสดงท่าทางหรือใส่อารมณ์ น้ำเสียงขณะเล่า
- 2) ครูอ่านหนังสือทีละประโยคแล้วหยุดเป็นช่วง ๆ เพื่อตั้งคำถามให้เด็กคาดเดาเนื้อเรื่อง ไม่มี

ผิดถูก

- 3) ครูเล่าเรื่องจนจบ แล้วให้เด็กเล่าเองเป็นภาษาเด็กเอง อาจไม่เหมือนที่ครูเล่าทั้งหมด
- 4) เข้าสู่วิธีการทบทวน โดยครูเล่าเรื่องแล้วให้เด็กออกมาแสดงบทบาทสมมติโดยแบ่งเป็นทีมหรือ

แสดงทีละกลุ่ม

- 5) เข้าสู่วิธีการขยายบทเรียน โดยครูให้เด็กเขียนเรื่องเชิงสร้างสรรค์ โดยวาดหรือขีดเขียนแล้วให้เด็กออกมาเล่าเรื่องหน้าห้อง

เทคนิคการสอนด้วยเรื่องเล่าท้องถิ่น

- กล่าวนำเข้าสู่บทเรียนที่เกี่ยวกับหน่วยการเรียนรู้ เชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องเล่า
- ครูต้องถือกระดาษเรื่องเล่าให้นักเรียนเห็น
- ใส่น้ำเสียงและอารมณ์ประกอบขณะอ่าน

- ครูต้องชำเลื่องมองดูเด็กให้ทั่วห้อง
- ครูต้องอ่านออกเสียงให้ชัดเจน
- ครูเป็นต้นแบบของนักเรียน นักเรียนจะเลียนแบบของครูเสมอ

4.1.3.3 กลวิธีการสอนแบบนิทานภาพ

นิทานภาพคือ ภาพวาดที่มีการลำดับเรื่องราวเป็นขั้นตอนให้เห็นอย่างชัดเจน มีความเชื่อมโยงต่อเนื่องจากภาพหนึ่งไปสู่อีกภาพหนึ่งมีความยาว ประมาณ 4-5 ภาพเป็นเรื่องที่เด็กคุ้นเคย มีฉากและบริบทที่คล้ายคลึงกับชีวิตประจำวัน วัฒนธรรม ประเพณีในท้องถิ่น นิทานภาพแต่ละเรื่องอาจจะเกี่ยวกับอาชีพ วันสำคัญ วัฒนธรรม ธรรมชาติ ฤดูกาล ฯลฯ ขึ้นอยู่กับผู้วาดภาพจะคิดโครงเรื่อง และจินตนาการแต่ละเรื่อง

การใช้นิทานภาพเป็นสื่อการสอน เด็กจะสนุกสนานเพราะเป็นภาพที่สวยงามดึงดูดความสนใจ ได้ทำกิจกรรมพร้อมกันหลายคน การสื่อสารด้วยภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญ ผู้วาดต้องคำนึงถึงสิ่งที่ต้องการสื่อสารด้วย ภาพต้องมีความชัดเจน ไม่ต้องมีรายละเอียดมาก

วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน

เพื่อพัฒนาทักษะการคิดและทักษะการใช้ภาษาของเด็กผ่านการเล่าเรื่องราวอย่างต่อเนื่อง พร้อมการคิดหาเหตุ-ผลจากการเรียงลำดับก่อนและหลัง

อุปกรณ์สื่อการสอน

นิทานภาพหรือชุดรูปภาพขนาด A 4 ที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกับวิถีชีวิตในชุมชนของเด็กประมาณ 4-6 ภาพ ที่สามารถนำมาเรียงลำดับและเล่าเป็นเรื่องราวต่างๆได้

ขั้นตอนกลวิธีการสอน

- 1) ก่อนเริ่มควรจัดสภาพห้องเรียนเป็นรูปตัว U หรือรูปวงกลมเพื่อให้เด็กมีโอกาสเห็นครู และสื่อการสอนอย่างทั่วถึง
- 2) ครูแสดงนิทานภาพให้เด็กทั้งห้องได้ดูที่ละภาพพร้อมกับชักชวนให้เด็ก ๆ ช่วยกันบอกสิ่งที่ปรากฏในภาพจนครบทุกภาพ
- 3) ครูแจกภาพโดยเวียนให้เด็ก ๆ ได้ดูทั่วถึงกันทุกคนเพื่อให้เด็กได้สัมผัสและดูภาพแต่ละภาพอย่างใกล้ชิด ขออาสาสมัครกลุ่มหนึ่ง (จำนวนคนเท่ากับจำนวนภาพ) ออกมาถือภาพ ให้แต่ละคนบอกรายละเอียดภาพที่ตนเองถือจนครบทุกคน
- 4) ให้นักเรียนทั้งกลุ่มช่วยกันเรียงลำดับภาพ 1 2 3 4 ตามลำดับก่อน-หลัง พร้อมทั้งถือรูปภาพเรียงตามลำดับ ให้และคนในกลุ่มถือภาพเล่าเรื่องให้เชื่อมโยงกันตามลำดับที่เรียงไว้
- 5) เปิดโอกาสให้นักเรียนคนอื่นๆ ออกมาเรียงลำดับภาพใหม่พร้อมเล่าเรื่องราวตามความเห็นของตน
- 6) ผลัดเปลี่ยนให้นักเรียนกลุ่มใหม่ๆออกมาสัมผัสภาพ พร้อมเรียงลำดับและเล่าเรื่องจากนิทานภาพด้วยตนเอง ในขั้นตอนนี้ครูสามารถกระตุ้นให้เด็ก ๆ พุดแบบต่อเนื่องและซักถามเพื่อให้เกิดความคิดหาเหตุ-

ผล พร้อมทั้งช่วยพูดประโยคที่เด็กพูดออกมา อย่างชัดเจนเพื่อให้เด็กเรียนรู้ต้นแบบการพูดระดับประโยคและข้อความจากครู

หมายเหตุ แม้ว่าเด็กจะเรียงลำดับภาพเหมือนกันแต่การสื่อสารหรือการเล่าเรื่องราวแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันจึงควรเปิดโอกาสให้เด็กทุกคนได้ออกมาเล่าได้อย่างทั่วถึง

4.1.3.4 กลวิธีการสอนแบบ TPR

แนวทางการสอนแบบ TPR เป็นกระบวนการใช้สมองซีกขวา ในการเรียนรู้ภาษาโดยอิงการเรียนรู้ภาษาแรกของทารก ทำให้การเรียนรู้ภาษาเป็นไปได้ง่ายและสนุกสนาน

ผู้ที่คิดค้นแนวทางการสอนโดยใช้คำสั่งและการตอบสนองด้วยการปฏิบัติร่างกายหรือเรียกสั้น ๆ ว่าการสอนแบบ TPR คือ ดร.เจมส์ แอชเชอร์ เมื่อประมาณ 60 ปีมาแล้วและได้มีการพัฒนาเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

ต่อมา ดร.เดนนิส และ ดร.ซูซาน มาโลน ได้นำการสอนแบบ TPR นำมาปรับใช้สอนภาษาที่ 2 เริ่มจากโครงการอนุรักษ์ และ พื้นฟูภาษาในสภาวะวิกฤตก่อน เนื่องจากเด็กไม่สามารถพูดภาษาแม่ได้ ต่อมาเมื่อเริ่มโครงการจัดการเรียนการสอนแบบทวิภาษา

ประเภทของ TPR

TPR – B ใช้คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย การเคลื่อนไหว หรือ วลี ที่เกี่ยวกับร่างกายทั้งหมด

TPR – O คำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของที่มองเห็น สามารถนำมาเป็นอุปกรณ์การสอนในห้องเรียนได้ เช่น ดินสอ ยางลบ ปากกา ฯลฯ

TPR – P เกี่ยวกับรูปภาพ มีหลายประเภท เช่น การวาดรูป การแปะติดแกะออก รูปภาพสำเร็จ รูป-ถ่าย นอกจากนี้แล้ว TPR เกี่ยวกับสถานที่หรือเรียกว่า TPR-T โดยเขียนคำหรือวาดรูปแล้วนำไปติดบริเวณต่าง ๆ รอบ ๆ ห้องเรียน เช่น วัด โรงเรียน โรงพยาบาล ฯลฯ

TPR – S เป็นการสอนภาษาที่ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะพูดและเรียนรู้ภาษาที่ 2 ในขั้นต่อไปแล้ว เพราะต้องพูดในระดับประโยคและข้อความ โดยครูเล่าเรื่องและแสดงท่าทางประกอบ หลังจากนั้นให้อาสาสมัครออกมาแสดงท่าทางตามเนื้อเรื่องสลับสับเปลี่ยนกัน

หลักการของ TPR

- เน้นการสาธิตโดยครู เริ่มจากครูพูดคำสั่งหรือคำศัพท์ก่อน แล้วแสดงท่าทางให้นักเรียนดู
- ก่อนที่จะเรียนให้คำศัพท์ใหม่ต้องทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วก่อนทุกครั้ง
- ใช้หลักการเรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัวไปหาสิ่งไกลตัว จากคำที่ง่ายไปหายาก
- เน้นความเข้าใจมากกว่าการจำ ต้องการให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำสังนั้น ๆ จากท่าทาง โดยไม่ต้องแปลเป็นภาษาที่ผู้เรียนรู้อยู่แล้ว

ขั้นตอนสอนแบบ TPR

- 1) ครูพูดคำสั่งและสาธิต 3 ครั้ง โดยที่นักเรียนฟัง และ ดู
- 2) ขออาสาสมัคร 2 คน ออกมาทำพร้อมครู
- 3) อาสาสมัครทำเองโดย ฟังคำสั่งครู

4) นักเรียนทั้งห้องทำพร้อมกัน หรือทำทีละกลุ่ม หากมีอุปกรณ์ไม่เพียงพอ

4.1.3.5 การเรียนรู้ในชุมชน

การเรียนรู้ในชุมชนเป็นอีกกระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาท้องถิ่นอันหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาในบริบทจริงของชุมชน เป็นการเรียนภาษาเขมรถิ่นไทยผ่านวิถีชีวิตวัฒนธรรมโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้เรียนรู้ควบคู่กับการปฏิบัติจริง

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยผ่านการเรียนรู้เรื่องการทำนาในชุมชน

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยผ่านวันลอยกระทง

4.1.4 แนวทางการสร้างความเข้าใจและทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่นให้แก่ผู้ปกครองและชุมชน

การสร้างความเข้าใจและทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยให้แก่ผู้ปกครองและชุมชนมีจุดเริ่มต้นที่กิจกรรมการสำรวจสถานการณ์ทางภาษาเขมรถิ่นไทย ซึ่งทีมวิจัยใช้วิธีการประชุมผู้ปกครองของเด็กเล็ก และสำรวจข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เป็นรายครอบครัวเพื่อที่จะได้ข้อมูลเกี่ยวกับบรรยากาศการใช้ภาษาในครอบครัว พร้อมกันนี้ทีมวิจัยก็ได้มีการแนะนำกิจกรรมในโครงการวิจัยให้แก่ผู้ปกครอง อธิบายความสำคัญของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาท้องถิ่นในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และขอความร่วมมือในการสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยในครอบครัวและชุมชน

ผลจากการสำรวจสถานการณ์ทางภาษานอกจากสะท้อนให้เห็นว่าปัจจุบันเด็กเล็กที่บ้านโพธิ์ทองใช้ว่าภาษาไทยกว่าร้อยละ 64 แล้ว ก็ยังทำให้ผู้ปกครองได้เห็นว่าภาษาเขมรถิ่นไทยกำลังถูกละเลยจากครอบครัวยุคใหม่ ทำให้ผลการสำรวจในเรื่องของความต้องการในการอนุรักษ์ภาษาเขมรถิ่นไทยจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีจำนวน 100% เต็ม นับเป็นแนวทางที่จำเป็นสำหรับก้าวแรกของการนำภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่นเข้าสู่การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ซึ่งสามารถสร้างความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติที่ดีให้กับผู้ปกครองต่อการเรียนรู้ภาษาท้องถิ่นของบุตรหลานได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังเป็นการสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่นให้กับชุมชนได้อีกด้วย

ผลการสำรวจสถานการณ์ทางภาษาเขมรถิ่นไทย มีรายละเอียดต่อไปนี้

ทีมวิจัยได้ทำการสำรวจสถานการณ์ทางภาษาของเด็กเล็กที่จะเข้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในปี พ.ศ. 2557 จากผู้ปกครองของเด็กเล็กแล้วจำนวน 64 ชุด ได้ผลการสำรวจสถานการณ์ทางภาษาดังนี้

1) บุตรหลานท่านใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาแรก			
ไทย	รวม 53 คน	คิดเป็นร้อยละ	65.44
เขมรถิ่นไทย	รวม 27 คน	คิดเป็นร้อยละ	33.33
อื่นๆ	รวม 1 คน	คิดเป็นร้อยละ	1.23
2) ภาษาที่บุตรหลานใช้ในบ้านบ่อยที่สุด			
ไทย	รวม 57 คน	คิดเป็นร้อยละ	66.28
เขมรถิ่นไทย	รวม 29 คน	คิดเป็นร้อยละ	33.72
อื่นๆ	รวม 0 คน	คิดเป็นร้อยละ	0
3) ท่านใช้ภาษาอะไรกับเด็กบ่อยที่สุด			
ไทย	รวม 42 คน	คิดเป็นร้อยละ	50.61
เขมรถิ่นไทย	รวม 41 คน	คิดเป็นร้อยละ	49.39
อื่นๆ	รวม 0 คน	คิดเป็นร้อยละ	0
4) สรุปการใช้ภาษาของสมาชิกในครอบครัวต่อบุตรหลานของท่าน(ภาษาที่ใช้กับเด็ก)			
ไทย	รวม 218 คน	คิดเป็นร้อยละ	53.17
เขมรถิ่นไทย	รวม 186 คน	คิดเป็นร้อยละ	45.37

อื่นๆ	รวม 6 คน	คิดเป็นร้อยละ	1.23
5) สรุปการใช้ภาษาของสมาชิกในครอบครัวต่อบุตรหลานของท่าน(ภาษาที่เด็กพูดด้วย)			
ไทย	รวม 227 คน	คิดเป็นร้อยละ	64.86
เขมรถิ่นไทย	รวม 123 คน	คิดเป็นร้อยละ	35.14
อื่นๆ	รวม 0 คน	คิดเป็นร้อยละ	0
6) ต้องการให้บุตรหลานพูดภาษาเขมรถิ่นไทยได้หรือไม่			
ต้องการ	รวม 64 ครอบครัว	คิดเป็นร้อยละ	100
ไม่ต้องการ	รวม 0 ครอบครัว	คิดเป็นร้อยละ	0
7) มีความต้องการอนุรักษ์ภาษาเขมรถิ่นไทยหรือไม่			
ต้องการ	รวม 64 ครอบครัว	คิดเป็นร้อยละ	100
ไม่ต้องการ	รวม 64 ครอบครัว	คิดเป็นร้อยละ	0
8) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม			
- ให้ครูช่วยสอนเด็กพูดภาษาเขมรถิ่นไทยและพูดภาษาเขมรกับเด็กบ่อย ๆ - สร้างกิจกรรมเรียนรู้ภาษาถิ่น - ให้ผู้ปกครองและครูใช้ภาษาถิ่นกับเด็กเยอะ ๆ - ให้ครูสอนภาษาเขมรเป็นภาษาแรกกับเด็ก - ให้ครูให้การบ้านเด็กเป็นภาษาเขมรวันละคำ - ให้เด็กรู้ภาษาและพูดภาษาถิ่นมากที่สุด - อยากให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสอนหลาย ๆ ภาษา เช่น เขมร ไทย อังกฤษ - ผ่ากให้ทางศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสอนเพราะที่บ้านไม่มีใครพูดภาษาเขมรถิ่นไทยกับเด็ก			

4.2 ปัจจัย / เงื่อนไขในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

4.2.1 ปัจจัยภายใน

1. ครูผู้รู้ภาษา – วัฒนธรรมท้องถิ่น

ครูผู้สอนในศูนย์เด็กเล็กมีความสำคัญมากในเรื่องของพัฒนาการทางภาษาและการสื่อสารของเด็กเล็ก ครูจึงควรจะต้องเป็นเจ้าของภาษาท้องถิ่น มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี ออกเสียงได้ชัดเจน ใช้คำได้ถูกต้อง รวมทั้งต้องมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตท้องถิ่นของชุมชนเพื่อที่จะนำไปสู่การถ่ายทอดให้กับเด็กเล็กได้ด้วย

2. ประชาชนชุมชน

ประชาชนชุมชนจะมีส่วนสำคัญในทุก ๆ กระบวนการของรังภาษา ตั้งแต่การวางแผนการเรียนรู้ภาษาท้องถิ่นในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาท้องถิ่นในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก รวมทั้งการเป็นผู้สอนในเรื่องของภาษา-วัฒนธรรมท้องถิ่นจากกิจกรรมการเรียนรู้จริงในชุมชนของเด็กเล็ก

3. ผู้ปกครองและคนในบ้านของเด็กเล็ก

การเรียนการสอนเพื่อการฟื้นฟูภาษาท้องถิ่นในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจะมีความยั่งยืนและเกิดผลดีได้อย่างเต็มที่ เมื่อผู้ปกครองและคนในบ้านของเด็กเล็กใช้ภาษาท้องถิ่นในบ้านกับเด็กไปพร้อมกันด้วย จะทำให้เด็กเกิดความแข็งแรงในภาษา-วัฒนธรรมท้องถิ่น เหมือนดังที่ ผอ.ประชุมพรกล่าวว่าเป็นการเพิ่ม “วัคซีนทางภาษา-วัฒนธรรม” ให้กับเด็กเล็กซึ่งเป็นบุตรหลาน

4.2.2 ปัจจัยภายนอก

1. การมีส่วนร่วมของชุมชน

การมีส่วนร่วมของชุมชน จะเป็นในลักษณะของการมีความเข้าใจและเห็นด้วยกับการสอนภาษาท้องถิ่นในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก รวมทั้งความเต็มใจพูดภาษาแม่ภายในบ้านรวมทั้งที่สาธารณะด้วยเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศการสื่อสารภาษาท้องถิ่นให้เกิดขึ้นในชุมชน รวมทั้งการเป็นครูอาสาสมัครสอนภาษาในชุมชน

2. นโยบายการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้วยภาษาท้องถิ่น

เนื่องจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยภาษาท้องถิ่นในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นสิ่งใหม่ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแบบเดิมที่มุ่งเน้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐาน 4 ด้านประกอบไปด้วยร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การเพิ่มเติมทักษะด้านภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่นเข้าไปร่วมจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็ก นอกจากที่จะต้องได้รับความเห็นด้วยจากครอบครัวและชุมชนของเด็กแล้ว หน่วยงานต้นสังกัดของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก็ต้องให้การสนับสนุนในการเพิ่มเติมทักษะการเรียนรู้ด้วยโดยผ่านนโยบายการจัดการศึกษาภาษาท้องถิ่นในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกให้ครูผู้ดูแลเด็กเล็กและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถปฏิบัติงานได้ง่ายยิ่งขึ้น

4.3 พัฒนาการการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยของเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

พัฒนาการการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยของเด็กเล็กในโครงการวิจัยเป็นผลที่เกิดจากการประเมินผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยมุ่งเน้นการประเมินผลการใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยเป็นทักษะการเรียนรู้ที่ 5 เพิ่มเติมจากการประเมินทักษะพัฒนาการของเด็กเล็กเดิม 4 ด้านอันได้แก่ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา

เครื่องมือสำคัญในการประเมินคือแบบบันทึกพฤติกรรมเด็กเล็กเป็นรายกรณี ซึ่งครูผู้ดูแลเด็กจะประเมินจากการสังเกตพฤติกรรมขณะเด็กทำกิจกรรมแต่ละวัน วันละ 2 คนจนครบทุกคนภายใน 1 ภาคเรียน ซึ่งรายละเอียดการสังเกตพฤติกรรมจะรายงานไว้ในภาคผนวก

ผลการประเมินพัฒนาการการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยของเด็กเล็กในโครงการวิจัยมีผลโดยสรุปดังนี้

ที่	ชื่อ-สกุล	ทักษะการใช้ภาษาเขมรถิ่นไทย		
		ถามภาษาถิ่น - ตอบภาษาถิ่น	ถามภาษาถิ่น / ตอบ ภาษาไทยและภาษาถิ่น	พูดและฟังภาษาถิ่น ไม่ได้
1	ด.ญ. อนัญญา บุญโชติ	/	-	-
2	ด.ญ. จรรย์พร แก่นเดียว	/	-	-
3.	ด.ช. วรธนะ หอมจันทร์	/	-	-
4.	ด.ญ.กัญญากัทร จำนงเพียร	/	-	-
5.	ด.ช.ธนวัฒน์ แสนแก้วใส	/	-	-
6	ด.ญ.สุภาวดี รูปน้ำคำ	/	-	-
7	ด.ช.ทวีศักดิ์ บาลโสง	/	-	-
8	ด.ญ.กรกมล สาดา	/	-	-
9	ด.ช.ชานน ชัยเชิดชู	/	-	-
10	ด.ญ.สโรชา ชัยเชิดชู	/	-	-
11	ด.ช.พุมิพงศ์ ผลวัฒน์	/	-	-
12	ด.ช.กฤษสร สมานดี	/	-	-
13	ด.ญ.วรัญญา คิอินทิ	/	-	-
14	ด.ญ.สิริมา นิลแท้	/	-	-
15	ด.ญ. ศศิชา เรืองเกษม	/	-	-
16	ด.ญ.วิศรา ศักดิ์อุบล	-	/	-
17	ด.ญ. กัญญานุฐ ไม่คลายมี	-	/	-
18	ด.ญ. ธนัตถ์สรณ์ ทองคำ	/	-	-
19	ด.ช.ธีรพล พิมพ์ศักดิ์	/	-	-
20	ด.ญ. นิศาชล เจริญรื่น	/	-	-
21	ด.ช.ธีรเดช ผิวจันสด	/	-	-
22	ด.ช. สุภณัย มีธรรม	-	/	-
23	ด.ช.นิเวศ เสาชัย	/	-	-
24	ด.ญ.ภัทรีวรรณ พลเรือง	/	-	-
25	ด.ช. รวิพล แสนกล้า	/	-	-
26	ด.ญ.รินรดา ชัยเชิดชู	/	-	-
27	ด.ช.ชนสรณ์ เผยศิริ	/	-	-
28	ด.ญ.ชัญญา สุวรรณทอง	/	-	-
29	ด.ช.พีรพล เข้มแข็ง	/	-	-
30	ด.ช.นภดล ขอรสกลาง	/	-	-
31	ด.ญ.นที ศรีธรรมพร	/	-	-

ที่	ชื่อ - สกุล	ทักษะการใช้ภาษาเขมรถิ่นไทย		
		ถามภาษาถิ่น - ตอบภาษาถิ่น	ถามภาษาถิ่น / ตอบ ภาษาไทยและภาษาถิ่น	พูดและฟังภาษาถิ่น ไม่ได้
32	ด.ญ.กานดา เรืองฉาย	/	-	-
33	ด.ช.จิรายุ แสงปักษ์	-	/	-
34	ด.ช.สุพรศิน คิตนุนาม	/	-	-
35	ด.ช.วีรวัฒน์ มูลทองสุข	-	/	-
36	ด.ญ.กัลยรัตน์ ท้าวไทยชนะ	/	-	-
37	ด.ช.ธเนศ ผลวัฒน์	/	-	-
38	ด.ช.จิรพันธ์ อยู่รัมย์	-	/	-
39	ด.ญ.อาจารย์ ดลเสมอ	/	-	-
40	ด.ช.ชุตินันท์ สุวรรณคำ	/	-	-
41	ด.ญ.อนัญญา ธงไชย	-	/	-
42	ด.ช.ตะวัน คำตรงใจ	-	/	-
43	ด.ช.ปกรณ์ ทองวิจิตร	/	-	-
44	ด.ญ.บุญญา นุช แก้วโพรง	-	/	-
45	ด.ช.อมรเทพ สุดสัมฤทธิ์	/	-	-
46	ด.ญ.วรัญญา สุวรรณทอง	-	/	-
47	ด.ช.ธนัช พนารัมย์	-	/	-
48	ด.ช.พุททากร แสงสุข	/	-	-
49	ด.ญ.สุจิตตา สาคเรศ	/	-	-
50	ด.ญ.ศรียุญา ผลวัฒน์	/	-	-
51	ด.ญ.สุพิชญา พิมพ์ชาติ	/	-	-
52	ด.ช.ณัฐพล พลเยี่ยม	-	/	-
53	ด.ช.ไตรภูมิ สุรสอน	-	/	-
54	ด.ช.สันติ ะหาร	-	/	-
55	ด.ช. นภัสกร ปานิเสน	/	-	-
56	ด.ช.นำโชค สุระสร	/	-	-
57	ด.ญ.อชิรญา พันทะปะกั๋ง	-	/	-
58	ด.ช.พีรวัส เสาวิลาศ	-	/	-
59	ด.ญ.ขวัญจิรา มารศรี	/	-	-
60	ด.ญ.อารีรัตน์ ฐปน้ำคำ	-	/	-
61	ด.ช.ณภัทร สิทธิเดช	/	-	-
62	ด.ช.ยุทธนา สุดอุดม	/	-	-

ที่	ชื่อ -สกุล	ทักษะการใช้ภาษาเขมรถิ่นไทย		
		ถามภาษาถิ่น - ตอบภาษาถิ่น	ถามภาษาถิ่น / ตอบ ภาษาไทยและภาษาถิ่น	พูดและฟังภาษาถิ่น ไม่ได้
63	ด.ช.ปองภพ ยอดเล็ก	-	/	-
64	ด.ญ.ปวีศา ไสสะอาด	-	/	-
65	ด.ญ.ตั้งดำรัส บุญประสิทธิ์	-	/	-
66	ด.ช.วันชนะ สำราญดี	/	-	-
รวม		45	21	0
คิดเป็นร้อยละ		69	31	0

4.4 การเชื่อมโยงเข้าสู่การเรียนการสอนแบบทวิภาษาโดยใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยร่วมจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโพธิ์ทองอย่างเป็นระบบ

ผลจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง ทำให้เด็กเล็กที่จบจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตามแนวทางนี้มีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาเขมรถิ่นไทยมากขึ้น ดังผลการประเมินข้างต้น ทำให้เมื่อเด็กเล็กเข้าสู่ชั้นอนุบาล 1 ที่โรงเรียนบ้านโพธิ์ทองซึ่งมีการจัดการเรียนการสอนแบบทวิภาษาในระดับปฐมวัยโดยใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยร่วมจัดการเรียนรู้เป็นไปด้วยดี

คุณครูมารศรี พรหมนิมิต ครูประจำชั้นอนุบาล 1 โรงเรียนบ้านโพธิ์ทองได้บอกเล่าให้ฟังในกิจกรรมการถอดบทเรียนว่านักเรียนที่มาจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทองเมื่อเข้าสู่ชั้นอนุบาล 1 ในปีการศึกษา 2558 ว่านักเรียนรุ่นนี้สามารถสื่อสารภาษาเขมรได้ดี ทำให้ครูสามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแบบทวิภาษาตามผลการวิจัยเดิมของชุมชนในโครงการ “รูปแบบการจัดการศึกษาปฐมวัยแบบทวิภาษาโดยใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยร่วมจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโพธิ์ทอง ต.เชื้อเพลิง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์” เมื่อปี พ.ศ.2553 ได้เป็นอย่างดี เนื่องจากนักเรียนสามารถสื่อสารภาษาเขมรถิ่นไทยได้ (แตกต่างจากนักเรียนรุ่นก่อนหน้านี้ที่สื่อสารภาษาไทยเป็นส่วนใหญ่) อีกทั้งนักเรียนยังมีความคุ้นเคยกับสื่อและกลวิธีการสอนจึงทำให้การส่งต่อนักเรียนจากระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมาสู่ชั้นเรียนปฐมวัยของโรงเรียนเป็นไปได้อย่างราบรื่น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

โครงการวิจัย “พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อการฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทย บ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์” เป็นงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นโครงการที่ 3 ของชุมชนเขมรถิ่นไทย บ้านโพธิ์ทองที่เน้นการฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอันเนื่องมาจากวิกฤตการณ์ทางภาษาเขมรถิ่นไทยในปี พ.ศ.2554 ซึ่งทำให้เด็กเล็กในชุมชนพูดภาษาเขมรถิ่นไทยไม่ได้

เนื้อหาหลักของการวิจัยมุ่งเน้นหาแนวทางการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยที่เหมาะสมกับเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยในพื้นที่บ้านโพธิ์ทอง และมีประเด็นการศึกษาในเรื่องแนวทางในการสร้างกระบวนการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยตลอดจนปัจจัย / เงื่อนไขในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทย นำไปสู่การทดลองการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การศึกษาพัฒนาการเรียนรู้อาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยของเด็กเล็กที่ผ่านกระบวนการวิจัยเพื่อจะให้เห็นทิศทางที่เหมาะสมในการเชื่อมโยงสู่การเรียนการสอนทวิภาษาในระดับชั้นปฐมวัย

โครงการนี้เริ่มปฏิบัติการวิจัยโดยชุมชนมีส่วนร่วมตั้งแต่เดือนมกราคม 2557 จนเสร็จสิ้นกิจกรรมในเดือนสิงหาคม 2558 เป็นระยะเวลารวมได้ 1 ปี 8 เดือน จากตลอดช่วงการทำงานวิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

โครงการวิจัย “พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อการฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทย บ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์” มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานคือ 1) เพื่อศึกษาแนวทางการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยที่เหมาะสมกับเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยในพื้นที่บ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยเงื่อนไขที่มีผลต่อการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยที่เหมาะสมกับเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทย 3) เพื่อศึกษาผลกระทบต่อพัฒนาการเรียนรู้อาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยของเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยบ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง 4) เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่การเรียนการสอนแบบทวิภาษาโดยใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยร่วมจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโพธิ์ทองอย่างเป็นระบบ ซึ่งตลอดการทำงานที่ผ่านมาสามารถสรุปทั้งกระบวนการวิจัยและผลจากการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

5.1.1 สรุปกระบวนการวิจัย

โครงการวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นที่เน้นการให้ชุมชนมีส่วนร่วมโดยที่ชุมชนเป็นเจ้าของโครงการวิจัย มีการทำงานวิจัยในประเด็นปัญหาของชุมชนและมีการปฏิบัติงานโดยชุมชน โดยมีพี่เลี้ยงให้การสนับสนุนให้การทำงานวิจัยของชุมชนราบรื่น ซึ่งในกรณีของโครงการนี้ปัญหาสำคัญคือความถดถอยของภาษาเขมรถิ่นไทยในกลุ่มเด็กเล็กซึ่งเห็นได้ชัดว่าหลังจากปี 2554 ครอบครัวมักสอนให้เด็กเล็กพูดภาษาไทยเป็นภาษาแรกแทนที่ภาษาเขมรถิ่นไทยซึ่งเป็นภาษาท้องถิ่น ชุมชนจึงคิดหาวิธีการ

แก้ปัญหาดังกล่าวโดยการสนับสนุนให้เกิดการวิจัยเพื่อหาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อการฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

หลังจากร่างเอกสารโครงการวิจัยร่วมกันและเอกสารการวิจัยได้รับการอนุมัติ ทีมวิจัยจึงได้เสนอสัญญาและเปิดบัญชีโครงการวิจัยที่ธนาคารกรุงไทย หลังจากเปิดบัญชีแล้วจึงได้เริ่มกิจกรรมแรกคือเวทีชี้แจงการวิจัยสู่ชุมชนเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนได้ทราบว่าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจะมีการวิจัยเพื่อการฟื้นฟูภาษาเกิดขึ้นและขอการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ชุมชนตลอดจนถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กิจกรรมวิจัยต่อมาเป็นการเติมความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาท้องถิ่นในกลุ่มเด็กเล็กตามแนวทางรังภาษา (Language nest) โดยพี่เลี้ยงนำเอาวีดิทัศน์ประสบการณ์การจัดการเรียนรู้ภาษาท้องถิ่นให้กับเด็กเล็กตามแนวทางดังกล่าวจากกลุ่มต่าง ๆ ทั่วโลก เช่น กลุ่มเมารี ประเทศนิวซีแลนด์ กลุ่มเซโรกี ประเทศสหรัฐอเมริกาให้กับทีมวิจัยและชุมชนได้ดูและร่วมแลกเปลี่ยน จากนั้นก็ให้ข้อมูลเพิ่มเติมกับทีมวิจัยในด้านแนวคิดและแนวทางการจัดการรังภาษาซึ่งจะต้องอาศัยความร่วมมือจากชุมชนอย่างยิ่ง ต่อจากนั้นเป็นการออกแบบการสำรวจสถานการณ์ทางภาษาของเด็กเล็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กร่วมกันโดยมุ่งเน้นการสำรวจการใช้ภาษาที่สมาชิกในครอบครัวใช้กับเด็กและภาษาที่เด็กใช้กับสมาชิกในครอบครัวเพื่อที่จะได้นำข้อมูลที่ได้ออกแบบแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยที่เหมาะสม เมื่อได้แบบสำรวจสถานการณ์ทางภาษาแล้วจึงนำมาใช้สำรวจข้อมูลจากผู้ปกครองเด็กเล็กในการประชุมผู้ปกครองศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจากนั้นจึงร่วมกันสรุปผลการสำรวจสถานการณ์ทางภาษา

เพื่อให้การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยประสบความสำเร็จและเป็นประโยชน์กับเด็กเล็กมากที่สุด ทีมวิจัยที่เป็นครูผู้ดูแลเด็กจึงได้เข้าร่วมการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการฝึกกลวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาแม่ในห้องเรียน โดยได้รับความรู้เรื่องแนวคิดการสอนภาษาแม่ในชั้นเรียน และฝึกปฏิบัติการในกลวิธีต่าง ๆ ได้แก่ กลวิธีการสอนหนังสือเล่มยักษ์ กลวิธีการสอนจากภาพ วัฒนธรรม กลวิธีการสอนเรื่องเล่าท้องถิ่น กลวิธีการสอนแบบเล่าเรื่องผลัดและเกมการศึกษาภาษา และกลวิธีการสอนภาษาแบบ TPR (total physical response) เมื่อมีความรู้เรื่องแนวคิดและกลวิธีการสอนภาษาท้องถิ่นแล้วทีมวิจัยจึงได้จัดทำแผนการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ผลิตสื่อเพื่อการเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และทดลองการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยตามแผนที่จัดทำในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในช่วงภาคเรียนที่ 2 ปี 2557

หลังจากทดลองจัดประสบการณ์การเรียนรู้แล้วทีมวิจัยจึงได้ร่วมกันออกแบบเครื่องมือการวัดผล ประเมินผลพัฒนาการเรียนรู้อาษาเขมรถิ่นไทยโดยมีการประเมินไปพร้อมกับพัฒนาการพื้นฐานเดิม 4 ด้าน รวมเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม ด้านสติปัญญา และด้านทักษะภาษาเขมรถิ่นไทย โดยมีเครื่องมือคือแบบสังเกตพฤติกรรมเด็กเล็กของครูผู้ดูแลเด็ก และทำการสรุปผล พร้อมทั้งนำเสนอผลที่ได้จากการทำงานวิจัยต่อชุมชนในเวทีคืนความรู้สู่ชุมชนต่อไป

5.1.2 สรุปผลที่ได้จากการวิจัย

จากกระบวนการวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ทำให้ทีมวิจัยได้ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัยดังต่อไปนี้

5.1.2.1 แนวทางการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทย ประกอบไปด้วย

1. วิธีการสร้างการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยสำหรับเด็กเล็ก ทีมวิจัยพบว่าวิธีการสร้างการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยสำหรับเด็กเล็กควรจัดให้มีการเรียนรู้โดยการสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการพูดภาษาเขมรถิ่นไทย ผ่านแนวทางร้องภาษาซึ่งจะก่อให้เกิดบรรยากาศการให้ความรักความใกล้ชิดกับเด็ก ผ่านการสัมผัส โอบกอด ตลอดจนการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันระหว่างเด็กเล็ก ครู และคนในชุมชน โดยมีแนวทางที่สำคัญคือ

- จัดบรรยากาศให้เหมือนบ้าน ทำได้โดยการตกแต่งวัสดุเครื่องใช้ให้เหมือนบรรยากาศที่บ้าน เพื่อให้เด็กเล็กมีความรู้สึกเกิดความรู้สึกอบอุ่นและคุ้นเคยกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเหมือนกับการอยู่บ้านและจะมีส่วนช่วยให้เด็กนำภาษาท้องถิ่นไปพูดที่บ้านได้อีกด้วยตลอดจนส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเหมือนที่บ้าน เช่น การทำอาหาร ทำขนม ทำไร่ ทำนา ทำสวน ฯลฯ

- การเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยเน้นให้เด็กเล็กได้ฟัง - พูด ภาษาแม่ของตนเองจนเกิดความมั่นใจในการสื่อสาร ครูผู้สอนควรพูดคุยภาษาแม่กับเด็กอย่างเป็นธรรมชาติ

ในส่วนของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ทีมวิจัยได้นำเอาแผนการจัดการเรียนรู้เดิมตามหลักสูตรของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลมาบูรณาการเพิ่มเติมภาษาเขมรถิ่นไทยลงไปพร้อมทั้งวางแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยและภาษาไทยในแต่ละวันออกเป็นช่วงและเลือกใช้กลวิธีการสอนที่เหมาะสมกับแต่ละหน่วยการเรียนรู้

2. สื่อสำหรับใช้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยสำหรับเด็กเล็ก ทีมวิจัยได้ร่วมกันผลิตสื่อเพื่อการจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยเพิ่มเติมดังนี้

- ฉากภาพวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทย
- นิทานภาพเขมรถิ่นไทย
- หนังสือนิทานเล่มยักษ์ภาษาเขมรถิ่นไทย
- บัตรคำภาษาเขมรถิ่นไทย
- สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ เช่น แผ่นภาพปริศนาคำทายภาษาเขมรถิ่นไทย โต๊ะเรียนภาษาเขมรถิ่นไทย โรงละครหุ่น เป็นต้น

3. กลวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยสำหรับเด็กเล็ก ประกอบด้วยกลวิธีตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาแม่ในชั้นเรียน ประกอบด้วยกลวิธีดังนี้

- กลวิธีการสอนฉากภาพวัฒนธรรม เป็นการการใช้ฉากภาพขนาดใหญ่ร่วมกับการตั้งคำถามซึ่งอ้างอิงคำตอบได้จากภาพ กลวิธีนี้จะช่วยกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาทางสมองโดยใช้ภาษาท้องถิ่นและแนวทางการตั้งคำถามของครู

- กลวิธีการสอนโดยเรื่องเล่าท้องถิ่น เป็นกลวิธีที่ฝึกทักษะการฟังและจับใจความสำคัญและช่วยให้เด็กคิดและทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องที่ครูเล่า ซึ่งนิทานที่ใช้เล่าจะเป็นเรื่องเล่าในท้องถิ่น มีเนื้อหาที่เด็กคุ้นเคย สนุกสนานเหมาะกับวัยของเด็ก ซึ่งได้จากครูแต่งเรื่องเองหรือปราชญ์ชาวบ้านช่วยกันเขียน

- กลวิธีการสอนนิทานภาพ เป็นการพัฒนาทักษะการคิดและทักษะการใช้ภาษาของเด็กผ่านการเล่าเรื่องราวอย่างต่อเนื่อง พร้อมการคิดหาเหตุ-ผลจากการเรียงลำดับก่อนและหลัง

- กลวิธีการสอนแบบ TPR (total physical response) เป็นกระบวนการใช้สมองซีกขวาในการเรียนรู้ภาษาโดยอิงการเรียนรู้ภาษาแรกของทารก ทำให้การเรียนรู้ภาษาเป็นไปได้ง่ายและสนุกสนาน

- กลวิธีการสอนการเรียนรู้ในชุมชน เป็นการเรียนภาษาเขมรถิ่นไทยผ่านการเรียนรู้กิจกรรมทางวัฒนธรรมภายในชุมชน

4. แนวทางการสร้างความเข้าใจและทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่นให้แก่ผู้ปกครองและชุมชน

ทีมวิจัยใช้กิจกรรมการสำรวจสถานการณ์ทางภาษาในการประชุมผู้ปกครองเด็กเล็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อสร้างให้ผู้ปกครองเกิดความตระหนักในวิกฤตการณ์ทางภาษาพร้อมกับให้ข้อมูลอันช่วยเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อภาษาเขมรถิ่นไทยได้

สรุปผลการสำรวจสถานการณ์ทางภาษาเขมรถิ่นไทยในกลุ่มเด็กเล็กที่ใช้กับผู้ปกครองมีดังต่อไปนี้

เด็กพูดภาษาไทย	รวม 227 คน	คิดเป็นร้อยละ	64.86
เด็กพูดภาษาเขมรถิ่นไทย	รวม 123 คน	คิดเป็นร้อยละ	35.14

จากผลการสำรวจดังกล่าวทำให้ผู้ปกครองเห็นอย่างเป็นรูปธรรมว่าบุตรหลานชาวเขมรถิ่นไทยในชุมชนพูดภาษาไทยเป็นจำนวนเกินกว่าครึ่ง จึงก่อให้เกิดความตระหนักและเห็นด้วยกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ดังจะเห็นได้จากการสำรวจในเรื่องความต้องการในการอนุรักษ์ภาษาเขมรถิ่นไทยซึ่งผู้ปกครองเห็นได้ 100%

5.1.2.2 ปัจจัย / เงื่อนไขในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สามารถแบ่งผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1.ปัจจัยภายใน ประกอบไปด้วย

- ครูผู้รู้ภาษา – วัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งมีความสำคัญในเรื่องของพัฒนาการทางภาษาและการสื่อสารของเด็กเล็ก ครูจึงควรจะต้องเป็นเจ้าของภาษาท้องถิ่นสามารถสื่อสารภาษาท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี ออกเสียงชัดเจน ใช้คำได้ถูกต้อง

- ปราชญ์ชุมชน มีบทบาทในการร่วมจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาท้องถิ่นในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก รวมทั้งการเป็นผู้สอนในเรื่องของภาษา-วัฒนธรรมท้องถิ่นจากกิจกรรมการเรียนรู้จริงในชุมชนของเด็กเล็ก

- ผู้ปกครองและคนในบ้านของเด็กเล็ก ผู้ปกครองและคนในบ้านของเด็กเล็กใช้ภาษาท้องถิ่นในบ้านกับเด็กไปพร้อมกันด้วยเพื่อร่วมสร้างบรรยากาศอันผลักดันให้เด็กเกิดความแข็งแรงในภาษา-วัฒนธรรมท้องถิ่น

2.ปัจจัยภายนอก ประกอบไปด้วย

- การมีส่วนร่วมของชุมชน มีส่วนช่วยในด้านการมีความเข้าใจ และเต็มใจพูดภาษาแม่ภายในบ้านรวมทั้งที่สาธารณะด้วย เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศการใช้ภาษาท้องถิ่นในชุมชน

- นโยบายการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้วยภาษาท้องถิ่น หน่วยงานต้นสังกัดของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก็ต้องให้การสนับสนุนผ่านนโยบายการจัดการศึกษาภาษาท้องถิ่นในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกให้ครูผู้ดูแลเด็กเล็กและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถปฏิบัติงานได้ง่ายยิ่งขึ้น

5.1.2.3 พัฒนาการการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยของเด็กเล็กเชื้อสายเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

จากการประเมินพัฒนาการการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทยของเด็กเล็กกลุ่มวิจัยด้วยเครื่องมือแบบสังเกตพฤติกรรมเด็กเล็กของครูผู้ดูแลเด็กพบว่า เด็กเล็กกลุ่มวิจัยมีทักษะในการสื่อสารภาษาเขมรถิ่นไทย โดยวัดจากการสื่อสารการโต้ตอบภาษาเขมรถิ่นไทยกับครูในการทำกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 69 ส่วนเด็กเล็กที่ยังคงใช้ภาษาไทยในการสื่อสารภาษาเขมรถิ่นไทยกับครูอยู่บ้างคิดเป็นร้อยละ 31 ในขณะที่เด็กที่ไม่สามารถสื่อสารภาษาเขมรถิ่นไทยได้เลยไม่มีแม้แต่คนเดียว คิดเป็นร้อยละ 0

5.1.2.4 การเชื่อมโยงเข้าสู่การเรียนการสอนแบบทวิภาษาโดยใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยร่วมจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโพธิ์ทองอย่างเป็นระบบ

ผลจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง ทำให้เด็กเล็กที่จบจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตามแนวทางนี้มีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาเขมรถิ่นไทยมากขึ้น ทำให้เมื่อเด็กเล็กเข้าสู่ชั้นอนุบาล 1 ที่โรงเรียนบ้านโพธิ์ทองซึ่งมีการจัดการเรียนการสอนแบบทวิภาษาในระดับปฐมวัยโดยใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยร่วมจัดการเรียนรู้เป็นไปได้ดีขึ้นไม่มีความติดขัดเหมือนในรุ่นก่อน

5.2 สรุปบทเรียนจากการวิจัย

จากการทำกิจกรรมวิจัยร่วมกันของทีมวิจัยกับผู้ปกครองและชุมชนตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมามีให้เกิดบทเรียนจากการทำงานดังต่อไปนี้

1. ความตระหนักเรื่องวิกฤตการณ์ของภาษาของทีมวิจัย

จากเดิมที่ทีมวิจัยไม่คิดว่าภาษาท้องถิ่นจะสูญหายไปได้ ต่อมาเมื่อได้ร่วมกิจกรรมวิจัยจึงได้เห็นปรากฏการณ์การถดถอยของภาษาอันนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมในชุมชนโดยเฉพาะในกลุ่มเด็กเล็ก จึงทำให้เกิดความตระหนักในการอนุรักษ์ภาษามากขึ้น นำไปสู่การทำงานเพื่อการฟื้นฟูภาษาที่ดำเนินไปพร้อมกับงานที่รับผิดชอบ

2. ชุมชนเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น

การทำงานวิจัยที่ผ่านมาของชุมชนล้วนแล้วมีส่วนช่วยให้ชุมชนมีความกระตือรือร้นและมุ่งมั่นให้เกิดการอนุรักษ์ภาษาและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ด้านภาษาท้องถิ่นให้กับบุตรหลานเพื่อการสืบทอดภาษา ซึ่งสะท้อนผ่านคำขวัญของหมู่บ้านที่กล่าวว่า “หมู่บ้านโพธิ์ทอง ถิ่นทองผ้าไหม ภาษาเขมรถิ่นไทย น้ำใสทั้งปี ประเพณีงามเลิศ วัฒนธรรมประเสริฐ ถิ่นกำเนิดกะโหลบดิงตึ้ง”

5.3 แผนการทำงานวิจัยในอนาคต

หลังจากทำงานวิจัยแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิงขยายผลการจัดการเรียนรู้ภาษา
เขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทองซึ่งเป็นพื้นที่วิจัยไปสู่ศูนย์พัฒนา
เด็กเล็กในสังกัดของ อบต. อีก 2 แห่งได้แก่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเชื้อเพลิง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
บ้านรำเบอะ โดยได้เริ่มมีการดำเนินงานตั้งแต่วันที่ 13 พ.ย 58 โดยมีเด็กหญิง ศรีญญา ผลวัฒน์
เด็กชาย ชนสรณ์ เผยศิริ และเด็กหญิงกานดา เรืองฉาย เป็นตัวแทนของเด็กเล็กในโครงการวิจัยไป
นำเสนองานและทีมวิจัยครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นผู้นำในการขยายผล

การขยายผลการวิจัยในพื้นที่วิจัยไปสู่การใช้งานจริงในพื้นที่อื่นที่มีบริบททางสังคมและ
วัฒนธรรมที่ใกล้เคียงกันเช่นนี้เป็นตัวชี้วัดให้เห็นถึงประโยชน์อันเกิดจากงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นที่มุ่งสร้าง
ปัญหาเพื่อพัฒนาประเทศได้อย่างแท้จริง

ทีมวิจัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทองขยายผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทย
ที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านรำเบอะ ต.เชื้อเพลิง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์

หนังสืออ้างอิง

Lois M. Meyer and Fernando Soberanes Bojórquez. **The Language nest.** Maxico : CSEIIIO, 2010

ประกอบ ผลงาม. **สารานุกรมกลุ่มชาติพันธุ์ : เขมรถิ่นไทย.** นครปฐม : สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538

ประชุมพร สังข์น้อย. **รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ โครงการ “การพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาษาเขมรถิ่นไทย เพื่อการอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่นและเสริมสร้างการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านโพธิ์ทอง ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอบราสาท จังหวัดสุรินทร์”.** สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2552

ประชุมพร สังข์น้อย. **รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์โครงการ “รูปแบบการจัดการศึกษาปฐมวัยแบบทวิภาษาโดยใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยร่วมจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโพธิ์ทอง ต.เชื้อเพลิง อ.ปราสาท จ.สุรินทร์”.** สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2555

พิบูลย์ชัย สวัสดิ์สกุลไพร. **แนวทางการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมป็ชู้ที่เหมาะสมกับเด็กเล็กชาวป็ชู้ บ้านดอยชมภู ต.โป่งแพร่ อ.แม่ลาว จ.เชียงราย.** สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2555

รุ่งโรจน์ ธรรมรุ่งเรือง. **ปราสาทขอมในดินแดนไทย : ความเป็นมาและข้อมูลด้านประวัติศาสตร์ศิลปะ.** กรุงเทพฯ : มติชน, 2551

สุวิไล เปรมศรีรัตน์ และคณะ. **กลวิธีการสอนเพื่อพัฒนาการทางสมองความคิดสร้างสรรค์และพัฒนาการทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยในโครงการทวิภาษา.** นครปฐม : ศูนย์ศึกษาและฟื้นฟูภาษาและวัฒนธรรมในภาวะวิกฤต สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2553

สุวิไล เปรมศรีรัตน์ และคณะ. **แผนที่ภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในประเทศไทย.** กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2544

ภาคผนวก ก.

การสำรวจสถานการณ์ทางภาษาเขมรถิ่นไทยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

การสำรวจสถานการณ์ทางภาษา

โครงการการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อการฟื้นฟูภาษาเขมรถิ่นไทยบ้านโพธิ์ทอง
ตำบลเชื้อเพลิง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์

- 1 จำนวนสมาชิกในครอบครัวเด็ก
- 2 การใช้ภาษาของเด็กกับคนในครอบครัว

ข้อมูลเด็ก

ชื่อ - สกุลเด็ก.....ชื่อเล่น.....
วัน เดือน ปี เกิด.....เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง อายุ.....ปี
ที่อยู่.....
.....

ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์/ผู้ปกครอง

ชื่อ - นามสกุล.....
ที่อยู่.....อาชีพ.....
มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับเด็กเป็น.....

ข้อมูลสถานการณ์ทางภาษากลายในบ้าน

1. บุตรหลานท่านใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาแรก
☐ ไทย ☐ เขมรถิ่นไทย ☐ อื่นๆ.....
2. ภาษาที่บุตรหลานใช้ในบ้านบ่อยที่สุด
☐ ไทย ☐ เขมรถิ่นไทย ☐ อื่นๆ.....
3. ท่านใช้ภาษาอะไรกับเด็กบ่อยที่สุด
☐ ไทย ☐ เขมรถิ่นไทย ☐ อื่นๆ.....

การให้ภาษาของสมาชิกในครอบครัวต่อสมาชิกของท่าน

สมาชิกในครอบครัว	ภาษาที่ใช้กับเด็ก			ภาษาที่เด็กพูดด้วย			หมายเหตุ
	ไทย	เขมรฯ	อื่นๆ	ไทย	เขมรฯ	อื่นๆ	

ความคิดเห็นในการอนุรักษ์ภาษา-วัฒนธรรมเขมรถิ่นไทย

- 1.ท่านอยากให้บุตรหลานของท่านพูดภาษาเขมรถิ่นไทยได้หรือไม่
○ ต้องการ ○ ไม่ต้องการ
- 2.ท่านมีความต้องการอนุรักษ์ภาษาเขมรถิ่นไทยหรือไม่
○ ต้องการ ○ ไม่ต้องการ
- 3.ข้อเสนอแนะในการอนุรักษ์ภาษาเขมรถิ่นไทย

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ให้ข้อมูล ลงชื่อ.....ผู้สำรวจข้อมูล

วันที่.....

ภาคผนวก ข.
แบบสำรวจพฤติกรรมการใช้ภาษาเขมรถิ่นไทยของเด็กเล็ก

แบบสังเกตพฤติกรรม

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิง

ภาคเรียนที่ 1 - ภาคเรียนที่ 2

ประจำปีการศึกษา 2557

ชื่อ (ต.ช./ค.ญ.) จรรยา แก่นดง วัน เดือน ปีเกิด 1 กุมภาพันธ์ 2549

อายุ ปี เดือน ระยะเวลาที่สังเกตพฤติกรรม

การสังเกต	พฤติกรรม
ก่อนเข้าเรียน	- ลอดลูกรถ ปั่นจักรยาน ตกหกล้ม เดินดูสิ่งของ ดึงสายไฟ เล่นกับลูกบอล
สนทนาเล่าข่าว เหตุการณ์	- เล่นประสมคำได้ละเอียด เล่นกรอ-เหินหญ้า ฟังเพลงและท่วงท่าของเพลง
การเคลื่อนไหวและจังหวะ	- เล่นการละเล่น เล่นการละเล่น เล่นการละเล่น เล่นการละเล่น
กิจกรรมสร้างสรรค์	- ระบายสีภาพ วาดรูป วาดรูป วาดรูป วาดรูป วาดรูป วาดรูป วาดรูป
เล่นกลางแจ้ง	- เล่นการละเล่น เล่นการละเล่น เล่นการละเล่น เล่นการละเล่น
การรับประทานอาหาร	- กินอาหารอย่างช้าๆ ไม่ค่อยกินอาหาร กินอาหารอย่างช้าๆ กินอาหารอย่างช้าๆ
การแปร่งฟัน	- ฟันขึ้นแล้วแต่ยังไม่หลุด ฟันขึ้นแล้วแต่ยังไม่หลุด ฟันขึ้นแล้วแต่ยังไม่หลุด
การนอนพักผ่อน	- นอนหลับอย่างสบาย นอนหลับอย่างสบาย นอนหลับอย่างสบาย
เก็บก้นนอนล้างหน้า	- เก็บก้นนอนล้างหน้า เก็บก้นนอนล้างหน้า เก็บก้นนอนล้างหน้า
การเล่นตามมุม	- เล่นตามมุม เล่นตามมุม เล่นตามมุม เล่นตามมุม
ความเห็นของผู้ดูแลเด็ก	- เห็นเด็กเล่นอย่างมีความสุข เห็นเด็กเล่นอย่างมีความสุข เห็นเด็กเล่นอย่างมีความสุข

ลงชื่อ.....ผู้สังเกตพฤติกรรม

(นางสร้อยญา ทวีวงศ์)

หมายเหตุ สังเกตพฤติกรรมเด็ก วันละ 2 คน แล้วบันทึกเป็นปัจจุบัน

โดยสังเกตพฤติกรรมขณะเด็กทำกิจกรรมควรบันทึกพฤติกรรมของเด็กให้ครบทุกคน ในแต่ละ 1 ภาคเรียน

แบบสังเกตพฤติกรรม

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเขือเพ็ด

ภาคเรียนที่ 1 – ภาคเรียนที่ 2

ประจำปีการศึกษา 2557

ชื่อ (ค.ช./ ฉ.ญ.)

တက္ကသိုလ် အသံကွေ့

วัน เดือน ปีเกิด 1 0 1 53

စာအုပ်

●

เดือน: ระยะเวลาที่สังเกตพฤติกรรม

[illegible]

ความเห็นของผัดถนอเด็ก

[illegible]

๕๕

ผู้สังเกตพฤติกรรม

(นางสร้อยบุญ ทะวงค์ดี)

หมายเหตุ: สิ่งกีดขวางติดกรรมเด็ก วันละ 2 คน แล้วบันทึกเป็นปัจจุบัน

โดยสังเกตพฤติกรรมขณะเด็กทำกิจกรรมควรบันทึกพฤติกรรมของเด็กให้ครบทุกคน ในแต่ละ 1 ภาคเรียน

แบบสังเกตพฤติกรรม

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิง

ภาคเรียนที่ 1 - ภาคเรียนที่ 2

ประจำปีการศึกษา 2557

ชื่อ (น.ร. / ค.ร.) กวิศรา นิตยกุล วัน เดือน ปีเกิด 13 ๗ ๕๙

อายุ ๖ ปี เดือน ๗ ระยะเวลาที่สังเกตพฤติกรรม ๑ เดือน

พฤติกรรม	พฤติกรรม
ก่อนเข้าเรียน	ครู: กว. ๙๐ คน คุณพ่อ: ๕๖ คน
สนทนาเล่าข่าว เหตุการณ์	คุณครูเล่าเรื่องที่เป็นที่น่าสนใจ ไม่ร้องไห้ ไม่งอแง ไม่กลัว (เด็กชาย)
การเคลื่อนไหวและจังหวะ	คุณครูร้องเพลง ไม่ร้องไห้ ไม่กลัว (เด็กชาย)
กิจกรรมสร้างสรรค์	คุณครูสอนให้วาดรูป ไม่ร้องไห้ ไม่กลัว (เด็กชาย)
เล่นกลางแจ้ง	คุณครูสอนให้วิ่ง ไม่ร้องไห้ ไม่กลัว (เด็กชาย)
การรับประทานอาหาร	คุณครูสอนให้กิน ไม่ร้องไห้ ไม่กลัว (เด็กชาย)
การแปรงฟัน	คุณครูสอนให้แปรงฟัน ไม่ร้องไห้ ไม่กลัว (เด็กชาย)
การนอนพักผ่อน	คุณครูสอนให้นอน ไม่ร้องไห้ ไม่กลัว (เด็กชาย)
เก็บของบนล่างหน้า	คุณครูสอนให้เก็บของ ไม่ร้องไห้ ไม่กลัว (เด็กชาย)
การเล่นตามมุม	คุณครูสอนให้เล่นตามมุม ไม่ร้องไห้ ไม่กลัว (เด็กชาย)

ความเห็นของผู้ดูแลเด็ก น้องกวิศรา พูดภาษาจีนไม่ได้เลย ไม่กล้าพูด ไม่กล้าเล่น ไม่กล้ากิน ไม่กล้านอน ไม่กล้าเข้าห้องน้ำ ไม่กล้าเข้าห้องเรียน

ลงชื่อ กวิศรา นิตยกุล ผู้สังเกตพฤติกรรม

(นางสุรณญา ทวีวงศ์)

หมายเหตุ: สังเกตพฤติกรรมเด็ก วันละ 2 คน แล้วบันทึกเป็นปัจจุบัน

โดยสังเกตพฤติกรรมขณะเด็กทำกิจกรรมควรบันทึกพฤติกรรมของเด็กให้ครบทุกคน ในแต่ละ 1 ภาคเรียน

แบบสังเกตพฤติกรรม

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิง

ภาคเรียนที่ 1 - ภาคเรียนที่ 2

ประจำปีการศึกษา 2557

ชื่อ (ด.ช./ด.ญ.) ณิศา นพโชติ วัน เดือน ปีเกิด 17 มกราคม 2552

อายุ 5 ปี 5 เดือน ระยะเวลาที่สังเกตพฤติกรรม 1 เดือน

กิจกรรม	พฤติกรรม
ก่อนเข้าเรียน	- ตื่นนอนปกติ รุกซน เล่นสนุก เล่นเกม/เล่นลูกบอล/วิ่ง/ขี่จักรยาน
สนทนาเล่าข่าว เหตุการณ์	- เล่นเกม/เล่นลูกบอล/วิ่ง/ขี่จักรยาน
การเคลื่อนไหวและจังหวะ	- เล่นเกม/เล่นลูกบอล/วิ่ง/ขี่จักรยาน
กิจกรรมสร้างสรรค์	- เล่นเกม/เล่นลูกบอล/วิ่ง/ขี่จักรยาน
เล่นกลางแจ้ง	- เล่นเกม/เล่นลูกบอล/วิ่ง/ขี่จักรยาน
การรับประทานอาหาร	- เล่นเกม/เล่นลูกบอล/วิ่ง/ขี่จักรยาน
การแปรงฟัน	- เล่นเกม/เล่นลูกบอล/วิ่ง/ขี่จักรยาน
การนอนพักผ่อน	- เล่นเกม/เล่นลูกบอล/วิ่ง/ขี่จักรยาน
เก็บที่นอนล้างหน้า	- เล่นเกม/เล่นลูกบอล/วิ่ง/ขี่จักรยาน
การเล่นตามมุม	- เล่นเกม/เล่นลูกบอล/วิ่ง/ขี่จักรยาน

ความเห็นของผู้ดูแลเด็ก นางสาวณิศา นพโชติ สอน/ดูแลเด็ก/สังเกตพฤติกรรมเด็ก 1 เดือน

ลงชื่อ นางสาวณิศา นพโชติ ผู้สังเกตพฤติกรรม
(นางสาวณิศา นพโชติ)

หมายเหตุ สังเกตพฤติกรรมเด็ก วันละ 2 คน แล้วบันทึกเป็นปัจจุบัน

โดยสังเกตพฤติกรรมขณะเด็กทำกิจกรรมควรบันทึกพฤติกรรมของเด็กให้ครบทุกคน ในแต่ละ 1 ภาคเรียน

แบบสังเกตพฤติกรรม

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิง

ภาคเรียนที่ 1 - ภาคเรียนที่ 2

ประจำปีการศึกษา 2557

ชื่อ (ค.ร/ค.ช.) นางธนัช นอนนาค วัน เดือน ปีเกิด 7 มกราคม 2538

อายุ ปี เดือน ระยะเวลาที่สังเกตพฤติกรรม

กิจกรรม	พฤติกรรม
ก่อนเข้าเรียน	- ทักทาย คุณครู โดยให้ทักทายพร้อมทักทายเพื่อน สันทนาการกับกลุ่มเพื่อน เล่นเกมกระดาน ลอดห่วง
สันทนาการเหตุการณ์	- เล่นเกมกระดานที่เพื่อนเล่น เล่นเกมกระดานได้ดี เล่นได้ดี
การเคลื่อนไหวและจังหวะ	ใช้เพลงในท่อนซ้ำ ตามท่อน เล่น เกมที่มีจังหวะ ตีกลอง
กิจกรรมสร้างสรรค์	- จัดงานวันแม่/วันพ่อ เล่นเกมกระดาน ลอดห่วง
เล่นกลางแจ้ง	- เล่นเกมกระดานที่เพื่อนเล่น เล่นเกมกระดานได้ดี เล่นได้ดี
การรับประทานอาหาร	- รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ได้มาก สดชื่นกินอาหาร
การแปรงฟัน	- แปรงฟัน และทักทายคุณครูให้ฟันขาวได้ทุกวัน
การนอนพักผ่อน	- นอนหลับพักผ่อนได้ดี
เก็บที่นอนล้างหน้า	- เก็บที่นอน ล้างหน้า
การเล่นตามมุม	- เล่นเกมกระดานที่เพื่อนเล่น เล่นเกมกระดานได้ดี เล่นได้ดี

ความเห็นของผู้ดูแลเด็ก นางสาว นันทนา นอนนาค ครูผู้ดูแลเด็ก ครูผู้ช่วย ครูผู้ช่วย

ลงชื่อ ผู้สังเกตพฤติกรรม

(นางสาวสุรญา ทวีวงศ์)

หมายเหตุ สังเกตพฤติกรรมเด็ก วันละ 2 คน แล้วบันทึกเป็นปัจจุบัน

โดยสังเกตพฤติกรรมขณะเด็กทำกิจกรรมควรบันทึกพฤติกรรมของเด็กให้ครบทุกคน ในแต่ละ 1 ภาคเรียน

แบบสังเกตพฤติกรรม

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิง

ภาคเรียนที่ 1 – ภาคเรียนที่ 2

ประจำปีการศึกษา 2557

ชื่อ (ต.ช. ต.ญ.) กชกร กษมด วัน เดือน ปีเกิด

อายุ.....ปี.....เดือน ระยะเวลาที่สังเกตพฤติกรรม.....

กิจกรรม	วัตถุประสงค์
ก่อนเข้าเรียน	- เด็กเล่านิทาน ทักทายคุณครูและเพื่อน นำไปเก็บเศษใบไม้ - เด็กลองทำนาปลูกข้าวในแปลง
สนทนาเลขาขาว เหตุการณ์	- เล่าในเหตุการณ์ที่ผู้เลี้ยงไก่เป็นไก่เพื่อนฝูงได้ ตาม-ตามกับเพื่อน ได้ใช้ภาษาใหม่ ดังใช้ภาษาอื่นได้บ้าง ตาม-ตามได้
การเคลื่อนไหวและจังหวะ	- ร้องกิจกรรมเคลื่อนไหว และ ชื่อนอร์ดี ดนตรี เพลง - แสดงภาพ ดนตรีในสวนสัตว์ได้ สองขลุ่ยได้ ไม่กล้าทำ เล่น
กิจกรรมสร้างสรรค์	- คุยกับ ตาม - นอร์ดี ตามนอร์ดีได้ ตามเพื่อนในสวนได้
เล่นกลางแจ้ง	- วิ่ง และ แยก ตามคำสั่งได้ ใช้ภาษาสื่อสารได้ คือ โยน และ ตามเพื่อน กระโดดตบได้ ๑-๒ ครั้ง
การรับประทานอาหาร	- ไม่รับประทานอาหารให้มีประโยชน์มากขึ้น
การแต่งกาย	- แพร่ใบไม้ ๑๐ - และเก็บอุปกรณ์ที่ทำได้คล่อง
การนอนพักผ่อน	- นอนหลับอย่าง มีสมาธิ นอน อยู่ในห้องนอน ในเวลา ก่อน นอน ทุกวัน
เก็บที่นอนล้างหน้า	- ตื่นนอน อยู่ในห้องนอน ไม่ลืมล้างหน้า
การเล่นตามมุม	- ร้อง เล่นตามมุม มุมงาน และ มุมหนังสือ

[illegible]

ลงชื่อ.....ผู้สังเกตพฤติกรรม

(นางสุรบุญญา ทะวงศ์ดี)

หมายเหตุ: สังเกตพฤติกรรมเด็ก วันละ 2 คน แล้วบันทึกเป็นปัจจุบัน

โดยสังเกตพฤติกรรมขณะเด็กทำกิจกรรมควรบันทึกพฤติกรรมของเด็กให้ครบทุกคน ในแต่ละ 1 ภาคเรียน

แบบสังเกตพฤติกรรม

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิง

ภาคเรียนที่ 1 - ภาคเรียนที่ 2

ประจำปีการศึกษา 2557

ชื่อ (ต.ช. ค.ญ.) กมล ภัทร จันทะเพียร วัน เดือน ปีเกิด 18 พฤษภาคม 2553

อายุ ปี เดือน ระยะเวลาที่สังเกตพฤติกรรม.....

กิจกรรม	พฤติกรรม
ก่อนเข้าเรียน	- ลงจากรถ ลงมาทุกทีเป็นแถวจากคน นำกระเป๋าไปเก็บที่ล็อคได้คล่องตัว
สนทนาเล่าข่าว เหตุการณ์	- ได้เล่าเหตุการณ์ในข. ในพื้นที่ที่รู้ ฟังเป็นปรกติได้
การเคลื่อนไหวและจังหวะ	- เคลื่อนไหวตามจังหวะได้ คล่องตัว
กิจกรรมสร้างสรรค์	- ได้ทำกิจกรรมสร้างสรรค์ได้
เล่นกลางแจ้ง	- เล่นกลางแจ้งได้สนุกสนาน
การรับประทานอาหาร	- กินอาหารได้หมด
การแปรงฟัน	- แปรงฟันได้สะอาด
การนอนพักผ่อน	- นอนหลับพักผ่อนได้ดี
เก็บของบนลังหน้า	- เก็บของบนลังหน้าได้
การเล่นตามมุม	- เล่นตามมุมได้สนุกสนาน

ความเห็นของผู้ดูแลเด็ก นางสาวกมล ภัทร จันทะเพียร ผู้สังเกตพฤติกรรม นางสาวกมล ภัทร จันทะเพียร

ชื่อ กมล ภัทร จันทะเพียร ผู้สังเกตพฤติกรรม นางสาวกมล ภัทร จันทะเพียร

(นางสาวกมล ภัทร จันทะเพียร)

หมายเหตุ สังเกตพฤติกรรมเด็ก วันละ 2 คน แล้วบันทึกเป็นปัจจุบัน

โดยสังเกตพฤติกรรมขณะเด็กทำกิจกรรมควรบันทึกพฤติกรรมของเด็กให้ครบทุกคน ในแต่ละ 1 ภาคเรียน

แบบสังเกตพฤติกรรม

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิง

ภาคเรียนที่ 1 - ภาคเรียนที่ 2

ประจำปีการศึกษา 2557

ชื่อ (ค.ร. น.) ธนวัฒน์ กลิ่นแก้ว วัน เดือน ปีเกิด 6 กรกฎาคม 2553

อายุ.....ปี.....เดือน ระยะเวลาที่สังเกตพฤติกรรม.....

[illegible]

แบบสังเกตพฤติกรรม

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิง

ภาคเรียนที่ 1 - ภาคเรียนที่ 2

ประจำปีการศึกษา 2557

ឋាន (គ.វ. / គ.ប្ប.)

ภาคเรียนที่ 2
สัปดาห์ที่ ๑๐

วัน เดือน ปีเกิด.

10 November 1953

ចិន

..ປ

เดือน

ระยะเวลาที่สังเกตพฤติกรรม

附錄

2000年10月

ก่อนเข้าเรียน

— กบตพด. ดูก่อนในกฎบาฬรคัม ๑๖๓ = ๒๓๓ = ๓๐๓๒

สนทนาเล่าข่าว เหตุการณ์

- อาณาเขตในรัชสมัยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ 1184-1185 ใกล้เคียงกับสมัยสมเด็จพระเจ้าเอกทัศ 1185-1186

- อาณาเขตในรัชสมัยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ 1184-1185 ใกล้เคียงกับสมัยสมเด็จพระเจ้าเอกทัศ 1185-1186

- ၅၂ ပုံရိပ်ပေါ်ကတစ်ခုလုံးပေးသောပုံမှာ ၁၀၂ ၀၄ ၀၈၃၈
 ပုံက = ၁၀၂ ၀၄ ၀၈၃၈ ပုံရိပ်ပေါ် ၁၀၂ ၀၄ ၀၈၃၈

การเคลื่อนไหวและจังหวะ

- กฎหมายว่าด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๖๐/พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติม

กิจกรรมสร้างสรรค์

[illegible]

เล่นกลางแจ้ง

- ๓) วัตถุประสงค์ของการดำเนินงานของมูลนิธิเพื่อเด็กพิการ (วคพ.)

๑. ปลูกต้นไม้ตามทาง ขยายพื้นที่การปลูก โดยขอเช่าที่ดินจาก อบต.บ้านดง
 ๒. ปลูกต้นไม้ตามสวนสาธารณะ และพื้นที่ว่างเปล่า ๑๑๐๕ ไร่ ๑๑๐๕ ไร่ ๑๑๐๕ ไร่

การรับประทานอาหาร

- รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ได้มากพอสมควร ทางเครือ
นิ/ต/จ/ค/ค/ไปโดยปกติ ปีนี้เลี้ยงสัตว์ ๓๓ ตัว ๑๐๗ ตัว ๑๐๗ ตัว

การแปร่งพื้น

- ใช้ประโยชน์จากธรรมชาติ เช่น ปลูกพืชผักสวนครัว ปลูกไม้ดอกไม้ประดับ

การนอนพักผ่อน

[illegible]

เก็บทีมนอนกลางวัน

- หนองน้ำขาม ตำบลบึงไทรทอง (เขตตำบลบึงไทรทอง)

[illegible]

การเล่นตามมุม

[illegible][illegible]

ความเห็นของผู้ดูแลเด็ก

น้องสาวของ พี่ดำสีบ มาหาเราที่โรงเรียนได้ พี่ดำสีบได้ลูกแล้ว
น้องสาวของพี่ดำสีบมาหาเรา พี่ดำสีบ ได้ลูก

၈၄၁၀

ผัสดังเกิดพหุติกรรรม

(นางสร้อยบุญ ทะวงศ์ดี)

หมายเหตุ สังเกตพฤติกรรมเด็ก วันละ 2 คน แล้วบันทึกเป็นปัจจุบัน

โดยสังเกตพฤติกรรมขณะเด็กทำกิจกรรมควรบันทึกพฤติกรรมของเด็กให้ครบทุกคน ในแต่ละ 1 ภาคเรียน

แบบสังเกตพฤติกรรม

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิง

ภาคเรียนที่ 1 - ภาคเรียนที่ 2

ประจำปีการศึกษา 2557

ชื่อ (ค.ช./ค.ญ.) วราภรณ์ นวลโสง วัน เดือน ปีเกิด 16 มกราคม 2553

อายุ 4 ปี 1 เดือน ระยะเวลาที่สังเกตพฤติกรรม 1 เดือน

กิจกรรม	พฤติกรรม
ก่อนเข้าเรียน	- กัดนิ้วมือ กลาง สูดอากาศ หายใจทางจมูก (หอบๆ)
สนทนาเล่าข่าว เหตุการณ์	- ดิ้นลงมาก เล่นกับเพื่อน ดูป้าย ไม่รอคอย ตัดไม้รอ 30 วินาที
การเคลื่อนไหวและจังหวะ	- ไม่เล่น เน้นการนั่งนิ่งๆ รอจนกว่าจะพูด จิตใจ ไม่ตาม
กิจกรรมสร้างสรรค์	- พลิกกระดาษ ได้สี มีมือ ปลายๆ เหว่ กอสมม มอว รด ไข่
เล่นกลางแจ้ง	- ร้องเพลง ลีลา ร้อง แดงๆ ร้อง ลอย ลอย ร้อง ลอย
การรับประทานอาหาร	- ร้องๆ มอว รด ไข่ - ดิ้น ร้อง ลอย ลอยๆ ร้อง ลอย ลอย
การแปรงฟัน	- ดิ้น ร้อง ลอย ลอย ร้อง ลอย ลอย ร้อง ลอย ลอย
การนอนพักผ่อน	- ดิ้น ร้อง ลอย ลอย ร้อง ลอย ลอย ร้อง ลอย ลอย
เก็บที่นอนล้างหน้า	- ร้อง ลอย ลอย ร้อง ลอย ลอย ร้อง ลอย ลอย
การเล่นตามมุม	- ร้อง ลอย ลอย ร้อง ลอย ลอย ร้อง ลอย ลอย
ความเห็นของผู้ดูแลเด็ก	เมื่อได้เข้า พอดยาชาเมรอันไทย ได้ดีมาก สักดั่งใจได้เข้าใจ
ผู้สังเกตพฤติกรรม	นางสุรัญญา ทะวงค์
หมายเหตุ	สังเกตพฤติกรรมเด็ก วันละ 2 คน แล้วบันทึกเป็นปัจจุบัน
	โดยสังเกตพฤติกรรมขณะเด็กทำกิจกรรมควรบันทึกพฤติกรรมของเด็กให้ครบทุกคน ในแต่ละ 1 ภาคเรียน

แบบสังเกตพฤติกรรม

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิง

ภาคเรียนที่ 1 - ภาคเรียนที่ 2

ประจำปีการศึกษา 2557

ชื่อ (ศร./ ค.ญ.) กมลภัก สิริยา วัน เดือน ปีเกิด 29 สิงหาคม 2548

อายุ 9 ปี 10 เดือน ระยะเวลาที่สังเกตพฤติกรรม 1 เดือน

กิจกรรม	พฤติกรรม
ก่อนเข้าเรียน	- ล้างมือ, แต่งตัว, ร้องเพลง, ได้ใจ = ยิ้มแย้ม
สนทนาเล่าข่าวเหตุการณ์	- ดูกฎหมาย, ร้อง, ไม่, ได้ใจ = ยิ้มแย้ม, ไม่, ได้ใจ = ยิ้มแย้ม
การเคลื่อนไหวและจังหวะ	- ร้องเพลง, ได้ใจ = ยิ้มแย้ม, ได้ใจ = ยิ้มแย้ม
กิจกรรมสร้างสรรค์	- ร้องเพลง, ได้ใจ = ยิ้มแย้ม, ได้ใจ = ยิ้มแย้ม
เล่นกลางแจ้ง	- ร้องเพลง, ได้ใจ = ยิ้มแย้ม, ได้ใจ = ยิ้มแย้ม
การรับประทานอาหาร	- ร้องเพลง, ได้ใจ = ยิ้มแย้ม, ได้ใจ = ยิ้มแย้ม
การแปรงฟัน	- ร้องเพลง, ได้ใจ = ยิ้มแย้ม, ได้ใจ = ยิ้มแย้ม
การนอนพักผ่อน	- ร้องเพลง, ได้ใจ = ยิ้มแย้ม, ได้ใจ = ยิ้มแย้ม
เก็บที่นอนล้างหน้า	- ร้องเพลง, ได้ใจ = ยิ้มแย้ม, ได้ใจ = ยิ้มแย้ม
การเล่นความมุม	- ร้องเพลง, ได้ใจ = ยิ้มแย้ม, ได้ใจ = ยิ้มแย้ม

ความเห็นของผู้ดูแลเด็ก น้องสาว เป็นคนดี ไม่ค่อยพูด, ตามใจ, ชอบเล่น, ได้ใจ = ยิ้มแย้ม
น้องสาว เป็นคนดี, ชอบเล่น, ได้ใจ = ยิ้มแย้ม

ลงชื่อ กมลภัก สิริยา ผู้สังเกตพฤติกรรม

(นางสุรัญญา ทะวงค์ดี)

หมายเหตุ สังเกตพฤติกรรมเด็ก วันละ 2 คน แล้วบันทึกเป็นปัจจุบัน

โดยสังเกตพฤติกรรมขณะเด็กทำกิจกรรมควรบันทึกพฤติกรรมของเด็กให้ครบทุกคน ในแต่ละ 1 ภาคเรียน

แบบสังเกตพฤติกรรม

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิง

ภาคเรียนที่ 1 - ภาคเรียนที่ 2

ประจำปีการศึกษา 2557

ชื่อ (ค.ช/ค.ญ.) ชานน ใจดี วัน เดือน ปีเกิด ๑ เม.ย ๕๕

อายุ ปี เดือน ระยะเวลาที่สังเกตพฤติกรรม

กิจกรรม	พฤติกรรม
ก่อนเข้าเรียน	- อดกลังสมาธิ, คุยกับเพื่อน, อดกลังสมาธิ, อดกลังสมาธิ, อดกลังสมาธิ
สนทนาเล่าข่าว เหตุการณ์	- คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน
การเคลื่อนไหวและจังหวะ	- คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน
กิจกรรมสร้างสรรค์	- คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน
เล่นกลางแจ้ง	- คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน
การรับประทานอาหาร	- คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน
การแปรงฟัน	- คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน
การนอนพักผ่อน	- คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน
เก็บที่นอนล้างหน้า	- คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน
การเล่นตามมุม	- คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน, คุยกับเพื่อน

ความเห็นของผู้ดูแลเด็ก 17/10/57 17/10/57 17/10/57 17/10/57 17/10/57

ลงชื่อ ผู้สังเกตพฤติกรรม

(นางสุรัญญา ทรวงคัตติ)

หมายเหตุ สังเกตพฤติกรรมเด็ก วันละ 2 คน แล้วบันทึกเป็นปัจจุบัน

โดยสังเกตพฤติกรรมขณะเด็กทำกิจกรรมควรบันทึกพฤติกรรมของเด็กให้ครบทุกคน ในแต่ละ 1 ภาคเรียน

แบบสังเกตพฤติกรรม

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิง

ภาคเรียนที่ 1 - ภาคเรียนที่ 2

ประจำปีการศึกษา 2557

ชื่อ (ต.ร./ค.ญ.) พงษ์พรหม หนองอ้น วัน เดือน ปีเกิด 13 พ.ค ๕3.

อายุ.....ปี.....เดือน ระยะเวลาที่สังเกตพฤติกรรม.....

[illegible]

แบบสั่งเกิดพหุติกรรม

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิง

ภาคเรียนที่ 1 – ภาคเรียนที่ 2

ประจำปีการศึกษา 2557

វិច (គ.ប.ត.ប.)

ਨਾਮ ਨਿਰੰਕਾਰ

วัน เดือน ปีเกิด 10 12 ๖3

อายุ.....ปี.....เดือน ระยะเวลาที่สังเกตพฤติกรรม.....

[illegible]

แบบสังเกตพฤติกรรม

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิง

ภาคเรียนที่ 1 – ภาคเรียนที่ 2

ประจำปีการศึกษา 2557

ชื่อ (ตาม ต.ณ.) วสันต์ วัฒน วัน เดือน ปีเกิด 2 11 53

อายุ.....ปี.....เดือน ระยะเวลาที่สังเกตพฤติกรรม.....

[illegible]

แบบสังเกตพฤติกรรม

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิง

ภาคเรียนที่ 1 - ภาคเรียนที่ 2

ประจำปีการศึกษา 2557

ឯកសារ (គ.ប./គ.ប.).

၇၈၂၇ ၂၀/၁/၇၇

วัน เดือน ปีเกิด..... 6 ส. 9 53.

อายุ.....ปี.....เดือน ระยะเวลาที่สังเกตพฤติกรรม

[illegible]

แบบสังเกตุพฤติกรรม

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ทอง

สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเชื้อเพลิง

ภาคเรียนที่ 1 – ภาคเรียนที่ 2

ประจำปีการศึกษา 2557

ชื่อบ (๒๔/๓๕๕๕)

১৯৪৭ ১২০০ নং

วัน เดือน ปีเกิด..... 24 ก.ย ๕๖

ପ୍ରାୟ:

ປີ

เดือน ระยะเวลาที่สังเกตพฤติกรรม

กิจกรรม	วัตถุประสงค์
ก่อนเข้าเรียน	คุณเล่น : ตอนเช้า ฝึกวาด รูปคน, (รูปดอกไม้) ในเวลาว่าง : คล้าย ของคุณเคยเล่น แล้วถาม : ว่า คุณ เล่น ของ ไม่ (ใคร) เล่น จักร
สนทนาเล่าข่าว เหตุการณ์	คุณเล่น พูด กับ ครู ดิน ท้อง ภาวร้าย : เป็น มาตรา ใน ครู : หนัก นึก พูด มัน ตก มาก ก็ พูด ได้ เล่น ไม่ วิ่ง ได้ สด อยุ่ หมด ได้ สด
การเคลื่อนไหวและจังหวะ	คุณเล่น : ขี่ของเล่น ขับ หัด แปล เป็น มาตรา เล่น ได้ ทำท่าทาง ขี่รถ ของ เล่น ได้ (เหมือน ขับ หัด)
กิจกรรมสร้างสรรค์	คุณเล่น : ออกมา เล่น มา ดิน มา ทาร : อยู่ ใน บ้าน เล่น ของ ใน มาตรา เล่น
เล่นกลางแจ้ง	คุณเล่น : ออก มา เล่น กับ ครู กับ นักเรียน : หัด อยุ่ หมด
การรับประทานอาหาร	- พัก คำว่า : แล้ว มี ขี่ จักร เล่น ได้ อีก ครั้ง
การแปรงฟัน	คุณเล่น : เล่น ของ : เล่น ได้ กับ ครู : เล่น ได้ กับ ครู : เล่น ได้ กับ ครู
การนอนพักผ่อน	คุณเล่น : เล่น ของ : เล่น ได้ กับ ครู : เล่น ได้ กับ ครู : เล่น ได้ กับ ครู
เก็บที่นอนล้างหน้า	- เล่น ของ : เล่น ได้ กับ ครู : เล่น ได้ กับ ครู : เล่น ได้ กับ ครู
การเล่นตามมุม	- เล่น ของ : เล่น ได้ กับ ครู : เล่น ได้ กับ ครู : เล่น ได้ กับ ครู
ความเห็นของผู้ดูแลเด็ก	น้องคุณเล่น : เล่น ได้ กับ ครู : เล่น ได้ กับ ครู : เล่น ได้ กับ ครู
ลงชื่อ	ผู้สังเกตพฤติกรรม
(นางสุรัญญา ทวีวงศ์)	
หมายเหตุ สังเกตพฤติกรรมเด็ก วันละ 2 คน แล้วบันทึกเป็นปัจจุบัน	
โดยสังเกตพฤติกรรมขณะเด็กทำกิจกรรมควรบันทึกพฤติกรรมของเด็กให้ครบทุกคน ในแต่ละ 1 ภาคเรียน	